

1000

אבוד מתקדמים ביותר.

בשר שווארמה הוא מחלקו הטוב ביותר של החודו, בשר טעים במיוחדי עסיסי, רד ודל שומן. קל להכנת מגוון גדול ועשיר של מטעמים.

ה' באדר א, תשמ"ו 14.2.1986

עריכה: תמר גיא עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

עורך: צבי לביא

גרפיקה: נטע גרינשפן

שאלתי אם המונולוג של יורם קניוק, שפורסם בשבוע שעבר במדור "שטח פרטי", הוא בסיפור מתחיים או יצירה נוספת של הסופר (אגב, לא מזמן נכתב בעיתוני סקודינביה שהוא אחד המועמדים לזכות בפרס נובל לספרות). צריך לקבל את השאלה בתור מחמאה לבעלת תמדור, נורית ברצקי. השאלה מעידה עד כמה הצליחה נורית להיכוס לנעליו של המארח בעתונות לא חסרים מראיינים המשתדלים להביא דבר בשם אומרו, אכל לא חמיד

מביאים גאולה לעולם בקצה עטם. המהשבות והרעיונות מנוסחים כהלכה ומכטאים את המרואיין. המשפטים שבין המרכאות עוברים לא אחת שיפוץ לשוני וסגווני. במקרים רבים אין שיצא יפה. בעיקר כשהמדבר הוא אישיות ציבורית המגלה רגישות ליחסי ציבור.

הכל כשורה כל זמן שהכוונה להעביר לקורא רק את דברי האיש, ומלאכת הסיגנון איננה מסלפת אותם. אלא שבמעבר הזה מכלי לכלי – האיש עצמו איונו עובר, ולא יועילו לכתנ הערות ביניים איך הוא מחייך, מהסס, מגלגל עיניים או מגרד בראש. כאן, מדברים כל האנשים בסיגנונו של המראיין. לא הייתי אומר שלכתוב כך זו עבודה קלה. אבל היא קשה יותר, בעיקר כשחטלוויזיה ברקע, אם תכוונה לתרגם את האיש למלים: ואו, נדרשים אוון רגישה שתקלוט לא רק אָת הַמלים אלא גם את הנימים, וכמובן לכתוב אותם ככישרון המעורד תחושות. נדרשת גם יכולת לחצטגע ולא לגמב את ההצגה מתכוכב.

המדור "שטח פרטי" נבנה למען ההצגה הזאת. לערוך מפגש בלתי אמצעי בין הקוראים לבין אנשים ידועים פחות או יותר, מכל תחומי החיים, ולחציג את חפן הנסתר כאישיותם ובחייהם. כפי שאמשר להוובח, מורכב המדור משאלון ומונולוג שהוא לרוב וידוי אנושי על תפרטים תקטנים הגדולים של החיים. ישנה גם חתימת האיש, ולמי שמתמצא בגרפולוגיה זה קצח של חוט. בתקופת הראשונה הביאה נודית את דיוקן האיש בביתו, ומה הבית עושה לו.

אם הסגנון הוא האדם – המונולוג חייב להיות נאמן לאיש. אינני מכיר את כל האושים שמארחים את נורית בבתיתם. המעטים המוכרים לי דומים מאד לתמונותיה השבועיות. לא אחת שואלים אותנו מדוע פסחנו על איש זה או אהר, או מתי נקרא במדור על פלוני או אלמוני. התשובה: לא כל הרצוי – מצוי, ולא כל המצוי – רצוי. לא מעט אישים מתחמקים מהמדור. האם זה מפני שנוכחו עד כמה החמונות של נווית כליכך נאמנות למקורו

צוחק מי שצוחק ראשו

בשער: מסקל ברקוביץ, כתבח בעמ' 14-15. צילום: שמואל רחמגי.

"האם אנחנו מוכנים לנדידה השנתיתו"

קצת שלנ ירד חלילה, האז

יתלוו משרד החקלאות.."

14 פסקל מאת אבי רו 17 הצד הרביעי של המטבע

מאת דני פנקס

מאת עמוס גלבוע

10 כוכב בית לחם

מישה וולף, רב מרגלים

מאת יהונתן גפן 23 טיול "סופשבוע" אל האירוסים מאת נילי פרידלנדר

26 שטח פרטי עם חיים הברפלד מאת נורית ברצקי

> 30 דאלאס בלואיוויל מאת עידו דיסנצ'יק 33 אבן טובה נגד עין הרע

שירות "מעריב" 34 תן לי קוק מאת מנחם תלמי

36 אופק ורוד מאת יהודית חנוך

> 39 לאכול בחוץ מאת מאו"ל

41 שיפודים מאת מאיר עוזיאל 42 חיים ואוהבים

מאת תמר אבידר 43 פנטהאוז מאת יגאל לב

43 הורוסקופ

44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

התנצלות

בתחקיר שנתפרסם ב"מעריב" נמוטף סומשבוע ובעמוד ותראשון ביום 20.12.85 על "רשת חרדית המטיסה מולים לחו'ל", נאמר בכותרת המשנה, כי חסיוע ניתן בתנאי של חזרה בתשובה. מערכת "מעריב" מצטערת על דברים אלה, שלא הית למם כיסוי עובדמי בכתבה, ומתנצלת על מיועומת.

אני נורא מצעערת. משחבר שאי אמשר לסרונ סוודר ולראות טלוויויות בויומניתו"

५ स्वक्षंत्र

אדום עתיק

עיסקת החילופין על גשר גליניקה בברלין החזירה לכותרות את הריגול בין מזרח למערב. האיש מאחורי כל רשתות הריגול, שנחשפו במערב־גרמניה, הוא לויטננט־גנרל מרקוס וולף. אביו היה יהודי, קומוניסט אדוק, חבר קרוב של אולבריכט, ממנו ירש הבן את הייעוד: לשרת את רוסיה בכל דרך. היום, אומרים מומחי הריגול, הוא הגדול מכולם. בשיטות מתוחכמות ובסבלנות רבה הוא הכשיר מאות סוכנים שהושתלו במערב. רק חלקם נחשף.

מאת דני פנקס

א כמסרה הפך הגכול כין שני חלקי כרלין ל"צומת המרגלים", שמחליפים בו סוכנים ממזרה ומערב אשר נתפסו בעת מילוי תפקידם. ברלין המזרחית, בעולם הביון, מקוכלת מזמן כסניף מכובר של מסה הקנגב. הרוסי. יש המקצינים וטוענים שהיא ככר אתר עליה לרגל של מרגלים כזכות עצמה. לא פחות מ־17 סוכנים השאיים של הגוש המזרחי אשר ריגלו במערכ, נמלטו אליה כ־1985.

לא נתפלא אם בפמליית המשקיפים על המבצע העונתי של חילופי המרגלים, שהתקיימה השבוע על גשר גליניקה (כולל עיסקת שצ'רנסקי), חיה גם רב־ מרגלים מברלין המזרחית שהוא אחר מהאישים המרכזיים המושכים בחוטי המלחמה החשאית הכינגושית. לא מן הנמנע שגם היה בתמונה לאורך כל העיסקה. 35 שנה מחזיק לויטננט־גנרל מרקוס־יוהאנט וולף בתפקידו. תוארו הרשמי הוא סגן השר לענייני בטחון המדינה במזרחיגרמניה. יש המעניקים לו את התואר הלא־רשמי של "ענק" הריגול במאז הנוכחית. עתון כגרמניה המערבית אולי הגזים בתאור האיש, כמי שטיפק כותרות לתיקשורת יותר מבל אדם אחר. אבל אין זו הגזמה שהכותרות הקשורות כמבצעים: שווא עומר מאווריהם, עושות רעש יותר מכל סימור עתונאי דביל.

פרקוס וולף, היום כן 63, הוא יהודי. אחד המעשים שנותרו כצמרת השרינה הקומוניסטית. חוריו

四为初为了一门间间的物

היו מתכוללים. גם הוא לא מכליט את מוצאו. אין לרעת אם יש כליבו יחס כלשהו ליהרות ולישראל, ומדע היחס הזה. בפנים, כמו כלפי חוץ, הוא אפוף סוד. פקיד נאמן של המשטר, המתיישר לפי הקו של מוסקוה. בתקופה כלשהי של בחרותו דבק בו הכינוי "מישה". רמז ליחרותו הביסתרת. זה לא מויק לו היום. שנים התמחה בשתילת "חפרפרות", שהיו רדומות תקופה ארוכה אך בשקט ובעקביות חתרו לעמרות מפתח בממשלות מערביות, בעיקר במערב־גרמניה.

כשנשרפו הסוכנים, פרצו חשערוריות. כך היה ב־1963, כשנתגלה שאחד מהם הוא פאול פלפה, ראש המחלקה לעניינים קומוגיסטיים בשירות הריגול המערכיגרמני. במשפטו נמסר שהספיק להעביר למעבירו לא פחות מ־ 15 אלף תצלומי מסמכים, שסיווגם סורי עד סודי ביותר. כ־1974 נחשף גינטר גווילאם, יועצו האישי הבכיר של הקגצלר וילי בראגרט. גם הוא העביר לוולף במשך שנים, כל פיסת מידע שהתגלגלה לידיו משולחנו של בראגרט, בעיקר מיסמכים מהכספות הסודיות של נאט"ו. הקנצלר נאלץ להתפטר.

ש סימנים המעידים שירו של וולף היתה גם

צעירים רבים ותמימים מכני דודו (כיניהם יהודים רבים) הוקסם מחלום העולם החרש של הקומוגיסטים. מהפכנים קומוניסטים הקימו סובייטים (מועצות) של פועלים וחיילים משוחררים גם ברפובליכה של

האב, פרידריך זולף היה הרפתקן, ואת היצר הוה ווימאר, שנוסרה על חורבות גרמניה הקיסרית, וד'ר הוריש לבנו. פרידריך נולד בגרמניה ערב אג המולד 1888. המשפחה היהודית היתה חילונית, מתכוללת וכורגנית. בהיותו נעד ברח למינכן ורצה להיות צייר. אמרו לו שיחפש את מולו באיטליה. מכיון שהיה חסר פרוטה הלך לרומא – ברגל. כשלא מצא כה את מקומו, תור לגרמניה, ומצייר-לעתיר נהפך שולית מלחים, בספינות נהר על הריין. כשנרגע מעט, נרשם לאוניברסיטה ולמד פילוסופיה ורפואה.

ון 26 חזר אל הים כרופא על אניית הקרמלין לביקור נימוסין במוסקווה. כעכור שנתיים בוסעים. פרצה מלחמת העולם הראשונה, והוא התגיים לצכא הקייזר כרופא גדודי. זוועות המלחמה עוררו בו את הפילוסוף, והפכו את תפישת עולמו. כספשט את המרים הצטרף לסוציאליטטים, וכמו

וולף הצטרף לטוכיים בדרורן. כבקרים היה רופא.

בלילות – עסקן ותועמלן. ב־1922 התחתן. מרקום־

את הנאצים. הקומוניסטים זכו ב־54 מושכים, פי ארבע

ויותר מהיטלר. קאמרד פרירריך גבר על דוקטור וולף.

פעילותו כצמרת המפלגה הקומוניסטית גולה אותו

מבני משפחתו. מרקוס כן ה־5 כמעט ולא ראה את

אביו. כעבור שנתיים הוומן החסיד השוטה של

נוספות, כשהנאצים עלו לשלטון והכניסו את כל מחנה

השמאל לרשימות השחורות בדרר למחנות הריכוז.

ביקשה משפחת וולף וקיבלה מקלט זמני במוסקווה.

תחנותיו הכאות טל פרידריד היו כשוויים ובארצות

המועצות היתה גם "הכנופיה של אולבריכט". פרידריך

וולף התקרב אל מנהיגה, וולטר אולבריכט, הצעיר

במשפחות הקומוניסטים הגרמנים הגולים בכרית־

סקנרינכיה כשליחות המפלגה ולא כענייני רפואה.

בבחירות לרייכסטאג באביב 1928, ניסה לבלום

מישה נולר כעבור שנה.

ומרום רושיום על וזומת ברלין החוצה את תעיר: במערב לא ידעו איך להגיב.

מאחורי גילגולו המיסתורי של ד"ר אוטו יון, ראש שירותי הבטחון של מערב־גרמניה באמצע שנות החמישים, אשר כוקר בהיר נעלם וצץ מחרש כברלין המזרחית. האיש שבארכיונו גמצאו שמותיהם של כל הסוכנים הקומוניסטיים הידועים לשירות או אלה החשורים בריגול, טען כעבור שנים כי נחטף מחוסר הכרה. אלו רק שלוש דוגמאות. כבר לא סופרים את הסוכנים בתחפושת של מנהלי חברות ומהגדסי מחקר תעשייתי, מזכירות וסקידות, שהופעלו בתיאטרון הבובות של מישה וולף. לפני מספר חודשים, עם גילוי הגל התורן של מרגלים שגחשפו במערב, כינו אותו בעתונים "גייס הנשים הגדול" לשירותיו החשאיים. הפטנט איננו שלו. וולף טרם נולד כשמאטה תארי כבר היתה כוכבת. אכל הרעיון שעלה כגרמניה לאחר מלחמת העולם השניה לנצל כמה שיותר נשים לשיקום שירותי הריגול, הוכיח את עצמו. בראשית שנות החמישים היו כגרמניה רבכות אלמנות מלחמה, רעבות ללחם ולחברה, וכמו שוולף תיארן "בעבור מעט תשומת לב הן תהיינה מוכנות לתת הכל". כרוכו – הלך בגדול. . הוא דיכר על הצפת היריב באלפי מוכירות. בבתי הספר של וולף אימנו את ה"חרפרשרות" החינניות בכל אמנויות הריגול, ובעיקר להטמע בסכיכה החרשה לגלות סכלנות ואורך־רוה. "לאט לאט", הנחה אותן וולף, יש לכן זמן. בסטר את עצמכן ומיצאו את התפקיר הנכון. בעור 17 שנה אולי אזרקק לכן". השיטה שלו הזכירה מירוץ מראתון. הרבה יוצאים לדרך. מעטים מגיעים לקו הסיום. הוא עקב מרחוק אחר השתלכותן בתכרה המערבית, ולפי צרכיו הפעיל בברא העת את אלה שחצליהו להגיע לעמרות מפתח.

המוכירות המרגלות של וולף, שנחשפו במערב גרמניה לפני מספר חודשים, לא היו הראשונות שנשרשו ב-1970 נעצרה ככון אינגכרג וובר, ככת 45. מוכנת בדרגת סגוראלוף, שריגלה למעו מזרודגרמניה במשך 15 שנה. גברת אחרת שנתפסה, אירנה שולץ, שימשה כמוכירתו של השר המערב־גרמני לענייני מרע, והתגלתה כמומחית באיסוף מידע הקשור

בתחנות כוח גרעיניות. מיהו מרקוס ('מישח") וולף, מאין צמח לראש הפירמידה, ולחיבן הוא נושא את עיניוז גרמני קשיש ויריד משפחת וולף אומר: אם רצונך לרעת את מרקום, חפש אתר אכיר, החיפוש מגלה שהתפוח לא

לויטונע־גורל מדקוס ("מישח") זולף: גיים חנשים הגדול.

כשאולבריכט ביקש מוולף הערכת מודיעין איך יגיב המערב על הרעיון לחצות את ברלין בחומה, כמחסום שימנע את בריחת המוחות ממזרח־גרמניה למערבה השיב: אין במערב מי שיכול לקבל החלטה נחרצת בעניין כמו זה. ולכן המערב לא יעשה מאומה. כרושצ'וב אהב את התשובה הזו.

7 Blacain

יינחארדט נחלן: חמעיט בערכו של חאזיב.

הגרמניים. בענף אחר של הלוחמה הפסיכולוגית חיבר

כרוזים שהומטרו במיליונים על החזית המזרחית. באחד

מהם נאמר: "לגרמניה אסור למות, חייבת לקום

גרמניה חופשית". את ההכנות להקמתה של גרמניה

אחרת בפיקוח רוסי, יומה מוסקווה תוך כדי המלחמה.

הוקם "הוועד לגרמניה החופשית". כין חבריו היו

אולבריכט ופרידריך וולף. עוד לפני כניעת ברלין,

כשרק הגיעו יחירות החלוץ של הצבא האדום

לפרבריה, נחת שם מטוס תובלה סובייטי. מתוכו יצאו

חבורה של גנרלים רוסים, ו-גרמנים רוסים", כך כונו

הכן, כשליחות מודיעינית ותחת שם כרוי של העתונאי

מיכאל שטרום. הוא נשלח לכסות את משמטי נירנברג.

כתבות לא שלח אלא רק ריחרה אחר עתונאים

מערכיים. שנים לאחר מכן יוהו אותו כבחור טוב,

נעים־הליכות, שקט ותמיד מסודר. גאדיב", הוסיפה

מלצרית שהידבתה לשרת אותו, -בעל־חיוך נעים, אך

מעולם לא השאיר לי תשר". כשחזר לברלין לאחר

הקמת "הרפוכליקה הרמוקרטית הגרמנית" גילה כי

בהמלצת "האיש החזק" אולבריכט נשלח אביו להיות

שגריר בפולין. מרקוס חלך בעקבותיו. בשרות

הדיפלומאטי הוא נקרא ד"ר קורט ורנר, נשלח

להלסינקי, ומיד דיתק את מעבידיו במטה הביון

במוסקווה. חוא התגלה כבעל כושר המצאה מצויין

בעקכות האב הגיע לגרמניה האחרת גם וולף

חברי הוועד שאמורים היו להוות את גרעין המימשל

האזרחי הראשון כברלין המשתערות.

(המשד מהעמוד הקודם)

ממגו בעשר שנים, עסקן ככיר במפלגה. תוך עשרים שנה, כשיהיה אולבריכם שליטה של מזרח־גרמניה הקומוניסטית, תשפיע הידידות הזאת על גורלו של

כינתיים נלחמו כספרד פועלים מול פאשיסטים. ולף, אולבריכט ומתנדבים גרמנים רבים אחרים, הלכו לעצור את פראנקו. בגרמניה ובכריה'מ פורסם מעט מאר על מלחמת האזרחים. משפחות הלוחמים חיו מהשמועה. כשהחל סטאלין לערוף ראשים בטיהור הגרול, אמרה אחת השמועות כי הורה לחסל גם קומוניסטים שלחמו כספרר, כשהוטל ספק בנאמנותם למפלגה. כין שמות המוצאים להורג נמצא גם אחר

"ההוראה הארומה", כפי שקראו לחיסול קומוניסטים כידי קומוניסטים כפקורת מוסקווה, גרמה אי־שקט מרירות ואכזבת בקהילות המהגרים הגרמנים. היו שהאמינו כי מרוכר רק בטיתור יתורים, וככר ריכלו תל שולף האדום המפוקפק". אך פרידריך הפתיע אותם, ערכ פלישת הגרמנים לכריה'מ כ־1941, כשחזר בריא, שלם ואפילו "ארום" יותר מבעבר. הרא נמלם מספרד דרך צרפת, ובעורת תעודות מזוייפות שהשיגו לו קומוניסטים מקומיים התאחר עם בני משפחתו. וולף שחוטל היה מישהו אחר.

רקום כבר היה כן 19, חגיך מצטיין באחר מכתייהספר המעולים של המשטרה החשאית (או הנ.קוו.ד. והיום הק.ג.ב.): כיוון ששלט בשפות, יעדו אותו מדריכיו לתפקידי מודיעין דיפלומטיי. לכן שתח בצמא את סיפורי אביו, גם על המתנרכים היהודיים מארץיישראל, שלחמו לצירו נגר פראנקו. סיפור אחד נוצרת בוכרונו, על מפקדו לשעבר של חיל. המודיעין בצבא הארום, יאן קארלוכיץ ברזין. הם נפגשו בספרר ומפיו שמע איך הודה על שהימרה את פי דאשי המפלבה, נשלח לגלות, ומשם למלחמת האורחים. ברוין הוצא להורג בטיהור הגרול. הלקח היה

ברור. רק הצייועים עושים קריירה. כשהחלה הפלישה הנאצית התנרב פריריך לעבור כתועמלן מוריך מוראל בשירורי תרדיו לכוחות

בכל הקשור בגיוסם של סוכנים חרשים. בפינלנד רכש את אהכתו הגדולה ללבוש מהודר. כעבור שנתיים

רידריך וולף נפטר בגיל 65. מרקום לא אמר "קריש" אחרי ארונו, וגם לא קבר את האב בכית העלמין היהודי של ברלין 📟 המזרחית. מעם יהודים נותרו שם לאחר המלחמה, אלה שהסתננו לצמרת המימשל היו מחוסנים מהטיהורים שחיסלו את אחיהם בממשלות הגוש המזרחי. המלחמה הקרה, והררישה הגוברת למידע על המתרחש במערכי גרמניה, כפתה על המיניסטריון לבטחון המרינה שינוי במיבנה. ובמסגרתו הוקמה דשות לריגול מחוץ למדינה. מרקוס וולף ניהל את העגיינים גם במבנה הקודם, ורק טבעי היה שיתמנה למנהל הרשות המיוחרת שמרחב מחייתה באירופה המערכית ובעיקר

רביהמרגלים היה כן 34 בסריהכל, ומאתריו כבר שובל ארוך של פעולות ביון מתוחכמות, והצלחות שהושגו במאמץ, זיעה וסיכון יוצאי דופן. כמות הסוכנים ששתל במערב היתה הסרת־תקרים, והעמרות אליהן הגיעו סוכניו הרקיעו שחקים. מספרים שאמר אני רוצה אנשים כלשכתו של הקאנצלר, במשרדם. של כל השרים, אצל ראשי הערים. נשתול אגשים ב'דויטשה בונרסבאנק', במספנות בהאמבורג, בפרוציה הגרמנית של האינודים המקצועיים, ובוועד העוברים של מרצדם בנץ. באירגון בעלי המלאכה, ובכתי החולים. עלי לדעת מי חולה וממה, ובאיזו מחלקה הוא מאושפר. אמר וגם עשה.

הדרכים הכלתי שיגרתיות כיצד לשתול אותם ובאמצעותם להציץ אל הכספות הסודיות ביותר, היקנו לו הערצה ומעמר מיוחרים כחוג המצומצם של ראשי קהיליית המוריעין הקומוניסטית שירעו על פעולותיו. סיגנונו לא השתנה: זהירות בתיכנון וסבלנות במשך ומן הקפאת התפרפרות, היו המתכון של וולף להצלחה הוא שחל את סוכניו בהערכה מפוכחת ש-הם (במערכי גרמניה) אינם יכולים לכדוק כל הזמן, את כל אלו שהיגרו אליהם". בעוד שמתחריו בוושינגטון, לונדון וכון מבקשים לדעת "מה קורה היום", שתל וולף את אלו שיתנו לו את התשובה בעוד שלוש, חמש ושמונה שנים. וולף מתואר כבעל מרץ של קטר, כאחר שיודע כדיוק מה הוא רוצה, ואיננו מבקש אלא מה שהוא מאמין ככר־השגה. .הוא מרקסיסט באמונתו, רוסי בתירגול ובאימון, וגרמני בפרנטיות שבו", הגריר אותו

עיירה פולאך שליד מינכן, במסה המודיעין המערביגרמני בראשותו של ריינהארד גהלן, החל וולף הצעיר להעלות את לחץ הדם. לוייטננט גנרל נחלן, קצין המודיעין הצבאי הנאצי בחוית המזרחית, רק החליף את בעל־הבית, לא את אויכיו "הארומים". תחילה המעיט בהלן כעיכו של וולף, הזוטר בהשוואה אליו. בעור הוא משמש בראש שירות הביון המערכ־גרמני היה וולף רק "רגש המיבצעים" במוסר המקביל באותו חלק של גרמניה שבמשך שנים המליץ גהלן שלא להכיר בקיומה בספרו והאוטוביאוגרפי "השירות" הוא איננו מוכיר או וולף אפילו פעם אחת. אלא שמעמר הווטר המחחה (חמשך בעמוד 10)

"אני רוצה אנשים בלשכתו של הקאנצלר, במשרדם של כל השרים, אצל ראשי הערים. נשתול אנשים ב'דויטשה בונדסבאנק', במספנות בהאמבורג, בפדרציה הגרמנית של האיגודים המקצועיים, ובוועד העובדים של מרצדם בגץ. עלי לדעת מי חולה וממה, ובאיזו מחלקה הוא מאושפז".

היכנס לעידן תדיראן עם השמות הגדולים בעולם

מקרדים זכנסו לעידן תדיראן עם החלמ 172 לחודש טלוויזיה צבעונית עוד נלאקסי המקרר המיוצו אין לכםו קרו את אח במבעל החדיש ביותר מהשמות הגדולים כישראל תדיראן הרחיבה את קו הייצור "יטאבא", "סימנטיי SIEMENS • SABA שיח לחודש חנורי גומחה מוגנים איך אפשר בלי נוזון תריראן הכנסן לעידן

הרשו לעצנוכם כיריים הצרפתיים המשוכללים חחלמ לונו.

הגדולים בוידאו

SIEMENS

SABA

ROSIERES TALAXIAN

מכונות כביסה

87 and a שייח לחודיש מדיחי כלים

SIEMENS

BOSCH

מדירו הכלים המעולה אל הסיכונטה הנויאה

תשלומים שקליים שווים

על במוח"

קנה "על בפוח" - אתה קונה את חמוצרים הטובים בעולם קנה "עול בסוח" - אתה משלם כתשלומים, בשקלים בלי הצמדה קנה "על בסוח" - המחיר סופי ונעבטת גם אם יהיו עליות מחירים ומיסים קנה "על בפוח" - אפשרות להספקה מחירה קנה "על במוח" - אתה קונה מתדיראו חברת האלקטרוניקה מסי 1 בישראל

(ממחירים בתוספת דמי אשראי של כ-2746)י של 146 שיירו לחצדש

פרטים בחנויות החשמל המובחרות. י לפי ריבית אכקטיכית שנתית של 40 00

'תמשר מהעמוד הקודם)

היכן בסם שבעה, כרים חלף, פאהד קווסמה? הם ירדו רכים הם יריכיו ומשנאיו, כעיר עצמה, בשטחים מכבדו". ובאש"ף. "הוא מכר את נפשו לכובש הישראלי", הם יאמרו, "כיצר יכול הוא להרים כוסית עם פרס, וללתוץ ותנויות נאטמתו" והציניקנים בוודאי ישיתו: אכן כן נאמן הוא לעירו. כמו ישו המיוסר, כן אליאם. יודע

> אליאס הוא סותר בנשמתו, בחשיבתו, במעשיו וכחייו – וגם איש המעשה והמינהל. אכיו, מטרי כן חמולת עגאטרה, היה בעל כית מלאכה קטן ועלוב לתשמישי קרושה מעץ, מצופים בצרפים. יווני אורטודוכסי, שתוליד רק שני בנים. אליאס הוא הככור. יליד 1920, ראשית תקופת המנראט הבריטי בארץ, שהתקבל ללימודים כקולנ' האנגלי כהריהצופים, הודות לדודתו פרוסי, הטבחית שם. אך ידה של המשפחה העניה לא הספיסה לממו את דמי הפנימיה. אליאס הקטן והצגום חזר כל יום מבית לחם וחזרה באוטובוס. שני גרוש ושעתיים נסיעה. השקעה כראית. הוא רכש את השפה האנגלית על בוריה, מה שיעמור לו כעבור יותר משלושים שנה, והתקבל לעבורה במחלקת העבודות הציבוריות. על הבום שלו באותם ימים, יצחק מלמר, מרבר פרייג' בערגה גם כיום, לאחר

ב־1948 נשלח לקפריסין עם צוות פקירים לחסל את עסקי הכספים של ממשלת המנדט. הבריטים הציעו לו לעבור למימשל שלהם בקניה, אך הוא העריף לחזור לבית לחם. מצוייד בגטיון מינהלי וכספי הצטרף לעסק של אכיו, להעמידו על הרגליים. הימים ימי השלטון היררני החדש. קשה היה להתקרם, אלמלא מרפקיו הצנומים של אליאס. כית המלאכה החל לייצא תשמישי קרושה ובעליו הצעיר נבחר ללשכת המסחר המקומית. כ־4 ביוני 1967, כשחזר המלך חוסיין לשפילד ער יעכור זעם", האיץ בפרייג'. איני עוזכ הוא בונה לעיריה בנין חדש, מול כנסית המולר, בעיר וכה אשאר".

סטירות לחי מצלצלות מיריו של בעל־הבית המתוסכל. כאן את ביטויים המושלם. אבו ב'לאל, שרת גבוד קומה, אכל עקשנותו, פקחותו וכושרו המופלא, לנצל הורמנויות ולהסתגל למצבים המשתנים תרירות – ללבוש מעילו. סלים, ותהג הביריון, גם הוא שומר וזכן משחקים לטוכתו. ישראל הביאה לבית לחם את ליד המרצדט. פרייב' ומזכירו האישי ג'מאל סלמאן, יד ירושלים, את הפיתוח ואת התיירות (מאות אלפים ימינו ואיש סודו, הם צמד שלא יפרד. כולם, כמוכן, לעופת 40 אלף לשנה בזמן המגדט). העיר חיתה בני המשפחה או ההמולה, שניתן לסמוך עליהם. מוצפת. פרייג', עם נכבדים אחרים, הזררו להציע שבית לחם תסופה לירושלים.

הוא החל לייבא צרפים מסינגפור וקיבל תעורת יצראן ישראלי מוסמך. בית המלאכה פרה ושנשג. אז גם נופל לידיו מכרה זהב, שכל סוחר כבית-לחם מתאווה לו – חנות לממכר מזכרות לתיירים בככר שליד כנסית המולד. סנסוארי. מילת קסם וכסף בעיר. מסחטת דולרים. העתיד מוכמה. היצוא גדל, וב־1970 כשתוא כן 50, נבחר לעמוד בראש לשכת המסחר של העיר וכנותיה, כית ג'אלה ובית צחור. עמרת כוח ועושר שאין הימנה בעיר צרכנית כבית־לחם. הוא רכש קרקעות בזול בידיעה שתנופת הבניה תרקיע מחיריהם

ב־1978, שש שנים לאחר שנכחר גם לראשות העיר, כשבניו מנהלים את עסקיו, הוא יצא לביקור רשמי כארה"ב. על כוסית ויסקי ככר של מלון מפואר, ארשם במערב התיכון, פגש באמריקאי אלמוני, חבר לשתיה. סרייג' סיפר לו שהוא בא מארץ הקודש. מהעיר כת נולד ישו, ורוצה למכור חשמישי קרושה מעץ וית. האיש לאהאמין. בשבילו, ארץ הקורש וישו

Biaeaio 12

הם מושגים מעולם האגרות. פרייג' לא התעצל, עלה לחדדו וחזר עם מזוודה מלאה. האמריקאי שוכנע וקנה מהבמה, ורק אליאם פריינ' שרד עליה", יציינו אחרים. על המקום, בצ'ק. למחרת בבוקר אמרו לו בבנק, אין יש הרואים כו האבא של בית לחב", או -טרי קולק כיסוי". הסוחר ואיש המעשה הגיב מהר. המשטרה של בית לחם". ויש המכנים אותו בסוכן קטן", או איתרה את הנוכל במבצע כוק. אצל פרייג' אין אפס. -מפקד הניים החמישי של ישראל בקרב הפלשתינים". אין סחורה בלי תמורה. אצלו, רק .מי שמכברני – אני

ההתנחלויות בשטחים אינז מחמיאות לככודו כפלשתינאי וכסוחר, ולכן לא יחמיץ שום הזדמנות את ידי מושל העיר, האחראים לכך שבתים נסגרים כדי לומר לבני שיחו שהן שורש כל רע. רוש ולענה. וכאשר הוא מפריח סיסמה מתונה בקשר לעתיד השטחים, מבין כל מי שמבירו היטב כי לא האידיאולוג להלך על פני המים ובין הסיפות של ישראל, האינטלקטואל דובר מגרונו אלא ראש הסוחר, אשר הפלשתינים, אש"ף, ידרן, וארה"ב – ועוד לחלק לחם מבין היטב מה פירוש בוגם פה ורוגם שם". לרוכ תהיה זו סיסמת סותרים בנוסח במוטב להציל את אשר

יריביו בעיר, אנשי שמאל כסוורים, רוטנים שכסף ורוחים זה אכן הרלק המניע אותו כראש עיר. מרוע אין גנים, מגרשי משחקים וספורטז", הם ישואלים־מתלונגים ומיר משיבים, "משום שאין הם מכניסים רוות, ופרייג' יפתח רק מה שמכנים כסף". הם צודקים ולא צודקים. שרייג' עצמו, כשנשאל לאן יפרוש מראשות העיר, השיב: באחזור לביזגם שלי, השורה ברוך השם". אבל, אין כמוהו להכיר בכוחו האריר כראש העיר של כנסית חמולר. הוא אוהב את השררה ואוהב את עירו.

י פרייג' וניתילחם הנוצרית, זה כמעט כמו טרי קולק וירושלים. הוא היה זה ששם אותה על המפה העולמית לצר שמו. כשכל ראשי הערים ביהודה י, ושומרון ניצלו את מעמדם לצורך סירום המאבק הלאומי נגר יהכיכוש הישראלי", ראג אליאט לפתה את עירו, ולהפכה למשגשגת בערי השטחים. מאז 1972 נכחר פעמיים לראשות העיר. בתייספר, בתייחולים, בתייעסק, כבישים ושאר מבנים. צצים כבית־לחם כפטריות אחר גשם רב־שנתי. ראשי הערים של חברון, שכם, ג'נין ורמאללה מספחים את האלימות בעריהם. הוא טורה לחרחיקה, ומטפח את בית־לחם כפי שמקפיר על לבושו – שתמיד תהיה נקיה ומסודרת, ולא תאבד את מפגישת הפיום עם נאצר, קיבל טלפון מיריד כוח המשיכה של משקיעים זרים, ארגוני צרקה באנגליה. "המלחמה עומרת לפרוץ כל רגע. בוא אלי ומוסדות דת. זה מספק תעסוקה וכמוכן מזרים כסף. את עירי", הוא השיב לו, .אכות אבותי תקעו יתר ובמרחק קפיצה אל ה"סנטארי" שלו. כך חוברים יוציו

תרת, הכסף והכות. העיריה מהודרת ומצוחצחת. מאחורי לשכתו לושה ימים אחריכך באו המבריקה, סכון את ודב וווג יו התה הנחרר לכל אורכו. גרולי עולם שתו כאן את התה הנחרר לכל אורכו. גרולי עולם שתו כאן את התה הנחרר לכל הכורסה הואת שלא ברה, הלך לעבור אצל שמכינה רינה, מזכירתו האישית. .על הכורסה הזאת היהודים. בית המלאכה נשאר ישב סרטר, כשהיה נשיא ארהיב", הוא אומר בגאווה. שומם, למעט שניים - אליאס חשיבותו העצמית, כבודו שאינו מוחל עליו, ומשרת מגורל ושוטה, הסופג והודקשתו לאותם שירותים קסנים של אדנות, מוצאים תמיד כמקום על מנת להגיש את הכובע ולעזור לו

אליאם פרייגי

א המאבק - ננד אלימות. א המאבק – נוד אליקות א הסכקוו – בעד פוניון מדרבי שלום וכורים שור לקראת הויסום בשלום. * אש"ר - הנציג הלוימיםו היחיד של לשוויום. הידו שששה -בער שומר אנעוטטיון בבקר האבויה המברות. לישראל - קשונים כמל בשוק האיווה

אליאס פרייג' ארם חרוץ. בשמונה הוא כבר כמשרר, אחרי שקרא כביתו את עתוני יום אתמול (ג'רוזלם פוסט ואל־קורס), והאזין לחרשות הרדיו מירושלים (כאנגלית) וירדן (בערבית). לאחר סעלון קפה ועיון בקטעי עתונות הבוקר המסומנים כלורו צהוב. הוא מתפנה לעמל יומו העיקריו קכלת קהל. עשרות צובאים על דלתו, שועים ודלת העם מכל רחבי יהודה שומרוז ועזה. כשבידיהם עצומות. במשות ותלונות. הוא מתגאה באותו כפרי מסביבת שכם אשר כנו סטודנט בברית-המועצות ורוצה להתחתו עם רוסיה. הרוסים ביקשו ממנו אישור על רווקותו. האב פנה לפרייג'. _למה אלי דווקאז כי כולם בעולם יודעים מי זה אליאס פרייג', כמו שכולם כאן יודעים שאני נפגש עם שמעון פרס, וחושבים שאני כל יכול. או נתתי לו את האישור בחתימת ידי".

מבותלי העיריה בלא חתימתו – קמן כגרול. הוא ריכוזי להדהים. במערט העיריה, היועץ הַמשפטי, כולם, כולם, רק מגישים לי המלצות. אני מאשר וחותם". הוא מקבל החלטות לכרו, כלי לפנות למועצת העיריה. כדיעבד הוא מדווח, כעושה סובה. זה מקומם ומרתיה רבים, בעיקר את חברי הפועצה שנבחרו כמוהו ב-1976. הם עשרה חברים אבל בטלים בששים ביד אליאס פרייג'.

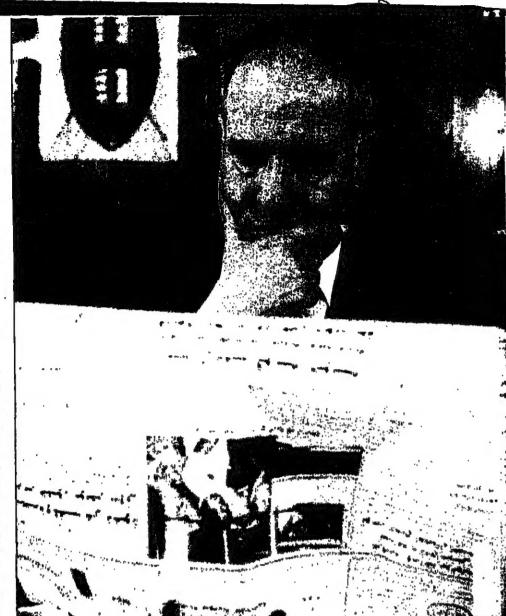
רייג' תותם על הכל. דבר אינו יוצא

על מה יוצא קצסס ומשוגרים חיצי הביקורת: על אחר מסודות כוחו ותושייתו – איסוף תרומת למען מרוייקטים בעירו. בענין זה, טדי קולק, חקולגה השכן, הוא מורה טוב. ואולי התלמיר כבר מתחיל לעלות על רבו. אין כאליאס מומחה לגרד כספים מכל מקור אפשרי. איש אינו יודע כדיוק כמה כסף אסף -מישראל, מהאמריקאים, מהאירופאים, מהאוסטרלים, מכל ארגון צרקה וסיוע אמשרי. אפילו מהטעודים שומרי המקומות הקרושים לאסלאם, הוא הצליח לחוציא באחרונה שני מיליון רולר לבנית בתייספר בעירו של ישו. גזו לא חוכמה של פרייג" אופרים במועצה וגם בעיר, -כל מי שיעמוד בראש עיר כמו בית־לחם, יכול לגיים הרבה כספים". זה היה נכה, אילו החלו הכספים לזרום לפני שנבחר. מה עוד שפרייג' במתינותו, בפיקחותו וביחסי הציבור שעשה לעצמו דרך אמצעי התקשורת בעולם, הפך את גיום המורמים

לחברי המועצה חורה שהוא לא מרוח להם, רק זורק פירורי מידע פה ושם. עושים לו את המות במועצה וממנסים להאכילו מרורים – בשאילתוה, בהדלפות, בטירפודים, בהתחכמויות ובהסתות. ראש וראשון להם היה אחר קומוניסט כשם ג'ורג' חובון. נפשו של פרייב' נקעה ממנו, אך הוא לא העו לחתנכל לו בשל קשריו עם אש"ף. תוא רק חיכה לו בפינה, בסבלנות. אחרי מלחמת לבנון, כשקרנו של אש"ף ירדה הארגון התפצל, חש פרייג' כחוש הריה המפוחה כי הומן בשל לנקמה, הוא "גילה" למועצה כי חובון געדר משלוש ישיבות, ולפי הוצק העדני דינו הדוה. עכשיו השונא התורן שלו במועצה הוא סגנו חנא נאצר, יווני קאַתולי, ואין דבר גרוע מחו לראש עיה לא רק בבית לחם. פרייג' בפילכתי. הוא מפחר לצאו לחד"ל, פן יקבל חנא החלטות נגדו בחעדוו. כי במועצה הואת הכל גויל, ופועל על הבסים של "שמור לי ואשמור לך". כל נאמנות – בערבון מוגבל.

בל בכך לא נסתיימו צרותיו. פעם היתח בית־לתם עיר נוצרית, עם 13 ל כנסיות ומסגד אחד. כיום יש 3 מסגדים ואומרים שכמחצית האוכלוסיה, כ־25 אלף תושבים, הם מוסלמים. פרייג' נקרע בתווך. כאים הטשרות והפישורים תוא משתרל לרצוח. את כולם, א מתקשה. על ראשו ספחת נוספת: מחנה הפלימים דחיישה, נמצא כתחום שיפוט העיריה. קו צרעות של האחים המוסלמים ואנשי ג'ורג' וזכש. יום אחד, בחוד שעבר, שעטו מאות מהם לרחבת העיריה, הניתו דגלים ירוקים, נושפו בתרכות, ושאנו האללה אכבר. אליאס הצטמרר בלשכתו. וישנה פרשת השוק התרש, הפיל הלבן" של ראש העיר, פרייג' הרי ואשב בנרול. הא הקים מחוץ לעיד שוק חדש הדור. רעיון מצויין, אגל

דמי השכירות גבוהים. סוחרי השוק הישן, רוכם

רבה אוזניים ליברליות בארה"ב במער אוזניים ליברליות בארה"ב במערב אוהבות לשמוע זאת, ופרייג'

אף ניפחה אותו, מרייג' הלא יודע לגמול למכבריו.

תמיר מוכז ומוומן להתייצב ב"קו האש" התקשורתי

ואינו מהסם להצטלם עם אף אחר. הוא מנצל את

הרומן הזה באלננטיות, גם כאיום. .בלך לעתונות",

רמו פעם לאחר המושלים הצבאיים, כדי לסכל החלטה

הצבורית יקרה לו.

שלא נראתה לו. אבל, כמו כל פוליטיקאי, הוא רגיש

ביותר הוא פנסם הטלפונים שלו. חיה פוליטית.

שישאף תמיד לרצות את כולם, להתחבב על כולם ולא

להרגיז אף אחר. קשריו הרוקים נעיקר עם האמריקאים

(שולץ הוא ירירו, ועם השגריר מיסרינג ככר סער

בארבע עיניים), עם היהרות האמריקאית, עם

הישראלים ועם יררן. פרייג' תר החושים למד להכירנו.

אני מתמצא היטב בפוליטיקה הישראלית", הוא אומר,

זה המקצוע שליי. האנטנות שלו רגישות למינויים...

דוא יורע עד כמה חשוב לנו לשמור על סשרים טונים

עמו, ועד כמה אנו נותנים לו יחס זגיבוי. הוא מסוגל

להרים טלפון לשרים במפלגת העכודה, בלי בעיות.

קשריו עם מתנה השלום הישראלי – ותיקים ואמיצים.

ותיק שלו. בשביקר כארה"ב ב־1981 אמר לכתכים

ישראליים: אני מסוה כי דמעוד ורשימת עור וייצמן

על דיין ואלון הוא מדבר בהערצה. טרי קולק ידיר

הוא אלוף הקשרים האישיים. אחד מנכסיו היקרים

יודע להשמיע בדקויות ובניגון

א הנכונים. הוא והתיקשורת קשורים

בעבותות אהכה. העתונות.

הישראלית כמו הזרה, רוממה ואולי

מרייג' בלשכתו: חושבים שאני כל יכול.

מוסלמים, לא רוצים לעבור. הפגנות, קנסות, אבל השוק, שבו הושקעו כ־2 מיליון דולר, עומר כמעט

את נחמתו ותהילתו מוצא פרייג' במנעמי העולם הגדול וכחשיפה העתונאית, אבל בראש ובראשונה כתוג הקטן של בני ביתו. איש משפחה הוא. "קיבוץ" הוא מכנה את כיתו בן שלוש הקומות, השוכן בצר הדרך בואכה חברון. שלושה בנים ושלוש בנות הכיאה לו אשתו ויקטוריה, בתדודה רחוקה ממשפחת פרייג'. שניים מכניו מתגוררים כ'קיברץ' עם שבעת ילדיהם. אין דבר אהוב על אליאס מלהשתעשע עם נכדיו. – כשהוא עטוי בעכאיה וזימה ומתחתיה פיג'מה. מסכיב הרבה צלבים ומרברים. ואין כויקטוריה להכין תכשילים. מי לא טעם מהם: הקנצלרים של מערב גוימניה לשעבר, שרים בממשלת ישראל, שרי חוץ, סנטורים, מי לא. פרייג' מעיד על עצמו שאין הוא שומר על דיאטה, אך משתדל לאכול כזית מכל מטעם. לפעמים הוא לא מצליה. פעם נהג לכבד את אורחיו בסיגריות ומיגרים. לא עכשיו. בעצמו נהג לעשן סינרים, אך מרגע שנכחר כראש עיר החליט שאין זה נאה יותר, וחדיל.

פריינ' הוא ברבית בכל שרקליני העולם המערבי. הלוח שלו עמום בחומנות רשמיות. בכל מקום פורשים המתבשלים ב.מטבח הישראליר, ולשונו יודעת היטב לרגליו שטיה אדום: הוא נוצרי ובעיקר ראש עירית מה להגיד למי, וכיצר לשחק על המתחים הפנימיים. בית לחם: הוא פלשתיני, ומתון בדעותיו הפוליטיות. הוא טיגל לעצמו גינוני דיםלומטים. את דבריו נושא בלשון רהוטה ומהוסצעת. הוסעותיו בעולם גורמות לישראל נוק לא קטן. ווא יודע איך ומתי לחתנולל על הביבוש הישראלי האכור', לקונן על -הפלשתינאים המרוכאים", ולעטוף זאת במתק של מתינות התנגדות לכל מעשה אלימות.

ינצחו בכחירות ויקימו ממשלה שתשאף לכונן שלום עם הפלשתינים, ללא סיפוח". גם עם בגין הוא נפגש פעמיים, וכן עם משה ארנס בהיות שר בטחון, אך קשריו עם אישים כליכור הם אפסיים.

הוא פרו־יררגי מוצהר, ורכת־עמון היא תחנה קבועה במסעותיו. קשריו עם המלך חוסיין והצמרת הירדנית – טובים. דלתם פתוחה בפניו. לכני שיחו כישראל הוא נוהג להגיד דרך קבע, כממתיק סוד: רומה איתי את המלך והוא אמר לי ש...". עם זאת, רומה שהמציאות קצת שונה. פרייג' אינו האיש מס' ו של ירדן כשטחים. הירדנים אינם כוטחים כו לנמרי. הסשרים שלו עם הישראלים והאמריהאים יותר מדי טובים. לטעמם הוא מפטפט יתר על המידה, ונוטל חלק בארועים שאינם לרוחם ולא מזמן נערך כירושלים משחק סימולציה על תהליך השלום. הוא ייצג את ירדן, ובירדן רטנו: מי שמך::).

סכת יחסיו עם אש"ף מזכירה במקצת את יחסי המלך חוסיין עם ארגוז המחכלים: נפנשים, נפררים, , מברכים ומקללים, אך בסך־הכל / עויינים. כל כושר שרידותו, שמוריותו. והפוליטיקאי המפולח שבו כאים לידי מיצוי מירבי בעליות ובמורדות שפקרו את יחסיו עם הארגון. ב־1976 היה הפרורירדני היחיד, שאינו חבר אש"ף, שנבחר לראש עיר, והחלה תקופה שחורה בחייו. מכה רדפה מכה. עירו השקטה סערה. נאמני אש"ף שלטו ברתוב. ואו הגיע סאדאת. פרייג' העריך שחוסיין יצטרף ליוזמתו. לכן העו להפנש עמו במלון המלך דויד, ויצא בזכות תוכנית האוטונומיה. אכל חוטיין לא הצסרף. אש"ף הכריז מלחמה על הסכמי קמפדייויד ועל כל "הבוגרים וזנבות השלטון היררני". גם פרייג' ברשימה השחורה. "הווערה להכוונה לאומית' בשטחים ערכה כנס מחאה באוניברסיסת פריר, הצופה על כנסיח המולר. כל ראשי הערים המיליטנטים היו על הכמה. גם פרייג' עלה. המצלמות עקבו אחריו. הוא הושים ירו לכרים חלף ולכסאם שכעה, ואלו רחו אותה. איזו בושה, איזה ביזיון. "הרגר" אותו וכל העם רואים. פיתונה של חזית חכש פירסם בעמוד השער תמונות של בוגרים שחוסלו ויוווסלו. פריינ' כיניהם. הוא מבין שכדי להישרד עליו לשנות את דימויו הפרדירדני. לכן אך רך אל ערפאת לכקש חסות. הוא ניצל, ולא בחינם. פרייג' התכסה בשכפ"ץ אש'פי עכה והחל לזמר בהתאם. מפקר האיזור, תא"ל (פואד) בךאליעור שקל להדיהו והיום הוא אומר: "צריך לשפוט אותו על רקע האילוצים כהם הוא פועל, כין אש"ף, ירדן, הרמוכ וישראל. בראיה לאחור הוא פעל נכון חוך סיכון נפשו"ו, אך המול שיחק לו. קורם הורחו ראשי הערים המיליטנטים והלחץ עליו פחת. אחריכך החלה מלחמת לבנון, והחלה ההתקרכות בין ערפאת לחוסיין. שוב זקף פרייג' את קומתו, הפעם עם הכשר מערפאת. ומירותיו הפרדירדניות גברז, אכל המינון היה מכוקר. הוא יודע היכו הגבול.

שאיפתו היתה להכלל כמשלחת הירדנית־ פלשתינית לשיחות השלום. אכזבה מרה - נכללים קטנים ממנו, נמושות שאש"ף יכול ללוש אותן. הוא לא. הוא גרול על אש"ף, לצנינים בעיניהם, וגם לא אמין. הרא רוקר על כמה הבלים. מלא צער, ניתק את להחריד למה שכותבים עליו, ועל עירו. תרמיתו, הטלפון בכיתו ובמשרדו ומיאן להנחם. שמעון פרס ואחרים נחלצו לעודר אותו. הוא התגכר בכוח עקשנותו והסתגלותו, אך נותרה צלקת. רצח עזיו שחאדה ברמאללה זעזע אותו. מנותתו מוטרות מאז. האם צפוי לו גורל דומהז קוקטייל חג המולד 85' רומם את רחזר, אך הדאגה ממשיכה לנקר.

בינתיים הוא מנהיג בעירו, וכזה ישאר כל עור צה"ל שולם. מה יקרה כלערי צה"ל, וכאשר תומכי אש"ר ישתלמוז על כד שמעו אותו אומר פעם: "אבוא למשרדו של סדי קולק ואשתכן שם". לפרייג' אין דיביזיות וגם לא חיילים. הוא נוצרי, ומשפחתו אינה נמנית על האצולה הפלשתינית בשטחים, שהיא מוסלמית. בבחירות המוניציפאליות הבאות הוא עשוי להבחר אך מולו תעמוד כנראה מועצה מוסלמית. לכן, גם לא יוכל לייצג את המלשתינים כמו"מ עם ישראל. אולי יחיה אתר מתוך קבוצה, אך לא הראשון שבהב.

מאת אבי רז צילומים: שמואל רחמני

ראינו אותה בשבוע שעבר ב"זה הזמן", אבל לא עשר דקות טלוויזיוניות ובוודאי שלא כתבה בעיתון מסוגלות להעביר את הקסם המהפנט של פסקל ברקוביץ. איך ייתכן שגלגל רכבת אשר גדע שתי רגליים צעירות נסך כוחות כה אדירים בילדה היפה הזאת:

פסקל ברקוביץ: אני רוצה

להיות במרכז וחכי גבות

במשהר אמרו לה שהיא צעירה מרי, ושהתוכנית מיועדת למי שכבר ביקרו בישראל כתיירים, אבל פסקל לא ויתרה. בסדר, ניסו לנער אותה, תבואי בעוד כמה תודשים ונראה.

פני החופש, כיוני בערך, כאתי למשרך. שאלו אותי כל מיני דברים: מה אני חושבת על הארץ, מה זה ישראל, למח אני רוצה לכוא ולמה לכוא דווקא בצורה הואת. אמרתי להמנ אני לא יכולה להגיד מה זה ישראל כי אף פעם לא הייתי שם. אבל אני יודעת שזו ארץ שקשה לחיות בה, כי מבחינה כלכלית ומבחינת כיטתון יש המון בעיות, שזו מרינה עם המון דכרים שענים והמון אנשים שונים, כי באים מכל העולם, ושוו מרינה חמה מרי. האמרתי שאני לא רוצה לכוא כמו תיירת כי זו מדינה שלי, אפילו שאף פעם לא הייתי שם,

.וה אומר, שכבר הייתי ציונית. הם ראו שאני ממש רוצה לבוא ושאני חוקה ואני. יותר מבוגרת מהם כמנטליות – והסכימו. המשפחה פחרו קצח ואמרו: קצח ממוכן, אכל זה בצה"ל - או כסרר. וככה, ביולי (שמונים־וארגע) נסעתי. בקבוצה שלי היו שלושים איש, צעירים ומכוגרים, ומכל תרמות מבחינת חרבות: רופאים, פועלים, מטודנטים, כלימיני. שלחו אותנו לג'ולים, חיל חימוש, מדנה, סלוגה גימ"ל. קמים בששיחצי. הולכים לאכול בשבע עשרים-

וחמש בריוק. לעבודה ברבע לשמונה. התפקיר שלי היה לנקות ולתקן מנה. זה טגק. עברתי עם חייל; הוא היה אומר לי: אני צריך מברג, ואני – הופ, מברג. אומר לה רואה את זה, תתיבת ברול עם ברגים: צריך להוריר, ואגי פתחתי הכל והורותי. פעם עברתי

היינו כמו החיילים בדיוק, חוץ מהשמירות. והמשפטים. מעם כשנוע טיול: ירושלים, תל־אכיב, צפון, מצדה. החיילים היו מזמינים אותנו הרכה וכל שנת הייתי אצל חייל אחר. בערב היינו מכלים, כדרך כלל באשקלון אן כאשרור. בהתחלה חשבתי שהבוף בארץ בכלל לא יפה; הייתי רק באשקלון, באשרור ובג'וליט, ובאשרור ובאשקלון, חוץ מהים, אין שום (המשך בעמוד 19)

THE PROPERTY OF THE

ייה של פסקל ברקוביץ השתנו כשעה שבע שלושים ושמונה של בוקר חור-סי וקר, שלושה־עשר ברצמבר אלף־ תשע־מאות־שמונים־וארבע: הרכבת לפךים יצאה מתונתה בעיירה שמבלי והותירה על פסיה את פסקל, בת שבע־עשרה אז, קטועת רגליים: ומן המסילה הנירחת ורוויית־הרם קמה פסקל אחרה, עות־רוח וחוקה כליכך, המגלמת להפליא את רמות היהורידהויש כפי שאנו, הישראלים, מתיימרים לשווא להיות. והיא בכלל איננה יהוריה, חיהוריה־החרשה הואת: אביך אמנם יהורי, אומרת לה הרכנות, אכל אימך גויה.

אלא שאפילו הרבנות הנאורה לא הצליחה היכן שנכשלה מכת־גורל כה אכורית, ופסקל שופעת שימחת־חיים מתפרצה, עצומה, גרושת אופטימיות, שאפחנות ואהבה. קצת מכל אלו ראינו בשבוע שעבר ב"זה הומן", אכל לא עשר דקות טלוויזיוניות ובוודאי שלא כתבה בעיתון, יכולות להעביר את העוצמה של הנערה היפה הואת, את החיות ואת הקסם: אפשר רק

ובכן, סיפורה של פסקל מתחיל כאנו'ה, עיר במערב צרפת, שם נולרה למורה לפילוסופיה, יליד פרים וכן ליוצאי רומניה ואוסטריה, ולפסיכולוגית לא־ יהודיה שהוריה הסתירו, בזמן הכיכוש הנאצי, אישה יהוריה. המשפחה נדרה לצפון צרפת ופסקל גדלה והתחוכה כמו כל ילר צרפתי אתר בגילה, עד שמלאו לה ארבעיעשרה. באיתי שהשם שלי (ברקוביץ) שונה, והתחלתי לחשוב מה זה להיות יהוריו חשבתי שזה רק רבר אחר: להיות שונה, אבל לא ידעתי במה זה שונה". פסקל התחילה להקשיב לשידורי הרדיו היהורי

("רריו ויי) וללמור קצת תנ"ך, קצת על חיי הקהילה היהודית בפרים וקצת על ישראל, וליתנות ממוסיקה יהודית, אירישאית, מורחית וישראלית. היא החליטה שעליה ללמוד עברית, וכתכה אל הרב הראשי בצרפת בבקשה שיפנה אותה לבית־ספר בתיכתונת. כת המש־ עשרה היא היחה אז, כשהתחילה ללמור עברית.

תוריה עודרו אותה, שתיתי כל רבר על היהרות, וכששמעתי משהו על ישראל, ברדיו או בטלוויויה, פיתאום האוזניים שלי נעמדו ככה, כמו פילוגים -טוווווווווי. ראשית התעניינה ביהרות כתרכות ומורשת, ואחריכך גם בצר הפולחני, עכשיו היא צוחקת: התחלתי לאכול כשר, וזה היה רבולוציה ארבע שעות, וחיה חם, חם מאור, שמש חוקה מאור. כנית. שמרתי שבת כמה חודשים והלכתי כל שבוע לריתי-רותה: המיניתה בתחום בתורה אמריקאית וקנה, נודינייקיתו ולא לבית־כנסה; הפסקתי כשכאתי לארץ, כי חישראלים חיה לה בכלל כוח. היה נורא קשה. הם בדרך כלל לא דתיים וחוץ מזה, על הרת צריך לשמור בחוצלארץ, כרי לחרגיש יהודי. פה אני מרגישה יהוריה גם ככה.

בת ששיעשרה, בראשית כיתה ייא, שמעה ב"רדיו בת שש עשות בו אשיוב ביונור או שטעה ביון היי חוויות של מתנדבים לישראלי, מיפעלו של אלוף־ מישנה (מילי) אהרון דווידי לגיוס יהודים בחדיל לעבורה התנרכותית נבסיסי צה"ל, והיא טילפנה מייר למשרד "שראל" בפרים: מחר רציתי להחנדכ".

המטוס הלא נכון

וף סוף גם המדינה שלי חוטפת מטוסים. לא רק לוב והטרוריסטים הללו המכונים פלשתינאים. הנה, גם אנחנו על המפה. גם אנחנו פיראטים. פיראטים עם שרות מוריעין של פיראטים, דרכי ביצוע של פיראטים וכמוכן, הכי חשוב – מוסר של פיראטים.

שרור נגד טרור", אומר לנו המסביר לצרכן, -ממש כמו שהם לא בוררים באמצעים, כך גם אנחנו לא יכולים לכרור כשאנחנו רוצים לנקום בהם". הראשון שאמר "סרור־נגרְ־טרור" לא ידע שהוא אומר משפט שאין לו סוף. כי כשיש טרור־נגר־טרור, מייד נולד גם טרור נגד טרור נגד טרור, ואחריו - במהידות הבזק -גולר כמובן גם טרורינגדיטרורינגדיטרורינגדיטרור, נכד לטרור־נגר־טרור. וכן הלאה, בלי סוף. משום שאם הדבר היחידי שיש לך להציע נגד הטרור הוא טרור, אתה מתחיל מלחמה שלא תיגמר לעולם, ומכתיב מוסר כורה לאומי.

ונגיח שנ'ורג' חבש אמנם היה נלכר במטוס: מה בריוק היינו עושים לה משפט ראווה, ואחריו כמה שנים בבנק השכויים, עד לעיסקת השיחרור הבאה. אבא אבן, בארשת של מורשת, אמר ב-מכט" שאם היינו מצליחים העולם החפשי היה מריע לנו, אבל כיוון שנכשלנו, יבקרו אותנו קשות. ככה זה בעולם החפשי.

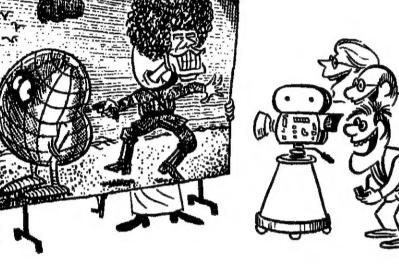
אז אולי בגלל זה יירטנו אותו. לסחוב מחיאות כפים מהעולם החפשי. אבל העולם החפשי לא אוהב פאשלות מודיעיניות. אנחנו אומרים לו: סליחה, עולם חפשי, אבל כדי להלתם בטרור אנתנו צריכים לפעול גם בדרכים בלתי-שיגרתיות. והעולם החפשי סולח לנו. העולם התפשי כבר ראה את "אנטבה", ולכן הוא מוכן גם לראות את הסרט החדש של מנחם גולן, שכוראי כבר נמאס לו כהוגן להפיק סרטים מסחריים על נצחונות, והוא מת להרביץ איזה סרט אמנותי על מכצע כושל: "המטום הלא נכון" - The Wrong Airplane כקרוכ־בהקרנת ככורה, בארבעה מטוסים הטומים, ברחבי המורה התיכון.

פרטים במודיעין.

המשוגע הזה, קראפי

מטוס הלא נכון המריא ממדינת לוכ, ובמדינת לוב אתם יורעים מי המלך. המשוגע הזה, קראפי. בכל פעם יש משוגע תורן בעולם. בעת העתיקה קראו לו קאליגולה. רומאי אחר שהיה לו כנראה סעיף רציני. בהתחלה אמרו שהוא אמן, וצריך להבין אותו, ובכל זאת הוא קיסר. אבל כשהוא מינה את המום שלו לקונסול, והתחיל לשחוט אנשים סתם בשביל הקטע, הבינו הרומאים שהם צריכים להחליף משוגע, ולמצוא לעצמם קיסר קצת יותר סולידי.

לפני חמישים שנה הסתובב בכיכרות אירופה משוגע נוסף, עם שפם קטן. הוא היה סייד, והוא צבע יטים בארום. הוא במעם הצקיח לחסל את בולנו, וגזן אליום גארוינו וביי הפסיכי הזה. בהתחלה באמת כולם צחקו עליו, ואמרו: ביותר בעולם כשמדובר על ניצוח על מקהלות דימרה, האידיוט הזה עם השפם. הטמבל הזה, עשו מערכונים הוזמן לא מכבר להופעות בארץ, והוא טרב סרוב עליו וחיקויים שלו. חשבו שהוא חפיף, שהוא יעכור. מוחלט. במכתב שכתב הוא טען שלא ינצה על אבל לא, הוא כמעט והחריב את כל הכוכב הזה. ובכל זאת – העולם עדיין ממשיך לולול במטורפים. עד לא הוחמת על הסכם שלום עם העם הפלשחיני. לפני כמה שנים זה היה אירי אמין. הוא באמת הלך אני מסכים איתו. גם אני משווע להסכמי שלום יותר על הומור אבטורדי וסלאפסטים, והיה מטוכן עם עמי הטביבה. אבל אגי שר את זה כאן, עם המקהלה בעיקר לבני עמו שלו. הוא גם לא היה כנראה כל כך הקשנה שלי. אנחנו מזמרים את דעתנו בכל הודמנות,

והאפסרות להחרים את עצמנו אפילו אינה עולה. משוגע. או העולם מצא מהר מאוד את המטורף התורן החרש שלו. קראפי. במלחמת לכנון, אותה העברתי איכשהו כאמן המופיע המשוגע הזה, קראפי, ואללה איזה קטעים הוא כענף -היוי וכירור", חשבתי על כך הרבה, וגם נותן. איזה בירור. לפני שנה ומשהו ראיתי בניו יורק, הָשַּהַרָתִי רפים לא מעטים בנושא: אמן כמלחמה". בתחילה הגעתי למסקנה המתבקשת מאליה שבמלחמות האמן מיותר לגמרי. לכח לי זמן להכין שואת יכולה להיות גם שעתו היפה. האמן חייב להביע

במהדורת החדשות של אנוני.סי. – שלושה פרשנים אמריקאים עליוים משוחחים עם שלים לוכ, באמצעות לויין. איזה צחוקים! קראפי אומר משפט, המראיין צוחק ווורק לו משפט עוד יותר מצחיק. אכל צוחק מי שטרוריסט אחרון. גם את המלחמה הבאה, כמו את המלחמות שקרמו להם, יחולל המשוגע התורן משוגע שיקבל סריוה וילחץ על כפתור. ואחרי הלחיצה הזאת, שום ראמכו לא יציל אותנו, וגם לא אותם.

למלחמה בניגוד למצפונו. והאמן הוא לפעמים הקול לכן כדאי להקפיר ולהחליף מרי פעם את המשוגעים התורנים, לפני שהם מגדלים שפם קטן ומתחילים לסייר את העולם כרם. ואין מרינה בעולם שאין כה לפחות משוגע אחר עם עמרת כוח ועם אמביציה לסיוד פאטלי. והא רק מחכה שיצחקו עליו פעם אחת יותר מרי כדי להראות לעולם כולו כמה שהוא מקרה רציני.

היוהרו במשוגעים – כי מהם תצא מלחמה

ועם עמים נוספים. וגם לנו מגיע לשפוע מקהלה טוכה פעמים קורה לך שאתה מסכים עם מישהו, אבל אינך מסכים עם מעשיו או עם הדרך בה הוא בוחך לפעול לפי דיעותיו. למשל -- המנצח הכריטי הרגול העונה, לשם הארוך

זה לילה, פאסטרו. ור"ש חם למקהלה. מקהלתו בישראל כל עוד מרינה זו ויארעאני אנחנו)

את דעתו במקום ובומן כו מתרחשים האירועים

המנוגרים למצפונו. זאת אולי ההודמנות היחירה שלו

לנצח. לא רק על מקהלות, אלא גם על החיים ועל

היחירי של המצפון. לכן אסור לו לחודים שום מרינה

ושום מלחמה. אם הוא אמנס רוצה להשפיע ולא רק

לחבר הספרים כשוך הקרכות, עליו להיות שם

ולהשמיע שם את קולו. כחיבור חשוב שלו על תמקירו

של הסופר, כותכ האמן והפילוסוף דאן פול סארטר

ולפי זכרוני): "העולם לא צריך אמנים. העולם יכול

היה להסתרר באופן יוצא מן הכלל גם כלי אמנים. אך

באותה מידה יכול העולם להסתדר נהרר גם כלי

חושב שאתה מועה. גם אני, ורבים מידידי, סבורים

שהניע הומן לחתום על ונוזה שלום עם העם הפלשתיני

כשעה שאנהנו הושבים מחשבות כאלה. או תישן על

לכן, עם כל הכבוד לך, דיר מיסטר גאררינר, אני

הקהל שאוהר את האמן אינו אשם שנקרא

17 Bisealo

7

ויזה, כרטיס האשראי שלך מעניק לך עכשיו הטבה נוספת: עד 45 ימי אשראי! החל מ-16 בפברואר 1986 קניותיך בשיטת ויזה + 30 תחוייבנה 30 יום לאחר יום החיוב בשיטה הרגילה. בנוסף לדחיית התשלום הנהוגה היום, המעניקה לך אשראי חינם של עד 15 יום, ויזה + 30 מקנה לך, באמצעות הבנקים, 30 ימי אשראי נוספים בריבית מועדפת, כפי שפורט במכתב שנשלח למחזיקי ויזה בימים אלה. האשראי הנוסף ינתן ללא בטחונות כלשהם ויחסוך עלות שיק ועמלת דמי ניהול. עכשיו, חוכל לתכנן טוב יותר את תקציבך ולערוך את קניותיך בצורה כדאית ומשתלמת יותר. ניזה + 30 - שיטה נוספת באותו כרטיס. ויזה - כרטיס האשראי היחיד המעניק לך את הבחירה בעת הקניה. ציין באזני המוכר באיזו שיטה בחרת: בשיטה הרגילה או בויזת + 30. שים לב, לויזה + 30 טופס שונה.

> ,30 ימי האשראי הנוספים, ניתנים בנוסף לאשראי חינם, הניתן בכל שיטה שתהיה נהוגה.

IICA MAY ויזה יותר טוב מכסף.

רוה-כרטים האשראי של קבוצות 🏶 בנק דאומי 🏖 בנק דיטקונט

MANUTE.

1974 J. 34. 4

(המשך מעמוד 15)

דבר. אכל אהכתי את האנשים: הם חמים מאור, ופתוחים, וישרים: לא כמו הצרפתים עם 'בבקשה', 'סליחה' ודיבורים נחמדים אפילו שלא חושכים את זה. הישראלים יותר קשים, אבל אני אהבת את זה.

המדריך שלי, מישל אלוש, הסביר לי שג'ולים. זה לא דוגמה נכונה של הארץ. אבל אפילו שהתמונה שלי על הארץ לא היתה כל־כך טוכה, רציתי לעשות עלייה. ריכרתי עם דווידי ואמרתי לו: אני צריכה לגמור את הכגרות. כשנה הכאה אני אכוא. אני עולה. הוא אמר ליו להתראות.

אחרי שלושה שבועות חזרתי לצרפת, ודיברתי. כל הזמן על הארץ. כל מלה שלי היתה על הארץ. כל מלה להורים שלי, לחברים שלי, לאחות שלי ואפילו לאח שלי. שהיה קטן. התחלתי גם לשמוע מוסיקה מזרחית: חיים משה, משה גיאת. למהז כי זה הרופק של העם וזה מה ששומעים בג'ולים כל הזמן".

מרתי בכיתה י"ב, מגמה ריאלית. כל כוסר הייתי נוסעת ברכבת לבית־הספר, בפרים; זה שעה וחצי נסיעה, בערך. בוקר אחר, קר מאוד, רציתי לעלות לרכבת וכשתפסתי את הידית של הקרון, נפלתי בקרת, ברציף. הרכבת התחילה לנסוע וחנועת־ האוויר שאבה אותי מתחת לרכבת, על הפסים. נפלתי עם הראש על פס אחר והרגליים ליר הפס השני. ופיתאום התהפכתי: הראש שני סנטימטרים מפס אחד,

והרגליים על הפס השני. שני קרונות עברו עלי: שישה גלגלים, אני-חושבת. אכל זה לא חשוב: גלגל אחר מספיק, ואחריכך זה שטויות. נשארתי בהכרה ולא הרגשתי כאכ. רק כמו

מכחינה פסיכולוגית. זה היה קשה מאור, כי ראיתי הכל. חשבתי: מה יהיהז מה אני עושה כלי רגליים? רציתי למות, וצעקתי: אני רוצה לישון! אני רוצה לישונו היה ריב גרול: אני עם אני. כרי לחיות.

אחר־כך, כבית־החולים, שאלתי את הרופאים. למה לא איברתי את ההכרה. הם אמרו: זה כגלל האופי שלך. היית יכולה למות רק בגלל השוק.

האמכולנס הגיע אחרי חצי שעה. כאה משטרה. ושאלו אותי: מה השם שלך, איפה את גרה. אמרתי להם: אתם חושבים שזה הזמן לשאולז התיק טלי טם, ואתם יכולים לראות. לי אין כוח לענות. ההורים שלי גרים קרוב, ואני לא רוצה אותם עכשיו. לא רוצה שיראו אותי ככה. חשבתי שאימא שלי יכולה למות - כנעימים, כאילו כלום.

כינתיים הגיע אכא שלי לתחנה, לנסוע לפריס. זרם חשמלי. צעקתי 'הצילו' שלוש פעמים, חוק מאוד. הוא ראה פלגן ושמע שמרכרים על בחורה צעירה

וידע שזו אבי. הוא רץ לאמכולנס, אבל לא נתנו לא

להיכנס. הוא היה עצבני כמו חיה. רק אוצי הטימול

נתנו לו להיכנס, והוא אמר ליו פסקל, את צריכה

להיות חזקה מאור. אנחנו איתך. את כרגע בעניין קסה.

באותו בוקר היה ערפל כבר וההליקופטרים.

בפרים לא רצו לכוא לקחת אותי כי היה ממכן להם.

באמבולנס פחדו להעביר אותי, כי זה כליכך רתוק

וידעו שאמות כדרך. כסוף, אתרי שעה משאונותן עם

כל תחנות ההליקופטרים, הטכים אחד לבוא. הוא הגיע,

ארום כזה, כעכור חצי שעה זאת־אומרת, שעתיים

הייתי ככה. טטנו לפרים והכניסו אותי להרר־ניתוח

כשהתעוררתי מהניתוח, עדיין מטושטשת קצת,

ניגש אלי אחד המנתחים, גדול כוה, ענק, ואמר לי ישר

לענייה פסקל, עכרת ניתוח. את קטועת שתי רגליים.

מאור, אכל הכל יהיה בסרר.

והרדימו אותי.

זה היה כואב מכל הבחינות. מבחינה פיזית ומבחינה פסיכולוגית. זה היה קשה מאוד, כי ראיתי הכל. חשבתי: מה יהיה? מה אני עושה בלי רגליים? רציתי למות, וצעקתי: אני רוצה לישון! אני רוצה לישון! היה ריב גדול: אני עם אני.

מוכרת־הכרטיסים שמעה אותי. היא יצאה מהמישרר שנפלה בפסים. חשב: אולי אחת הבנות שלי. נכנס שלה וראתה אותי בחושך עם הדם, דייסה כואת – אל למשרדיהתחנה וראה את השם: ברקוביק. הבין שוו תעשה פרצוף כזה – ורצה חזרה למישרר. היא שברה אחת הכנות שלו. אחריכך הוא ראה את הנעליים סלי את המנעול על הטלפון, איזה כוח היא קיבלה סיתאום, טילפנה לבית־חולים, הוריעה על התאונה וסגרה. אכל היא לא אמרה באיזו תחנת־רכבת התאונה, ומכית־ החולים טילפנו לכל הכפרים כדי לכרר איפה. אחריכך היא חסמה את המסילות וגם את מחסומי־הרכבת בככישים; האמבולנס לא היה יכול לעבור.

> ימישהו שעלה לרכבת לפני וראה שהתחלקתי, הפעיל את בלט־החירום. הרכבת עצרה כשהונב שלה שלושים מטר ממני. הכרטיסן ירד מהרכבת והלך לראות מה קורה, אכל הוא לא אמר לי שום דבר. אני דיברתי, אבל כולם חשבו שאני עוד מעט מתה, והם פחדו מאוד; זה היה מפקטקל לא יפה בכלל. אנשים עמדו מרחוק ורק שניים התקרבו ושאלו: פַח־בָהוּ ואת־ אומרת: מה העניינים: ואני כעסתי: מה, הם לא רואים מה הענייניםו אכל אחר כך הבנתי שחם היו בשוק.

-וה היה כואב מכל הבחינות. מבחונה פיוית וגם רק ודיגליים נפגעו. נשארת אישה, וועוכלי ללרת".

סקל מגוללת בשסף, נפרטייפרטים, את הכוקר הגורא ההוא אולי מסום שאני מחפשת תשוכה, תורה אחריכך, למה זה קרה דווקא לי. ההורים והאחות הוכנסו לחדרה

פסקל בבית מארחיה, משפחת דווידי: הדתיים, הרכנות, אומרים שאני לא־יקודיה.

בכית התולים, והיא עודדה אותם. ביקשה שיביאו לה מהכית את הרובי שלה ואת מחויקי המפתחות עם סמל ג'ולים. כשעובו, נשארה לבדה שבועיים בטיפול־נמרק, ועוד חודש כבית־

החולים. רווידי ורעייתו חסירה באו לכקר, היפיפיה הצעירה הופתעה, וגם רווידי: ב"זה הזמן" סיפר על פסקל וחבריה שישכו בחררה בבית־החולים ושוחתן

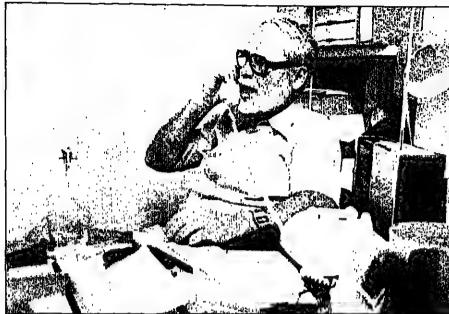
הלאה: חצי שנה במרכז שיקום. פסקל עמדה שם בנחינות הכגרות, התמודדה בפתות הצלתה עם עינויי הפרוסוות. "לא רציתי להיות בשיקום כל הזמן. יש אנשים שנשארים כשיקום כמה שבים. ואני, אני רציתי להיות". ביולי אשתקד הודיעה לרופאיה כעוד שכוע אני נוסעת לישראל. לבר. "הם אמרו לי: כן. כסדר. כאילו שאני משוגעת וצריכה להיות בפוסר סגור. רופאים סיפשים". כעבור שנוע אכפו אותה רווידי ורעייתו בנמל התעופה, והיא נסעה לג'ולים. כך דרשה.

-השכוע הראשון היה קשה מאור. היה נורא. היה קשה מכחינה ריגשית: ראיתי המון חיילים שהיכרתי בפעם הקודמת. היה להם קשה מאוד בגללי, ככה מהם בכה. כמה מהם היו כמעם חולים, מרוכאים: אין טעם לחיות ככה. המון לא ירעו אם צריכים לרבר איתי, להגיד לי שלום: לא ידעו מה לעשות. או אני לכחתי יוומה, התקרכתי אליהם ואמרתי: שלום, אתה זוכר אותיז ודיכרתי עם כולם. זה היה חזק וקשה".

פסקל עבדה כמחסנאית במחסן מנועי טנקים, ואוצרי ועדש וחצי עברה לכסיסימוון בצריפין. בינוניים, עבדה על העברית שלה: ההליסה שלא תדבר צרפתית, גם לא עם החיילים יוצאי מרוקו, ולא אנגלית. רק עברית. או בתחלה דיברתי רק עם היריים שלי. כמו קוף. זה היה מצחיק מאוד. והייתי נודניקית: כל הזמן שאלתי, 'מה זהז' ו'איך קוראים לזהז". עכשיו היא מחמשת אולפן, אכל מה כבר נשאר לה ללמור. אפילר על העגה היא השתלטה.

בתום שלושה תורשים ויותר, שלח דווירי את מסקל לצרפת, שתגיים מתנרבים צעירים לתוכנית "שראל". לעומת חמישים ברצמבר הקודם, הגיעו משם ברצמבר אשתפר מאה שישים ושיבעה (פסטל: .זה לא: רק כגללי"). היא ליוותה אותם, ביקרה בכסיסים שאליהם נשלחו ועומרת איתם בקשר גם עתה. שלושים הבטיונו לעלות, אבל פסיבל יודעת שלהבטיח קל כהרכה מלקיים. וצריך לחבות. קשח מאוד לעלות. קשה מאור". היא הרי יודעתו בעוד שבועישבועיים (המשך בעמוד הבא)

19 Binepla

אהרוו דנידי: שלח את פסקל להביא מהנדבים. (צילום: שעיה סגל)

(המשך מהעמוד הקודם)

יסתיימו הליכי עלייתה; "זאת־אומרת שאם אני רוצח לנסוע, אני משלמת את המסינסיעות".

נרטוב, יש עור בעייה סטנה, ממש פעוטה: פססל הרי איננה משלנו; אימה, אכוי, איננה יהוריה. .אני מרגישה יהודיה. לגמרי. כלי שום דכר קטן בראש שאומר: אולי לאז ממש־ממש־ממש מרגישה יהוריה. אכל הרתיים, הרבנות, אומרים: לא יהודיה. אז אני רוצה פתס כדי להתחתו כמו יהודיה ושהילדים שלי יהיו יהורים, כלי שום כעיות. והגיור חשוב לי גם כי כשמתגיירים, לומדים תנ"ך והמון דברים על היהדות". אין מה לעשות: הפסקל הזאת, תמצא נקודת־זכות

שהגיע רווירי, שכביתו מתגוררת עכשיו פסקל, הוא שאל אם "העיתונאי הוה", כלומר אני, עוד לא התאהב בה. פסקל לא הכינה מה שאל דווידי, או העמידה פנים שלא הכינה, אכל מה ככר יש פה להכין: אפשר רק לחזור ולהזכיר כי בלתי־אפשרי לתרגם את הקסם הפסקלי המהפנט למלים כרפייעיתון.

הקסם הזה כבר עבר על משפחתה: אחותה, בת ששיעשרה, עברה השנה ללמוד כביתיספר יהודי ומדברת על עלייה ו.אני חושכת שכגללי, אכל היא צריכה לעלות כגלל ציונות"), והוריה מעורבים יותר בקהילה היהודית ("אפילו אימא שלי הולכת לבית־ הכנסת"). המשפחה כולה עושה עכשיו בארץ, בביקור ראשון (מלכר האחות, שככר היתה עם מתנדבי 'שראל"), כשאליהם מצטרף החבר של פסקל, חייל־ כודר, שעלה לישראל לברו, כן עשרים־וארכע, צנחן

רס על החבר אין פסקל מוכנה לרבר. זה עניין שרטי מאוד. אולי היא מספרת עליו בשירים ובסיפורים שהיא כותכת מאו מלאו לה שמונה. והיא אף כותבת עתה ספר, שארכעה מפרקיו ככר הושלמו, בתיקווה לסיימו באוקטובר ולתרגמו בעצמה מצרפתית לעברית: הספר הוא על הניסיון שלי. לא בדיום על התאונה, אלא על מה שהרגשתי ועל מה שלמרתי ממנה. התאונה היא כמו קצח־קרחון, זכול השאר זה פילפל בחיים. אז כשאני שואלת את עצמיו למה היחטים עם האנשים והסכיבה; הרבה יותר חשוב לחיות: - יש לי תשובה: כי זה קשה.

יש לה המון תלומות ותוכניות. לא רק בתיכת ספרות בעברית, אלא גם לימוד והתמחות במינהלי עסקים עכשיו, למשל, היא עוסקת ביחסייציבור ובמציאת נוחני־חסות לקבוצת מוערון היאכטות של מכני מונש ו.לפי הגיסיון שלי, אני רואה שאני טוכה כליונס ובפירסום"), שתשתתף ב"קאפ אמריקה", התחרות הגדולה בעולם לשים מיפרשיות אשר תתקיים במוף הקיץ בפרת', אוסטרליה. גם שסקל תהיה שם, במוכן.

אני יודעת שכשביל חמון אנשים, ובמיוחד נכים,

אני דוגמה; הם משתרלים להיות יותר אקטיבים כשאני איתם. אני אומרת: צריך לעשות זה וזה וזה, והם זוים ועושים, ושמחים מזה. כבר כשהייתי בשיקום, עכדתי עם אירגון הנכים היהודים. עשיתי שכע

ביש לי המון תוכניות. המון־המון. אני מרברת מה שאני רוצה, כי יש לי המון רצון. לפעמים, אנשים אומרים לי: אבל יחיה לך קשה למצוא עבודה. אז אני עונה להם: לא יהיה לי קשה למצוא עבודה במיפעל

יך ייתכן שגלגל־רככת, אשר גדע שתי רגליים צעירות, נסך כוחות ארירים כאלה כילדה היפה הואתו מהיכן היא שואכת את הכוח העצום, את האופטימיות ואת אהבת־החיים: יש לי טיפורו לפני כמה

לריכאוו.

בטח שלפעמים בכיחי ואמרתי לעצמיו למה לי תורש. זה תכנזין שליו השימחה והחיוך של האנשים.

אין קשים, אין החיים כל'כך יפים, ואם לא חיו קשים, אין

שלהם, כל כך כוווקת.

הטרהכל של כל הצבעים ואני רוצה לקות דווקא את הצבעים הכיצועקים, ולעשות איתם את חרגל שליי. מסקל ברקוביץ. היא בסורהבל בת שמונה עשרה

תוכניות ברדיו, וגם כינוס אחד. אני מרברת, וכולם שומעים אותי; אני אוהכת את זה נורא. עכשיו, עם מישהו מאנגליה ומישהו מצרפת ומישהו מכאז. אנחנו רוצים להקים אירגון כינלאומי לנכים, שיהיה משהו מיוחר: אירגון לאנשים יצירתיים, פעילים. איתר רס על הגרולות. אני בטוחה שאני יכולה לעשות

שלי. פשוט מאוד.

אתה יודע, בדרך כלל רואים בנכים אנשים. שנותנים, כאילו, אימאז' לא־טוב למיפעל, ודוחקים אותם הצירה. אז דווקא כגלל זה, אני רוצה להיות במרכז, והכי גבוה שאפשר".

שבועות, אחרי שלא ראיתי חודש את החבר שלי, כי הוא היה בצבא, היתה תקועה קשה. כשנםגשנו, אמרתי לוו אין לי טעם לחיות. הוא אמרו את כליכך חוקה לעשות מה שאת אומרתו' – ונתן לי סכין. אז צחקתי, וזה עבר לי: פיתאום ראיתי שאני טיפשה להיכנס ככון

לחיות. אבל אף פעם לא להרכה זמן, למחז כי אני רואה את הכוככים, אני רואה את השמש, אני רואה את האנשים עם חיור. לפעמים, חיור אחר מספיק לי לחיות

אסור לחיכנס לדיכאון, אני צריכה לעבוד על. עצמי ולהיות חזקה, לקחת את עצמי ביריים, כי החיים

הרי ראיתי את המוות, חוויים לקחו אותי ביריים

"בבית החולים, הקירות לבנים. הצבע הלבן הוא

אבי רז.

אנדרוטוב, שבאביכ 1967 נתמנה ראש הקגב. אולבריכט נפטר, וליורשו, אריך הוניסר אין יותר מיחס של חיבה לולף. אין כאן זכות אכות, וגם לא ירידות היסטורית, למרות שהוניקר חלק פעם עם טרידריך חלף חלומות וסכנות. אלא שוולף חש בנוה

גם באווירה החרשה של "לויאליות וקורקטיות" מוא לא חחוים בתפקידו בחסר, ולא חב לאיש את קידוני. וולף מצטער רק על אבררופוב, המטרון הגרול במוסקוה, שנפטר "לפני חזמן, מוקדם מדי".

הביור, שיתמנה לשר בטחון המרינה ובתוך שכוה המשנה לאריך הוניקר, ואווייכן ב האם יצליח לשום לפיטגה, מחדורה מוכחינומגית של אנדרומוב ידירה מוקדם לנחש. אחד מהבקיאים בסודות המטבח הענים נשאל אם בכלל יכול יחורי כמו מישה וולה להיוו מספר, ו. -מה פתאום יהודית", וזשיב האיש, -וולף והא רוסי Made in Germany רוסי

מישה חלך, רביתוגלים

היה בכיר מכפי שהעלה בדעתו. במיניסטריון לבטחון המדינה נערפו ראשים, ומעמדו שלו -- כבעל דרגה סמויה של גנרל בק.ג.ב. - הלך והתחזק. וולף היה הקלף שכו כחרה מזרח־גרמניה לשחק נגד גהלן במלחמת המוחות.

היא נמשכה 12 שנה. עד פרישתו של גהלן כי 1968, הם בחשו זה בקדרתו של זה. קשה ולאמור מי הצליח יותר. גהלן מתפאר ולא לשווא, כי הצליח להעביר לצידו שר בממשלת מזרח גרמניה, את פרום׳ הרמן קסטגר. וולף שונא פירסום ותמונותיו במערב נרירות. הוא מעולם לא מיעט בערכו של גהלן, אלא למד את שיטותיו. בעידוד הק.ג.ב. הרחיב במקביל את פעילותו לסקנדינביה, אהבת נעוריו, הקיץ את סוכניו הרדומים, והעשיר את מוסקווה כמירע משוב. כשסיתרו לוולף כי יריביו מתפעלים מרשימת העריקים שפעלו למענו כמערב וחזרו למזרח, הגיב: במעניין מה יאמרו באם יזכו פעם לראות את הרשימה האחרת של אלה

מעמרו של וולף התחזק מאחורי הקלעים כ־1961, כשאולבריכט ביקש מפיו הערכת מודיעין איך יגינ המערג על הרעיון לחצות את כרלין בחומה, כמחסום. שימנע את בריחת המוחות ממזרח־גרמניה למערנה. מוסקווה היססה לתת את אישורה, מחשש לתגובה מערבית חריפה. לשכתו של וולף השיבה: אין במערג מי שיכול לקכל החלטה נהרצת בעניין כמו זה. ולכן המערב לא יעשה מאומה.

רושצ'וכ אהב את התשוכח הזאת. החומה ' הוקמה והפתיעה את המערב, שנתפס כלתי מוכן. איש לא ירע מראש ולא הזהיר. גם לא אלפי האנשים שיש לי כברלין המורחית", כפי שהבטיה פעם גחלן. במזרה הופתעו פחות. וושינגטון, לתרון וכון הגיבו כריוס כפי שצפה וולף. נשמעו צעקות, נאומים, איומים, אך איש לא נקר אצבע. כרושצ׳וב שלח לוולף שרר נרכה ולמה עוד יכול לצפות צעיר ממוצא יהודי, שעריין לא מלאו לו 40, ועיניו נשראות לפיטגהו אם הגיע היום לרמת סגן שר, זה דרכה גם מפני שנזהר בחכמתו לא לַררוך על יכלות הממונים עליו כברליו, ובשום צודה לא לעקוף אותם. הוא לא חור על מישגיו של ארנסט וולוובר, הכום המורח שלו מן העכר. ככל הזרמנות היה מציג את אולבריכט כאכי כל הצלחה ורעיון טוב "האיש החזק" ידע לתוקיר את נאמנותו, שהבין כי לא שגה כאשר ב־1946 קירב אליו את כנו של ירידו מרידריך. יחסיהם התחדקו עוד יותר כשניבא בהצלוה את פרישתו הקרובה וההכרחית של גהלו, מה עור שבקרמלין עלה לגרולה יריר ותיק של וולף - יוו"

ומה הלאהו מנבאים לסגן חשר, ינער חווב של

איותר" הינה תוכנית ביטוח חיים

חדשה של חברת הביטוח "מגדל"

שנועדה לשכירים, מנהלים

ועצמאים. התוכנית הותאמה

בֹמִיוֹחד לתנאי המשק הישראלי

חיים עם יתרונות קופות הגמל.

"וחר"-כל התואים בפוליסה

בפוליסה החדשה הכל פשוט, ברור ומרוכו

בפוליסה אחת, כאשר כל התנאים נשמורים

הפוליסה גמישה ומאפשרת לכל מבוטרו

להתאים את סכומי הביטוח והחסכון

לצרכיו ואף לשנותם במהלך תקופת

לאודך כל תקופת הביטוח.

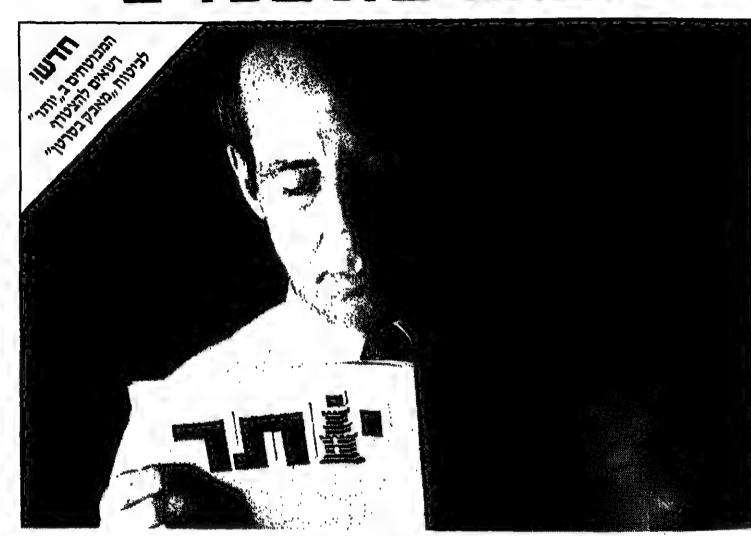
"וחר" אטלולי ביטוח,

הביטוח.

ולצרכים הביטוחיים והפנסיוניים,

כאשר היא משלבת יתרונות ביטוח

CUENS II IIII, "INF"

תוכנית ביטוח חיים חדשה המעניקה יותר ביטוח ויותר מקובת גמל

תשואה ריאלית קבועה ומבוטחת על כספי החסכון בגובה 4.25% – 4.25% לשנה בריבית

דריבית והצמדה למודד לאורך כל תקופת יותר" בטחון.

הפוליסה מעניקה יותר בטחון למעביר. לעובד ולעצמאי ובני משפחתם וחוסכת הרבה דאגה.

יותר" השבות אס מעביד, עוכד ועצמאי יכולים לוצל באופו מקסימלי את הזיכויים והניכויים שהחוק מעניק בגין רכישת תוכנית ביטוח וחסכון.

יותר" הצמדה. למעביד ולעובד – הכיסוי הביטוחי, כספי החסכון והפרמיה צמודים לשכר השוטף או למדר בהתאם להחלטתם. לעצמאי – הכיסוי הביטוחי, כספי החסבון

והפרמיה צמודים למדד.

מגדל מחוז המרכז רוזי סעדיה גאון 26, ת"א, טל. 647647–03 מגדל מחוז הצפון רח' הרצל 27, חיפה, טל. 11213–04 מגדל מחוו ירושלים רח׳ בן יהודה 34, ירושלים, טל. 228441-02

קבוצת הביטוח

פנה לסוכן הביטוח שלך

רח' הנשיאים 25, מרכו רסקו, טל.

E"KKLEC...

מגדל סניף בארישבע

TILLO MEN DIAM

דני מנקט

וימר טמיר כהן (יעקבסוו)

Biagain 20

למשחקי הגביע העולמי

אתה זוכה יום יום בגילוח הקרוב, החלק והמהנה ביותר, של סכיני הגילוח הומכרים בעולם כולו.

לקראת משחקי מכטיקו 86', אתה עשוי לזכות גם בפרסים, במבצע הגדול של ג׳ילט – נותני החסות הרשמיים

פרס שני 6 טלוויזיות צבעוניות "44.

פרס שלישי 200 אריזוח שי ממבחר מוצרי גיילם.

הגרלח ביניים שבועית כל שבוע יוגרלו 5 פרטים -אריזות שי ממבחר מוצרי גיילם.

DJIJAI TUUT JJI BUJA JANG TOXX TARESTER TO THE STATE OF T TWAT YT DTWM

שלח את אריזת הקדטון של סכיני גילות ביילט או את מדבקת המבצע שע"ג אחד ממוצרי הטיפות בצדוף התלוש להלן עם הסיסמא מושלמת אל ת.ד. 21299, תל־אביב 61219 עבור ג'ילט אינך מוגבל במיספר המעטפות

ככל שתרבה לשלות ירבו סיכויידו יי יי ייייייי תעורת זיוקוי "נילט - חד ותלק (השלם!

ההגרלה תתקיים ביום 11.5.86 תקנון המבצע בנקודות המכירה.

חד וחלק על כל פנים

אדר א' תשמ"ו מאת נילי פרידלנדר צילום: שמואל רחמני

18. אל אירוס הארגמן

הכחול ברקע.

• שמורת קדימה

אם פונים מכביש החוף לכיון אבן

יהודה מגיעים גם לאירוסים בשמורת

טבע קטנח ומקסימה מאחורי המוש"

ארגמן משדות המושב הסמוך, צורי

קומי לקח על אחריותו את הטיפול

בשמורת הטבע, שעד אז היתה מוב׳

לוז של פסולת לולים. ליד האירוסים

יש יער נטוע של קק"ל ובו כל מח

שצריך לאירגון ארוחות צהרים בחוף

ולצלוית בשרים. נסיעה מכביש החוף למחלף אכן יהודה, המשך מזרחה לכיוון מושב

בני דרור לנטוע בחוך המושב לקדי"

מה. מכביש השרון: כעשרה ק"מ צפו"

ירוס ביוונית היא הקשת בער גן, וזהו גם חשם שנתנו לפר נות התול עד למצוק החוף, עם הים חים המדחימים שכאשר הם מתחילים לפרוח, רואים את

האביב בקצה החורף. להם איריסים ורק בעברית הם אירו" כְתלמוד, הם אירוסים. ומי יודע אם

את האליפות של אירוס הארגמן לוקחת נתניה. בתוך השטח חעירוני שלח יש גן של אירוס הארגמן שאין כמורו בשום מקום אחר בעולם. שמו־ רות טבע קטנות של אירוס הארגמן שרדו בעוד כמה שטחים פתוחים בין מושבים ופרדטים, בין כבישים, בני נים רבי קומות וקוטג'ים. רק על גבי עות פתוחות של הולות אדומים (חמד וכורכר, עוד ניתן לחזות בפלא שילדי אכן יחודה ונס ציונה הכירו בגבעת האירוטים חשחורים". למה

שמורים: בתחילה מגלים מרחוק את הכתמים הכחים ליד ענני פריחה לבנה ותגינית של רוחם חמדבר, וכשמתקרי בים – רואים קבוצות קבוצות של עשרות אירוסים, שצבעיהם נעים מארנמן כהה עד חום קטיפתי עם גוו־

נים והובים. אין עוד דבר כזהו במרכז הארץ, במקומות שהכי קל לחגיע אליהם, הם פורחים עכשיו עד אמצע מארס. אל תחמיצו את פארק אירוס הארגמן בדרום נחניה, ואפשר נם בימי חול. בשבתות, שבילי חחו לות בין האירוסים הם הטיילת של

מכביש חחוף חיפה ת"א, במחלן בן יהודת, פונים מערבה לנתניה דרום. נוסעים לכיוון הים ואחרי צומת יור. משמאל יש שלט עץ גדול ומחי יור. משמאל יש שלט עץ גדול ומחי סום לכב כאן חונים ומתחילים ללי כת בשבילים חמסומנים בחבל לבן ודק עד למצוקי תתוף. הפארק הטבעי והייחודי התאפשר כאשר באפריל 1984 קיבלה עירית נתניה החלטה אמיצה ונכונה לשנות את ייעודו של המקום משטח בנוי לפארק עירוני. ור את, למרות המחירים הגבוחים של הקרקע עבשיו עולה נחגיה על מפת התיירות כמקום ייחודי לאירוסים

רכב פרטי חווים על דרך עפר בין הכי בשמורת וינגייט, שהיא החלק ביש הפרדסים

סיעה מעט בכיוון וס ציונה ולפנות ימינה לכיוון בית עובד, מושב וותיק ויפהפח ומעליו גבעת כורכר, שגם בה מחרחשת עכשיו פריחה יפהפיח ומני וונת, אבל בלי אירוסים. מכאן ממשי־ במרצע הצלח של הנוער המקומי תו" שלל צבעים מסנוור של פרחים. ביום כים בוסיעה על הכביש הישן יבנהי אשדוד, ופונים ימיוה (צפונה) לכיוון

גיש חופשי ופראי בקטע קטן ונדיר מושב בית חגן. וכוסים למושב ונוסעים בתוך צרדסים ומטעי פקאן וְאבּוקדו לשמוֹי ות טבע מרשימה של אירוס ארגמן, זו אשר נודעה בשמה הקודם שמורת

פלכוחים. חקלאי בית חון, מושב שווסד ב־ סנפו ע"י יוצאי כולנריה, נאים בגב־ עת האירוסים שלהם. אלא שיש להם בעיה. כאן לא קוטפים את האירוסים אלא את הפירות שלהם. צריך לשמור

• חכי סרוב לתל אביב

• ביו ראשון לוחובות

בה קדימה. כאו הם פורחים בחוד יער ארגמניים ובחודש מארט יהיו פה הר"

קט של עצי אלון־תבוד עתיקים. בה צבעוניים. מעכשיו עד אפריל,

עתקו לכאן קני שורש של אירוס שמש אפשר ללכת פה יחפים ולהר־

משה, שנחיו לשטח בנוי. הנוער המי של חוף השרון שהציווילוציה עוד לא

נה מצומת רעונה, פניה מזרחה לקדי" גבעה מוקפת פרדסים ובה פורחים אי

המערבו של שמורת נחל פולג. להיכי

נס למכון ויונייט ולצאת בדרך החו"

לות לכיוון הים. במדרון שהוא כולו

ירוק, הפונה צפונה, פורחים אירוסים

גם לכאן קל להניע. פינת תמד

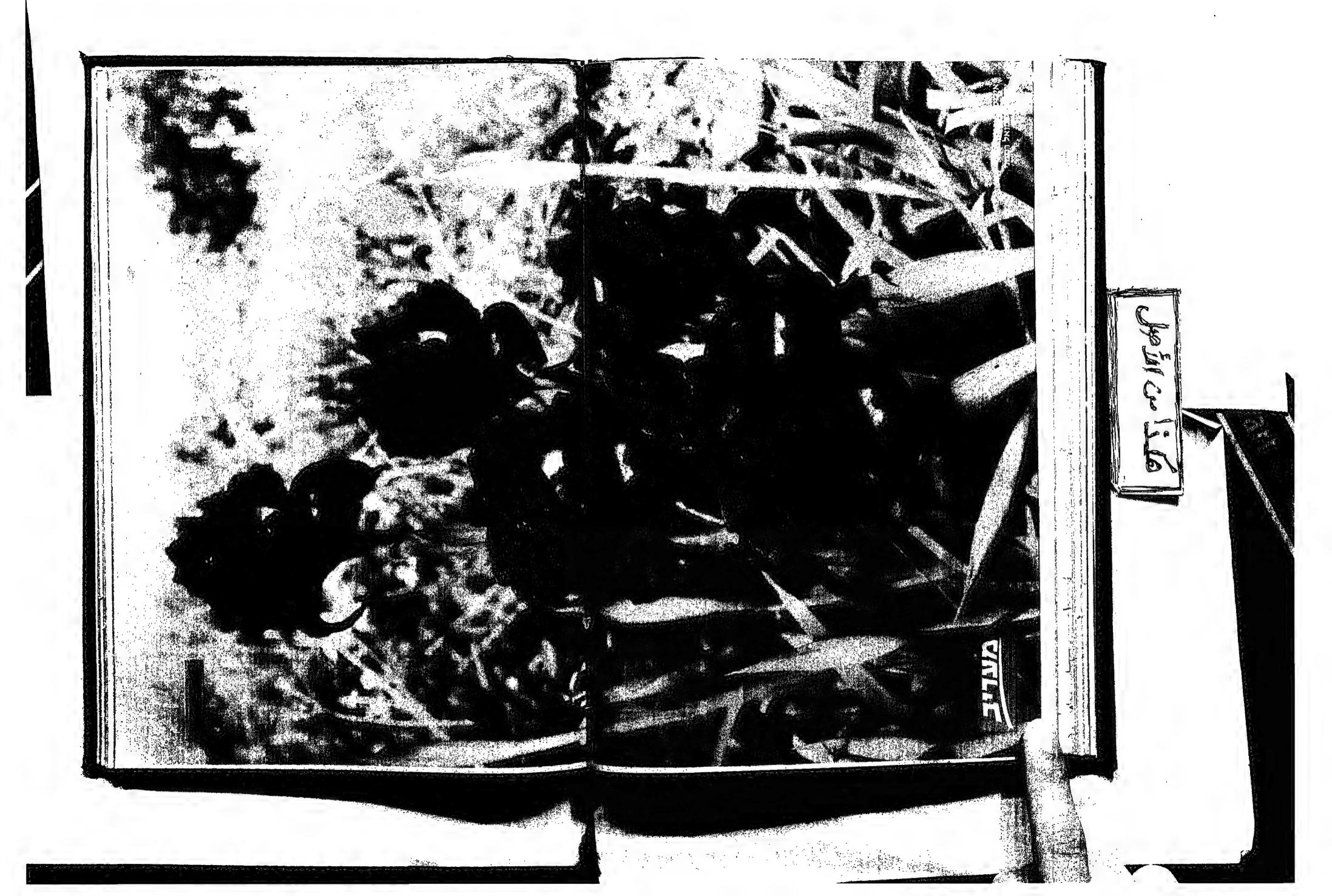
חבוית בצידי חכביש בית דון־

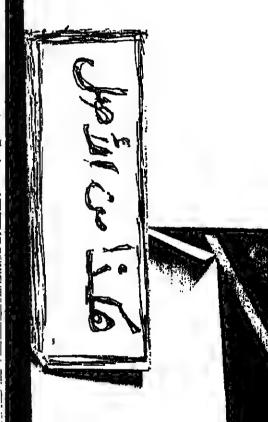
רחובות. בין ראשון לציון לוס ציונה.

ממערב לכביש, מול מיסעף הכביש

לבאר יעקב. עוצרים מול משטרת נס

כמאתוים מטר ממערב לכביש יש

משמאל: פרח ַ חפרג. כשפוצעים את תובעול נוטף ממנו שרף מזיק לעיניים. למטת: תרותם חמדברי

שנותן רקע הולם לאירוס הארגמו.

מתודבים השנה אנשי בית מנן להדר.

בקשה: 'לא לקטוף את הפירות'. וכנסים למושב בית תון. יש דרך

אירוק, הארגמו בתחבורה צובורית: • למארק האירוקים בדרום נתניה מגיע אושובוק יחיוצ מחודות מרכזית נתכורן לבית גולדמונץ. ילגבעת חאירוסים

בין לושון לוש ציוות אועובוק מקון 200. י ברציף התחור המרב: ית ברווב הנדוך העברי לרות-מול סשטרת ום ציוות • איטובוט 144 היוצא מפתה תקוח לתובות

יותים לים לאירוסום בדיום עום מיות 29 קים בשול אבוב לדיום ותניתו 20 קים בשול אבוב לדיום ותניתו 20 קים בשול אבוב לדיום ותניתו 20 קים

המובילה ימינה למושב נטעים, ובה אפשר לחזור צפונה. נוסעים שמאלה ריך את חמטיילים בשבילים בין הפר בדרך שבתוך המושב. ממשיכים ישר. רדיסים, וגם יחלקו להם דפי הסבר עם אחרי 700 מטר מתחילה דרך עפר בב־ יוון מערב. נוסעים בה 1300 מטר ומד גיעים לדרך עפר שתוצה אותה. כאן חונים ומרוויחים גם טיול יפהפה בין פרדסים. יש שבילי הליכה מוסדרים בין חלקות האירוסים, ובשבתות אפ-שר לראות פה את בני ישראל בבגדי שבת, דותפים את עגלות התינוקות בין האירוסים הארגמניים.

שמורת עיינות. מי שיניע לבית ● חגן מדרום (מכיוון אשדוד), יוכל לחד וות ליד שמורת טבע קטנה ויפהפיה ליד הכניטה לבית הספר החקלאי עיוי וות, שייסדה עדה פישמן־מימון, הפ־ מיניסטית של תנועה מעבודה הציון־ נית דתית. שלושה עצי שיקמה, מהגדולים ששרדו בארץ. תעץ הגדול – קוטרו 7.85 מטר, והקטן – 5.30 מטר. ליד השיקמים רהט עתיק ובער־ בית: טאביל, שניבנה ב־1815 ע"י מוחמד אגא, מושלה החורכי של ימו, הוא ידידנו הוחיק אבו־נבוט, שהקים את הרהט המפורסת ביפו, בשדרות בן צבי. על אחד השיקמים, שרדיוס הצל שהם נותנים מגיע ל-12 מטר, נקבע שלט זיכרון לזכום של בוגרי בית ספר עיינות שנפלו במלחמות ישראל

שחפים פוחזים

אם וה יום שמש ימה וחשקה נמשכם לרעות יום שלם באחו ולרבוץ על כלם אם וה יום שמש ימה וחשקה על כלם משום משנים בחולים בחולים משומות ששכחתי את שמנו, זה חמקום.

פארק תשרון, עם עצי תרוב פזורים פה ושם. כפה אלוני תבור בשל ותובה וכריות ירקוקות וצפופות של אלה המסטיק, שבתוכה פרחן לפי שבועיים המוני רקשת. איפת תאחו השבעי חומו בין נוציה לחדרה, למור לכביש המחיר, מול מיכמורת. אלא שלצערנו קשה להיכנס אליו ברכב. המוכל כל טוב למיקניק, ישר מכביש החוף. לכן הייבים להמשיך מעט עד לחדות לפנות אלית מיד ימינה וימינה לכביש תשרון, הוא תכביש הישן בין פתח חקן לחיפת. מימין רואים את יעד חדרה עם חניון קק"ל וכשממשיכים מעט בכנים תשרון לביוון דרום רואים מימין ליד חורשת אקליפטוטים דרך עפר שובתי שמונה ימינה. שלט אין אבל יש כמה עמודי מדידה אדומים לבנים של מעי

אם מיסמסתם, תנעתם עד למנית שמאלה לכיוון קיבוץ המעמיל ומוש מאור – אנשר לחסתובב כאן ולחזור אל אותה דרך עפר ממערב לבביש.

ותפמות וקוסים, ואולי פרה ולפה אנפות. נוקעים ישר עד למחקום, ומת ימינת בדרך עפר בין סדות תפוחי האדמה ועוד מטרוזיליה מסולסלת. ומימין פרדם אשכוליות ומשמאל – ווורשת אקליפטוסים וכוורות. כאן צדיך לשנד א

עד מונרת מתעקלת דרך העפר ימינה לתוך תובעות המצמיחות רשאים א האופק ומנוקדות בפרחים כחולים צתובים וורודים. וחכל פתוח לשפש וכין החרובים יש צל, וחילדים יבולים לחתרוצץ חופשי וחכל נותן תחושה ל

ילדים מסעים פה על אופניים בלי חשש, המעך על טוסטוסים מומומים כמו באיי יוון, וריה חמים ונעים של בשר ניצלהן על מחמים מנרה מאד.

אבל: אין כאן מים ומי שעושה פיקניק – שידאג לסלק בעצמו אה 55 האשפה כי אין מי שיעשה זאה אחריה. והבל, כי מקום זה חביב מאד על ישבר האיזור וככל שמתקדמים לתוך האביב, חוא נהיה עוד יותר בחמר:

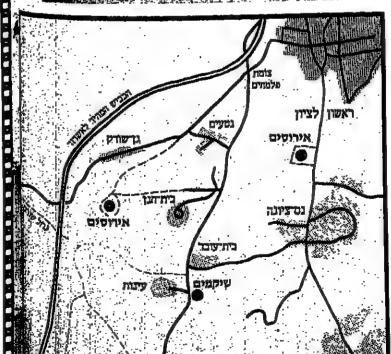
נם אלפי שהפראגמים שתגיעו ממורה אירופה בחרו לבלות כאן את אל תחורך. ליתר דיוק, הם טושים ואה במובלה השוסדרת והלא מסריחה: בתוך מחצבת אדירת כין פארק השרון לשולי כביש תחוף.

כשתולכים באח מערבה. אחרי שחוצים את מסילה תברול אמשר לעשות הצניות מסטימות על השחפים. את הלילה מכלים השחפים, שטבעות על רוליהם מעודות כו כאו מרוטית, על תוך הים. שם רום לנים או נמים בושילה

בבולר יום יוצאים לחמש מזון ובמובלה יש לוום מפעדת יוקרון מלאה כי יווב. וכשהם שבעים ובטניהם חלבנות מלאות כל טוב ממפולת המשחקון שבאיוור. חם נוסקים, המוחים. מעלה ועולים להשחועל עצוו באוויר ליאו את משחקי השחמים. בשפיים מעל הרשא ולהיווכה שבל מה שבועה בסמר

לבקובן שישימה גם הובה עורבים ודוכימהים אבל תנדולות והפיש באיפורים הו הדיוה השחורות. בצחריים, הן הופשות זרבי אווה : הולשות בנסיים מאונות לתוך להקוד השומים לתמוש את טופס ה

צמחתים אין כאן לא השחפים הלבןים אמונים ולא הדיוה יו השחורה, פשרואים את הדיות הושת עליצאים פשלטת מכום שונ על אחת מת בחצו משה

WARNER HOME VIDEO

FREE RUCAR EFF

CERCIC FIGUREST FRANCESCOND CAPTO LINES CONTROL METAT VHS

כ־300 סרטים זביניהם 13 סרטי ג'יימס בונד, 15 סרטי קלינט איסטווד, 12 שעות סדמים מצוירים של באגס באני. נדייטטוק. בי־ס לעוטרים מתחילים, מעוחקי מלחמה. ינטל, סקורפיו, ועוד ועוד.

פרטים בספריות הויראו המובחרות.

LEGANINES HARVES BUT AND A MALERIAL

על חבל מתוח (קלינט איטטוור) ★ יפהפיות ★ במלכודת (ג'יימס קובורן) 🖈 דופקים את המאפיה (מרנס היל ובאד ספנסר) ★ נשם סנול (פרינס) ארטיה ★ הביאו את ראעזו עול אלפררו גארטיה ★ (וורן אונוס)

★ העותר האדום ★ גרמלינס ★ המתופפת חקטנה ★ חעולם לפי נארפ ★ מסביב לעולם ב־80 יום ★ עיר לוהמת ★ חזיו ורעם מעבר לרחוב 110 ★ מאמרי הטורגים ★ דצח בעיניים ★ שלום לוצח ★ נערת הפרומוקול ★ נעוים בעורף ★ מעחק מסוכן ★ חמיבת העורים ★ פושע בעורות החוק ★ דעוקם מקלטקי ★ תגיבה במשמרה ★ מקט הזועם נ ★ משימה לשוטרים מתחילים ★ ועוד ועוד

7.7.00

סרטים מצויירים עם פסקול בעברית

כל אחר יש אהכות כחיים. אני אוזב כדורגל. רצתי אחרי הכדור מרגע שלמרתי לרוץ. גרלתי בשכונה, יתר עם יענקלה חורורוב, . באווירת כדורגל. לא הייתי שחש גדול אבל שיחקתי בהתלהבות. זאתריכר נכנסתי לעסקנות. תווילה בראשון לציון ואורכ במוסרות המרכויים של הפועל ומשכו להתאודות. מצאתי בות הרבה עניין. זה עולם ומלואו. לעטוק בנושא שקהל גרול ומגוון מתעניין כו, להיות חלק ממערכת משפרת ומקרמת, זה נותן לך סיפוק, זו פערכת ספורטיבית וכלכלית ארירה, שאתה מניע אותה. אולי מטבעי אני עסקן וגם כעניין הוה כאיתי איזו שליחות, כסיפוח הנוער, בהכנסת הכדורגל הישראלי למסגרת העולמית אומרים שות ספורט אגרטיבי. נכון שוה ספורט נברי. אבל בדורית ואפילו כדורסל יותר אגרסיביים. כשאני שלא יודע לספוג ביקורת, אפילו לא מוצרקת, שלא צומה במשחק אני לא צועק, לא מקלל, לא מבמא את ילך לעסקנות מי שמאמין במה שואא עושה וון דדרך. הכעם על שופט או על יריב. שמת כשמוכקע שער שבחר בה - יכול לחיות עם זה. זה הרבה יותר.

לכדורגל. בן 54, עלה מצ'כית בגיל שנתוים, נדל בהאשון-לציון, למד בבן שמן ובת"א, נשול ואב לבת ובן, גר בדירת נ תדוים בגבעתים.

את שולי, להיות חריף, לטרוק דלת. אבל בצורה תרכותיה. טריקת רלת היא בעקה הרבה יותר הוסה מצרהות או דקיקות על השולחן.

שתייה תה היא חלק מהתרמית של עסקנות. אני בררך כלל שותה ספה כשהלכתי לעסקנות ידעתי שות לא רק תהילה וכבור אלא גם הרבה מאר ביקורת. יש הרכה פתות שעות של כבוד משעות של להז. אבל וה לא מוציא אותי מהכלים. צריכה להיות גם מעבורה. זו שליחות. אין קשר בין השעון, ההשקעה תרבות של כעם. על המגרש ובעבורה. אני יכול להרים ותלוש המשכורת. אפשר להכודית תרבה יותר כסף

בפחות זמן ועצבים. אבל כשתחיידק בפנים – זוו וה המעודנות הולכת וגדלה. אי אפשר לחכחים שלתפקיד יש גם עוצמה, אתה בין מקבלי החולפות ות גם הנאהן אתה עושה משהן, תורם לחברה ולמדינה. 30 שנה אנחנו לוקאל מטריוסים של נבעורים לא מכבר עברבו מדירה ישבה בהווב רועש להיה חדשה ברואב שקט, בגבעתיים כמובן ראיתי את ות ירח על הנייר, הרוצב מצא תן בעיניבו, וגם קשבו. התשלומים הנחוח והנג. גג, לא פנסואות, פינה הרשו

כשאני צופה כמשחק אני לא צועק, לא מקלל, לא מכטא את הכעם על שופט או יריב. צריכה להיות גם תרבות של כעם.

לטפל בה ולחנות ממנה. אני אוהב עציצים שיש בום:

איזה מזל אתחו <u>מזל כתולה, אבל זה לא אומר לי כלום</u> אתה אותב הפתעותו <u>לא.</u>

על מה קשה לך לסלוח: אני סולה על הכל. אם לא הייתי כזה, לא הייתי יכול לעבוד אפילו יום אחד. נגמר האירוע – נגמר הספור. לא נוטר. פשוט שוכח.

מה מרגיו אותרו <u>חוסר יושר, צביעות, אלימות, רכילות</u> מה משעמם אותך: <u>דיון עקר, בירבור, התעסקות בטפל.</u>

מה ישראלי בעיניךו <u>ההתהוות שלנו פה, אנחנו.</u>

מה אתה שונא לעשותו <u>עבודות מטבה.</u> מה הפיספוס הגדול שלךו שנולדתי מוקדם מדי ושלא המשכתי ללמוד בנושאים מסוייי

מה העיסוק החכיב עליך: <u>לטייל ולהפגש עם חברים.</u>

מי החברים שלךו <u>אנשים שאנחנן מכירים מניל 20. חברים אמיתיים, לא על תנאי ולא</u>

מח עוזר לך להתרכזז <u>שקט.</u>

מת מרגיע אותךו כוס קפה, הפסקה של כמה דקות. בשצריך, אני יכול לתפקד רצוף 48 <u>שעות ולהשאר בריכוז, אולי באמצע לתפוס מקלחת ולחחליו חולצח.</u>

מחו וברון חילדות החזק שלךו כשקיבלתי אבן בראש מחבר טוב והגעתי הביתה שוחת

איזה ספר אתה קורא עכשיוו <u>ספרו של שלמה הלל. -רוח קדים".</u>

מה משמעות הכסף לגביך: <u>אמצעי למחיה. אף פעם לא הרגשתי דע כשלא היה לי מספיק.</u> אילו קיבלת "בוחטה" של כסף, מה חיית עושהו <u>קודם כל משקיע ואח"כ חושב כה באמת</u>

אני רוצה. אולי מתכנן טיול יפה בעולם. עוד לא הייתי במורח הרחוק. הייתי מחליף סוף <u>סוף מכונית ופורע את המשכנתא, אבל לא הייתי משנה את אורחות חיי.</u> איזה מבצע צבאי שבה את דמיונךו <u>אנטבה, הפלישה לנורמנדי ומונטגומרי באל־עלמיין.</u>

מי חיו תגיבורים של ילדותרו <u>טרזו ומרטיו בובר. למדתי עם וכדו ובחופשות ביקרתי אצלו</u>

איזה אישיות בה זמננו אתה מעריך: <u>צ'רצ'יל ורוזוולט.</u>

מי חזמרים תחביבים עליךו <u>חווה אלברשטייו היא הזמרת שלי. את יפה ידקוני אהבתי</u> <u>בגלל חישראליות שבה.</u> מח עור חיית רוצח ללמודו <u>פילוסופיה ופסיכולוגיה.</u>

מה אתה רוצה לחיות כשהגדלו <u>אין לי אמביציות מוגדרוה לעתיד. תמיד צמחתי והתקרמי</u> <u>תי במטלול מסויים. רוצה למלא את תפקידי עד כמה שאפשר טוב יותר.</u>

מה מרגש אותךו <u>הצלחות בתחומים שונים, נופים חזקים.</u>

מי בעיניך אשה יםרוז <u>אסטטית, גבוהה, לא שמנה, כלונדינית עם עיניים שחורות או</u> ירוקות, ובכל זאת, אליזבט טיילור היתה אשה יפה בעיני, לפני הבעל הראשוו.

אילו יכולה, מה חיית משנה בעצמך: <u>את הגיל. לא מפחד מהמוות אבל סקרו לגבי העזיד.</u> <u>שייקפיאו אותי למאתיים שנה.</u>

כח וגורל, שיהיה ידוק בעיניים בילרותי ובנערותי בוקלאות ועיודה עוים, יוילות, תורנגולות עכשיו יש כלבה ועציצים שאני מסמל בהם בשבת. דהיסים, שליחים, תמונות, בעיני אין לדברים האלה הרבה משקרו העישר שיהיה אסטטי, מסודו ונקי, אצלי טרן איון זה הדבר הראשון, לא בשגעהן אבל הכין צדור . לורא חדשות, ב להיות ממדר, אחרת אי אפשר לחיות לא אותב ספורט וגם בישרת מפעלות רוב הספורט מהכים עולנים בועים על היצמה שם כל דבר במעם אמילו לשניהון כשיש זכן אנן עדא ספורט אקשאלים על אם אני חוד בתצות מדו תשוב לי מאר והיום אפלי זה ארונים בארן משום על אשת כמו בקברות! ייו. האיצור: ברצקו מחלת אין אצלי בורר על שולהו העמדה כל רבה ברצון המעם שאלן אל איות של והתנשח להנות לתנות להנוסין, אני נכנס צילום: ראובן קסטרים מעל שמל

בית הוא המקום שאתה יכול לבעול ולחרגיש (בכפר הנוער בן שמף עקקתי הרבה, ובאהנה, שהיא שלך, לקבץ את המשפחת לארח חברים, לדעת שאלו הכוורות המנינים עלוד ממני הדרץ בשאתו רוצה לחובום הבציו ונא שמשה לנוו מובחשכות, וומיד יש נושאים שבוייר למצוא להם מונירן. העבורה כודשת אותן אל רנוך הכית. בסוף השבוע אני עודא שונית "זה, נוסיבות של דבר, נותן או המפוק היציותי.

שתיית תה היא חלק מהתרמית של עסקנות. אני בדרך כלל שותה קפה. כשהלכתי לעסקבות ידעתי שזה לא רק תהילה וכבוד אלא גם הרבה מאר ביקורת.

לְחוֹך השמיכה. ופּעִם-פּעמיים כחורָש, הולך לתיאטרון. הַצגות קלות וכבדות. יש לנו מינויים ל.הבימה" ול.קאמרי". בתיאסרון אני מנותק, חי את הקצגה. מרי פעם הולכים לראות גם תכניות של בידור קל, אוהב תכניות קלילות אבל בסעם, לא אוהב

אני אוהב מוסיקת ברקע, כליווי למחשבות. מסיקה קלה, שירים ישראליים. כשאני במכונית, אני סחפש חחנת רדיו שמנגנת, לא מברברת. כל שבוע אני יוצא ליום סיורים. את זה אני מאר אוהב. לחוש בקצות האצבעות את הבעיות האכיותיות, לראות את הדברים לא דרך המשרד אלא באופן כלתי אמצעי, במקום העכורה. שם מתרשמים נכון יותר, רואים את התנאים, שומעים את המועקות, הצרכים. נפנשים עם האנשים שאתה צריך לפעול עבורם ולא רק עם העציגים שלהם. כמו כולם, גם אני אורב לנמוע לתו"ל, אכל רק נטיעות קצרות, עניניות. זה מאודר ומעניין.

גיבורי ילדותי היו טרזן ומרטין בובר. למדתי עם נכדו ובחופשות ביקרתי אצלו פעמים רבות.

לראות גופים, לסייל בעיר ולנסות לתרור לחיי האושבים, להבין את הבעיות שלהם. אנתנו פה כמו חפרפרים, מתארחים לתקופה קצרצרה בעולם של מליוני שנים וצדיך לעשות את המקסיפום כדי להנות. וכון שבעניין הזה אני לא דוגמא. אכל צדיך לאפשר לפתל לא רק לעכור אלא גם להנות. למה שלא יהיה לו גם שלפון זגם מכונית וגם דירה וגם וידאוז לסה שלא ישייל כוורלו

אני נהנה מעכורתי כי אני מרניש שאני יוצר. אחר יוצר כציור או במוסיקה והאוע" – ביצירה איכחה וויים כובה יותר. לי יש יכולת להיות חלק מהמעיכת המקבלת החלטות על עתירה של המרינה אנועו עוסעים בכני אדם, לא רק באיראולוגיה ראת נה אי אפשר לעשות ב-8 שעות פכורה. יש מחייבות גדולה לאנשים, לנושא אני לא פחסיר יפי עבורה לא מחשנת לא מרשה לעצמי לוייף במערכת ההצת אני חש שאני חלק בונשייה גרולה, אבשים נותנים בי אמון

Viaealo 28

עיתונות עד הטור

סופה של אימפרית התקשורת מלואיוויל, קנטאקי, אינו תסריט טלוויזיוני. לפני חודש, הכריז בארי ביוגהאם, איל כל עסקיו, עיתונים ותחנות דולר. הטרגדיות, הסכסוכים והמריבות בקרב המשפחה המסועפת סיימו סיפור שבעים שנה.

התקשורת, כי הוא מוכר את טלוויזיה, תמורת 500 מיליון הצלחה מסחרר, שהחל לפני

うつつかいかつ つれつれて

מאת עידו דיסנצ'יק

ום אחר, לפני כששה שבועות, עזב כארי בינגה־ ואלינור – קשה היה להפיל, אף יותר מאלו של יריתו. שבה גדל ופיתת אימפריית תיקשורת אשר אין נכסי המשפחה לה היום את ורע בארה"ב, כעסק פרטיימשפחתי. הוא כינס מסיבת עיתונאים והוריע כי הוא מעמיר למכירה את שני עיתוניו, את בית הרפוס המדרני, וכן את תחנות הרדיו והטלוויזיה שלו. המחיר המבוקש: 450 עד 500 מיליון דולאר.

כך, כמחייד, מחסל האיש כן ה־80 מסורת מפוארת של משפחה אשר שלטה כמעט ללא עוררין ברוב התומי החיים של קנטאקי. גבר גבוה ולבן־שיער, אשר בתוך שנתיים קבר שני כנים וראה את כנו השלישי נחלץ ממחלת הסרטן רק כרי לריב עם אתיותיו – מריכה שהכיאה כסופר של רכר את האב האריסטוקראטי למכור את כל נכסיו, כרי להפסיק את

והו סיפור כמעט דאלאסי באופיו, חומר־גלם הפיקסיוויים של פוקנר, גם בני בינגהאם חורשים את עכרם כדי למצוא את שורש כאבם בתוה. ויש כאן הרכת כאב, כמו הרבה עבר, ואולי הדבר הכולט ביותר הוא שכל ימיהם חיפשו קצת שקט ושלווה, אך אלה היו מהם והלאה. סיפור אגרה שבאמת קרה וכדי להבין אותו צריך לספרו מבראשית. ווהי דראמה ללא נוכל, ללא ביכור וללא מרפא. את הקומות שקמו בין שלושת ילריו של כיננהאם שנותרו בחיים – בארי הכן, סאלי

maeain30

בני בינגדאם, כמו משפחת קברי, התחילו מאפס ונתברכו בעושר אגדי בתוספת קללה רוכצת של טראגריות חוזרות ונשנות. אולי מסינות אלה, ואולי משום שהיה דימוקראט וליבראל גדול, הפך בארי

אף את התוויה הזאת הוא חלק עם משפחת ריסנצ'יק, במכתב קצר שהגיע לארץ לפני ימים אחרים. הוא צרף אליו את קטעי העיתנים המתארים את חשבר הגדול במשפחה, ותוסיף דק משפס אחר קצר: .כמה עצוב שכך זה נגמר". כלואיוויל, קודר

אם האב את "הבית הקטן" באחוותו רחבת היריים הוריהם, שהגיעו למסקנה כי לא תימצא דרך ליישב שבמדינת קנטאקי והלך לעיד הסמוכה, לואיוויל, את המחלוקת ברדכי נועם, בחרז איפוא למבור את כל

בינגהאם האב לידירו הטוב והקרוב של ג'ון קברי, ביננהאם היה יריד סרוב של אבי, אריה דיסנצ"ק ו"ל, עורכו השני של המעריב". יחד היו בלונדון

כשנורה קנרי למוות בראלאס, ומלונדון טילפן כינגהאם לואקלין לנהם אותה. באותה שיתה היא הזכירה לו שהוא האיץ בבעלה לא לנסוע למקסאם. היתה לי תחושה רעה בקשר לנכיעה חזו. איני יודע. למה", אמר לריסנציק לפני שיצא בבהילות להלוויה בוושינגטון, מאז השתתף בינגהאם בלוויות רבות, כולל של שני כניו. עתה הוא קובר גם את האימפריה

ועצוב, ניסה בינגהאם להטביר מה קרה .לא היתה שם ררך לצאת מן הסבך הנפשי הנושלל שנקלענו לחומ. כאשר גידלתי החינכתי את ילדי לא הצלחתי לחתיו בהם את ההכודה שאנשים חייבים לעשות פשרת אלה

נעוצים בעוברה שחמשת ילדי ביננהאם והאס מרי גדלו כאוידת שפע ובמשמעת קפונית, כאשר הדיום דורשים מהם לנהוג איש כלפי אחיו בכבוד אצילים ובאיפוק. לא היו גילויי רגשות בבית הזה, למוב או לרע, כי הרגשנות היתה בנינוד למסורת האצילית שנכפתה על המשפחה. היחס העודקטי מבע התפוחות מערכות יחסים קרובות בין הילדים לבין עצמם, ובינם לסוכבים אותם. כך הבת סאלי, למשל, שנישאה שלוש פעמים התגרשה. עבשיו היא פמיניסטית ראריקאליו. ותושרת כי אחיה כארי נותף בתחשורע אל המשבו. כי לא יכול היה לשאת עוד בנטל ניתול עסקי המשפחה היא טוענת כי מלכתחילה לא היה מיועד לתפקיד שצריך היה ליפול בידי דוברט הדת, האת הבכוד. אלא שוורת נהרג, לרוע המול, זכון קצר אור שנכנס לעסקים. אומרת סאלי: בתמיד היתה לנו הרגשה שאנהנו קצת יותר טובים וקצת יותר ימים מאורים." אומר אביה לעתים אני מצטער שלא חיינו לצת יותר לאטיניים כאופיינו, עם קצת יותר צעקה ודמעות כביתן קצת יותר מריבות והתפייםויות היו עוזרים לנו לעבוד את המשבר הנוכחי. אכל המשפחה שלנו לא מתפקדת כך."

שורשי המשבר, שריסק את המשפחה, אולי

המשתרעת על 160 דונמים, הנושקת לגרוחיו של נהר אוהיו. במרכז האחוזה בית ענקי בנוי לכנים ארומות בסגנון ג'ורג'יאני, לידו הקים אחריכך את -הכית הקטן". מַלקומב, קרא השופט לאתוזתו, על שם האתוזה באנגליה שבה חיו אכות אכותיו החל במאה ה־12 וער שהיגרו לאמריקה. כארי ג'וניור, הכן, גר שם עכשיו.

ב־סכו של כארי ביננהאם האב הוא היה

מהגר ממוצא סקוטראירי, שהיגר

לאמריקה זמן קצר לאחר מלחמת

העצמאות של 1776, ויסר בית־ספר תיכון

במדינת צפון קארוליינה. אכי סכו אף הוא

חיה מורה, וכך גם סבו שלתם בשורות

הדרום במלחמת האזרחים, כאמצע המאה ה־19. אחרי

המלחמה חזר לצפון־קארוליינה ועסק כחינוך עברים

שחורים משוחררים. אכל אכיו, רוברט וורת בינגהאם,

למר משפטים ועקר ללואיוויל בשנת 1896. הוא היה

אז כן 26. כסופו של דבר נעשה ראש עירית לואיוויל

ואתר כך שופט מועדי. אשתו הראשונה נהרגה כתאונה

כשנת 1913, כשמכוניתה התנגשה ברכבת. בארי האכ

- סיניור־ כפי שגם קוראים לו בעיתוניו – היה או בן

אשה שנית את מרי קינאן פלאגלר, אלמנחו של איל־

נפט. לפני הנישואין חתמו על הסכם כי במותה לא

יקכל יותר מאשר חמישה מיליון רולאר מהונה,

שנאמד בעת חתונתם (1916) במאה מיליון דולאר.

השופט היח זה שעמר על חתימת ההסכם, כי בלעדיו

היה וכאי למחצית ההון הזה אילו מתה לפניו. היא

נפסרה אחדי תשעה תורשים, מהתקר לב כפי שקבעו

הופאים. אולם אחיה האשימו את השופט כי הרעיל

אותה וככך גרם למותה. הבדיקה שלאחר המוות

צימתה צת אכתנת חרופאים והוכיחה כי חוא חף מכל

שלוש שנים לאחר מכן נשא השופט בינגהאם

אחין ואחותו לא היו מבוגרים הרבה ממנו. J

השופט הרימוקראט היה תומך נלהב בהקמת חבר הלאומים, הארגון שקרם לאו"ם ונולר אחרי מלחמת העולם הראשונה. הוא גם תמך בנשיא פראנקלין דילאנו רוזוולט וכמדיניות ה-ניו־דיל" שלו כראשית שנות ה־30, אשר שמה קץ למשבר הכלכלי. בתמורה לתמיכתו הפוליטית מינה אותו רוזוולט כשגריר

ה היה רומן אהכה נדיר בקידכתו. הטרגדיות כעבור שנתיים, בשנת 1918, השקיע השופט המשותפות שפקרו את כני הזוג כביוצת הזכן, מיליון דולאר מתוך הירושה ברכישת השליטה בשני כאשר שכלו את שני הכנים, רק חישלו את העיתונים החשובים של קנטאקי: _לואיוויל קורייר ג'ורנאל", ובלואיוויל טיימס". כמו כן קנה אחוזה הקסר. היום חושש ביננהאם סיניור שקירכתו העמוקה לאשחו כנראה שמנעה ממנו ליצור קשר כן ופתוח יותר עם ילדיו. גם עיתוי החלטתו לחסל את עסקיו מוסבר בצורך של ההורים להתפנות איש לרעותו כדי שיוכלו לחמוך אחד בשני נוכח המכה הנוספת שספגו במריבת הילדים. שניהם היום בני 80, ובגיל כזה הם לא יכולים להתמורד עם המשבר, כל אחר לכרו.

הממוקמת גם היא ליר בוסטון.

האימפריה של סיניור התעצמה כמרוצת השנים. עיתוניו ותחנות הרדיו שלו הצטיינו בעמדה הליבראלית הקיצונית שנקטו בענין זכויות האורה -השקפות שהיו לצנינים בעיני רבים מתושביה השמרניים של קנטאקי. על משפחת בינגהאם הודבקה (המשך נעמוד הכא)

לעתים אני מצטער שלא.

היינו קצח יותר לאטיניים

באופיינו, עם קצח יותר

יותר גריבות והחפייסויות

היו עוזרים לנו לעבור את

ארה"ב כלונדון. הוא מת שם כשנת 1937. יורשו

בתפקיר השגריר היה ג'ווף קנרי, אביו של הנשיא ג'ון

וגיבור סיפורנו, עמוק עמוק כתוך עיסקי המשפחה.

הוא אף הרחיב אותם והוסיף עליהם עוד כהנה וכהנה. אחיו ואחותו לא שבו מעולם מאנגליה לארה"כ, לאוזר

מות אביהם, והוא קנה את חלקם כעסקים. בינתיים, סיים בהצטיינות את אוניברטיטת הארוורד. איש גבור,

הדור, דק גיזרה ותוסם, שנשא לאיסה את מרי קליפורד קייפרטון מוירג'יניה. הוא הכיר אותה כאשר

למרה במיכללת ררקליף – הארווארד של הנשים –

כזמן הזה היה ככר כינגהאם סיניור, בן השגריר

המשבר הנוכחי."

המשתרע על פני שלושה דורות.

צעקות ודמעות בבית, קצח

שרת סאלי: הסופרת שלא רצתה להתערג

בארי נ'וניור: רחשו לו חוטר אמון

31 Bibenio

תווית של .קומוניסטית", וקמו לה מבקרים ומתנגרים רבים. עשרות שנים לא סלחו לו את מאכקו העיקש וחסר הפשרות למען עקרונותיו. אולם סיניור סיכן את כל כספו ומעמרו למען אמונתו, וגם וכה: לואיוויל היתה העיר הררומית הראשונה שפתחה ב־1964 בית־ ספר מעורב לשחורים וללבנים, ללא גילוי אלימות. סיניור רואה זאת כהישג חייו. רק בשנים האחרונות הכירו לואיוויל וקגטאקי בסיניור כארם מן השורה הראשונה, והעניקו לו את הכבוד והמעמד המגיעים לו על פי עוצמתו וכספו.

מכירת האימפריה. סאלי לא באה כי לא הוזמנה. איש מבני המשפחה, לבד מאלינור, איננו מדבר איתה.

Hiaeaio32

(המשך מהעמוד הקודם)

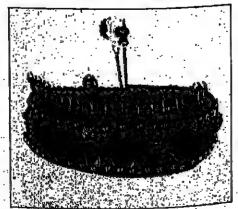
התקבולים ולפי השתי הנוכחי המועדך בכ־390 מיליון דולארו סיניוד ואשתו יסבלו 106 מיליון דולארו באד נהיום בן 53) ומשפתתו – 45 מיליון דולאָרו אַלפַּעוּ 84 מיליון רולאר בוספים יופקרו בקרן נאמנות

21 מיליון דולאר מהקרן הזאת. ראלאם זה תפרים מן הדמיון. מוקנר הוא סופר פורה מן תודום, אבל תתנוה לבית ביננתאם היא פישו

משפחתית, שהקים בשעתו השופט ביננהאם, אכיו של סיניור. במותם של סיניור ואשתו, יקבל כל יודש עוד

אמיתי, ממש מתחיים

עלי באבא במוזיאון

אבן טובה נגד עין הרע

עם תכשיטיו, שנחשבו לבעלי סגולות מרפא. בתוספת האמונה שיענימו למת הגנה בשאול. מאגיה ותכשיטים נחשבו תמיד כצמד מרתק. אך מאגיה כתכונה נשית מובהקת – כדברי סימון דה בובואר - מרתקת שבעתיים. בימים אלה גואל המוויאון מכתר של התכשיטים המסורתיים והיקרים, מאפילת המרתפים לתערוכת קבע מנקרת

עיני גשים, ומקור השראה לצורפים מודרניים. הנדבו דוד סלה תרם את הכסף. האוצרים דן אבן ונעם ברעם בתרו את המוצגים, שתהיה להם איכות טקסית. המעצב דוד גל השחמש בארבע קומסאות מימין: עטרת "תספיפת" ממרוקו, קסמים מיוחדות כדי להעניק למחבונן את עשוייה צמר, כסף, מטבעות ואלמוגים. במרכז: ביסוי ראש לאשח תחושת המטמון הנדיר הדובוי במערה. יהודיה "קומיה" מג'רבה, חוניסיה. כאילו היח מהלך בנעליו של עלי באבא. עשוי מכותנה רקומה בתוטי מתכת,

שרות "מעריב"

33 Hiacalo

מים, סמים. לא רואים. לא מריחים. אבל מי שצריך וצורך – יודע ורואה. אתה, שאינך צריך ואינך צורך, לא תראה שום דבר יוצא דופן. חיי הסם רוחשים מתחת לפני השטח. מעט מאוד דיבורים. מעט מאוד קולות. כמו קטעים מתוך סרט אילם ישן נושן. שומעים בקושי. רואים במטושטש. סמים, סמים. רחוב יפת ביפו. חלקו היותר דרומי של הרחוב חסר

החמדה הזה. כאן הצומת החשאי ממנו מרבית הדרכים פונות לאבדון. כאן מצוייה הקרן השופעת. שופעת מנות־מנות. זעירות מאוד, קלות מאוד, עד כי כל רות מצוייה יכולה לשאת אותן. כבדות מאוד במחיר.

סמים, סמים. אם אינך יודע – אינך רואה, אינך חש. לנו מראים ומסבירים. אז אנחנו יודעים. משהו. על קצה המזלג. מחליא, מפחיד. ואם תאמר שטני – לא הגזמת. רחוב יפת. למטה. מונית עוצרת מול בית קפה. צעירה לבושה בהידור מאופק נחלצת מהמושב האתורי, מיישרת את החצאית, קרבה לפתח בית הקפה, מציצה פנימה ואחרי שקלטו מבטיה את מה שביקשה, היא פונה לעבר הסימטאות שבעורף העורק הראשי. מישהו יוצא מבית הקפה והולך בעקבותיה. כעבור דקותיים היא חוזרת ונבלעת במונית. כף ידה בתוך כיס חליפתה. יש לשער שהיא לופתת שם את מנת הסמים הפעוטה שרכשה זה עתה. חצי גראם במעטפת ניילון זעירה, שסביבו חגים עכשיו כל מעייניה וכל תשוקותיה רוויות הכאב.

סמים, סמים. מי שלא יודע, לא רואה, לא מבין. מי שלא בא לצרוך, או למכור, אינו מוטרד כאן יותר מבכל מקום אחר ברחבי יפו. אפשר לשבת באזור הסמים הזה בבית קפה זה ואחר, לבוא לתקן כאן את רכבך, או לקנות ירקות – ללא כל קשר עם סמים ואנשי סמים. איש לא יתאוה לך. איש לא יטריד אותך. הממלכות אינן נוגעות כאן אשה ברעותה. עסוק בשלך. תן להם לעסוק בשלהם. אל תתחוב את חוטמד

עת ערב חורפי. קדרות רטובה. האורות דלוחים, עייפים, עצובים. אין כאן חמדה. אין כאן נהרה. יש אנשים שקצת קר להם. יש הרבה דמויות מהוהות שאיוך יודע להיכן בדיוק לסווג אותן. סמים, סמים. מכונית קטנה ונושנה עוצרת ליד המגרש הריק שממול. בחור כחוש בדובון גמלוני

יוצא מהמכונית, חוצה את הכביש, מתחיל לפסוע לאיטו על המדוכה במעלה הרחוב. מביט לכאן ולכאן. חולף ליד בית

הקפה. השמשות שם מכוסות באדים. כא לפתח, מביט פנימה, אתר כר

ממשיך לפסוע לאיטו. עוצר מול הקיוסק. בוחן את סיעת הגברים המצטופפת שם. סב על עקביו ומתחיל לפסוע במורד המדרכה. עוצר ליד עבוד חשמל. שולף סיגדיה מכיס מעילו הנפוח. בחוד קטן, כחוש, עייף, במעיל גדול ממידותיו. מיטיב את הסיגריה בפיו. מגשש אחרי גצרור, או מצית. אינו מוצא. הסיגריה נותרת שמוטה בין שפתיו. כתפיו מצטמרות. קר לו. האיש שלנו ביפו מתמר שהבחור הזה אינו צוכן מוכר. אנו שואלים אם בגלל היותו בלתי־מוכר – לא ימכרו לו. ימכרו. ימכרו, קובע בבטחה האיש שלנו, אבל זה יקח קצת זמן. הם כבד קלטו אותו. עבשיו מנסים לתהות מעט, מרחוק, על קנקנו. הם נזהרים מפני 'סמויים', מפני 'שתולים', מפני מלכודות.

צלקות של התכים בחיבור שבין כף היד . והאמה. היא נועצת בנן מבט מצועף ואומרונ: אני לא זונה. אבל אם תקנה לי מנה אני אעשה כל מה שתבקש. אין אנס. כל מה שתגיד הולך.

סמים. סמים. הבתור הקטן בדובון הגדול עדיין ליד עמוד החשמל. יחלפו רגעים ארוכים עד אשר גבר צעיר, במעיל עוד קצר וועלי עקב ספרדיים, ועצור לידו. כמו סצינה לקוחה מסדט. הגבר במעיל העור שולף סיגריה לעצמו. מדליק את המצית ולאור הלהבה בוהן את פרצופו של בעל הדובון. אחר כך מקרב את האש לסיבריה שלו. אחר כך מקרב את האש לסינדיה של בעל הדובון. הזדמנות נוספת לבונן את פרצומו. הם מונחילים לדבר. תחליטו למכוד לו, מחייך האיש שלנו. הגבר במעיל העור נכנס לבית הקפה. הבחור הקטן בדובון הגדול פונה והולך אל הסימטאות. עכשיו הוא יקבל את המנה שלו, מסביר לנו האיש שלנו, מישהו יבוא שם מולו, יקח ממנו את הכסף, יאמר לו לאן לפנות. אדם אחר, שיבוא מולו, ימסוד לו את המנה. שתי דקות תולפות. אולי פתות. תבתור הקטן בדובון הגדול חוזר. פוסע במהיחת אל מכוניתו. התנעה קשה, גנחנית. המצבר גוסס. בשארית ההטענה הוא מצליה לעורר את המנוע. המבונית מקרטעת ויוצאת לכביש, פונה לעבר בתים. הביתה. מהר הביתה. בעוד דקות אחדות יוכל כנואה לפרוש על השולחן בחדדו את נייר הכסף. לאחר מבן יקוז שטר כסף. ינלגל אותו לצורת משפך וינית בצד. על נייר תכסף ישפוך מחצית מתכולת מעטפת הניילון הזעירה שרכש ביפו. את הסם, שגוונו אפרפר. יפרוש לאורך ניוד הכסף בצורת שובל דקיק וארוך. ידליק מציח, יחמם את נייר הכסף בתחתיום כדי ששובל ה-קוק" יידבק אל בסיס הנייו לאתר מכן יעול את ה-משפך" ביד אתת ובשנייה יקרב את הלחבה אל קצה השובל. האש תאחז ב_יחומר" ותרוץ במהירות לאורכו, כשהיא מעלה •ענן" עשן. את העשן הזה יצוד הבחור בעזרת הבמשפך" וינשום אותו עמוקות לריאותיו. כבל שיהיה ביוכן יותר, כן יצליה לצוד כמות גדולה יותר של עשן. עשן השיעבוד, ההתמכרות, ההזיות, הנסיקה למרומים, ההשתתרות המקילה. לנשום עמוק, להסתחור, לשלוח יד ולנסות לגעת בשלווה.

מים, סמים. כמאה דולאך עלתה לו המעטפת הזעירה. המכילה חצי נראם של אבדון. היא מספיקה לשתי הרחות. כל תחנה בדרך לאבדון – חמישים דולאה. האיש שלנו אומר שמכור, לא מן הרציניים ביותר, זקוק לפחות לשתי מנות ביום. עשו את החשבון

סמים, סמים. פעם היה מרכום ברחוב 60, שעכשיו קוראים לו קדם. מזה זמן שעורק הסמים עבר משם למורד וחוב יפת.

להלוות, כי לא הצליח להחויר. כדי לממן את צריכתו החל סוחר

נוספת, מנה קשה יותר.

בתם של בעלי הדירה.

שתבקש. אין אפט. כל מה שתגיד הולך.

בומן האחרון נפוץ מאוד סחר החליפין: תביא נשק, תקבל שמים. יש מוזיר ידוע ל"עוזי" ומחיר לרובה־סער. הסחורה המבוקשת ביותר, הם רימוני היד. עבור רימון רסס אחד תוכל לקבל שנים והצי גראם "קוק".

וא מספר כי יום אחד נסעו הוריה לחו"ל וכששבו מצאו כי דירתם רוקנה ממכשירים חשמליים, שטיחים יקרים וכלי ערך שונים. הוזעקה המשטרה. שכן מסר עדות ובה תאור המשאית שנטלה את החפצים מהדירה. תוך זמן קצר אותרו המשאית ונהגה. זה הודה כי אכן נטל פריטים מהדירה בשליחותו של סוחר מסויים. הסותר הציג אישור קנייה עליו היתה חתומה

סמים, סמים. הנה היא מגיעה. צנומה, עצבנית, פנים מאורכות עם סימני יופי שדהה. הילוכה לא יציב. דוק שלא ניתן להגדרה מצעף את מבטיה. היא מכירה את האיש שלנו. שואלת אם אפשר לשבת. מזיזים כסא למענה. מציעים לה לשתות. בירה גדולה, היא אומרת בקול צרוד זלאה. מבקשת סיגריה. אצבעותיה חומות־הניקוטין רועדות. צלקות של חתכים בחיבור שבין כף היד והאמה. האיש שלנו שואל אותה מה נשמע והיא משיבה: אתה לא יודע שחראז מה אתה שואלו אחר כך, כשהאיש לנו נוטש את השולחן לכמה רגעים, היא נועצת בנו מבט מצועף ואומרת: אני לא זונה. אבל אם תקנה לי מנה אני אעשה כל מה

סמים, סמים. האיש שלנו אומר שכמויות הכסף שמתגלגלות בעסק

הזה והמחירות בו ניתן להשיג אותו הם פיתוי אדיר. יש סוחרים, הוא

אומר, שלעולם לא יגעו בסם, לא יעמדו לידו. אלה הם החכמים

ומאריכי הימים. אחרים מתחילים את דרכם במסחר הזה כצורכי סמים

המממנים את את הסם הזרוש להם מרוווזיהם. יש גם סותרים שבשלב

זה ואתר ניתפנו -לנסות רק פעם אתת". רוב ה-פושרים" -- הקמעוניים

הקטנים – מתחיל לטחור כדי לממן את הצריכה. הסיפור ה-קלאסי".

שהתגלגל לפני זמו מה ביפו לגבי אלה המתפתים ונופלים, שייך לבן

טובים ערבי, ממשפחה מכובדת ועשירה, בעל השכלה טכנית

אקדמאית, שדבר לא חסר לו. היו לו בית יפה, אשה וילדים, שני

עסקים ביפו. ניתפתה לנסות סמים. "רק פעם אחת, לדעת מה זה. אני

די חוק לא ליפול." הוא באמת לא ופל. על כן לא חשש לנסות פעם

הנפילה באה כחטף. חשבונות הבנק שלו התרוקנו. ידידים חדלו

בסמים, משקיע עם אחרים ב-מכות". יום אחד קנה -מכה" גדולה עם עוד שותף. בערבות לממון שלווה מהבנק מישכן את דירתו ואת חנויותיו. כשקיבלו את חלקם בחומר ישבו הוא ושותפו בבית השותף ביפו לחלק את המשלוחים למנות. פתאום מישהו צעק -משטרהו מבעד לחלון ראו ניידת. לא היה להם כל ספק כי עולים עליהם. בלא לחשוב פעמיים נטלו את כל המשלוח, הטילו אותו לאסלת בית־ השימוש והורידו את המים. כל העדויות המרשיעות נגדם נשטפו אל הביוב העירוני יחד עם הרבה רבבות דולארים. מאוחר מדי התברר להם כי הניידת המשטרתית היתה שייכת לענף התנועה וכי השוטרים חימשן מישהו שלא התייצב לעדות. בסך הכל טעו בכתובת. האיש נאלץ למכור את וכסיו כדי לשלם את החוב. אבל לא היה בכר די. הוא קיבל מהסוחרים הגדולים ארכה ולא עמד בה. ריבית הפיגורים הקטלנית תפחה. שליחיהם של הנושים החלו חובלים בו. פעמיים נוקק לאישפוז בכית תולים. אשתו והילדים נאלצו להתרחק ממנו. לעבור למקום מגורים אחר. כדי לעמוד בהתחייבויות וכדי להשיג את הממון הנחוץ לצריכת הסמים עבר סופית ל ענף הפשע".

סמים, סמים. אתה מהלך לאורכו של עורק הסמים היפואי ואם אינך יודע - אינך רואה. חיי הסמים רוחשים מתחת לפני השטח. כמו נחילי ומלים עסקניות. כל הזמן בתנועה. המון ומלים. וככל שממעכים אותן – אחרות באות במקומן.

ນເລຍນໄດ 34

לחוב ששים הותירו את הדימוי בלבד. יפת הוא חוט השדרה. ממנו משתרגות הצלעות לשני הצדדים. לכאן מגיעים הצוכנים לרכוש את החטא ואת העונש בכריכה אחת, צרורים במעטפת פעוטה. מאה דולאר לשתי צריכות. שלושת אלפים דולאר לחודש. ומה בדבר אוכל. שכר דירה, בגדים, סיגריותז רק מעטים מסוגלים לממן את צריכתם ממקורות הוגנים. כל האחרים מוכרים את יושרם, את כבודם ואת וכושו של חזולת. הם ממשכנים את עתידם בבית עבוט שרק לעתים נדירות מחזיר את המשכון לבעליו. מאה דולאר מנה אחת של -קוק פרטי" – חומר גס וממכר מאוד. מספיק לשני שימושים בלבד. נגעת בו - נגעת באבדון. יש גם "קוק קריסטל". יותר מעודן, פחות ממכר, תרבה יותר יקר. המכורים הרגילים, מסביר לנו האיש שלנו. לא צורכים אותו. מיועד בעיקר ל'אנשי החברה הגבוהה'. כך האיש שלנו. ועוד תוא מספר לנו כי בזמן האחרון נפוץ מאוד בעולם הסמים סחר החליפין: תביא נשק, תקבל סמים. יש מחיר ידוע לעוזי" ומחיר לרובה סער. הטתורה המבוקשת ביותר, המתקבלת תמיד בשמחה, הם רימוני חיד. עבוד רימון רסס אחד תוכל לקבל שנים וחצי גראם "קוק" אשר לצריכת ה"לבן", אומר האיש, היא נמצאת בירידה רבה באזור תל אביב. ה"לבן", הוא ההרואין, שוב איננו באופנה באן. ה"קוק" תפש את מקומו מהיותו לא פחות אפקטיווי, נוח יותר לשימוש. לא מצריך

צילומים: ראובן לסטרו

שימוש במזרקים, משאיר פחות עקבות מרשיעים. הוא יקר יותר מן התרואין, אותו ניתן להשיג באזור לוד ובעיירות דרומיות, ששם רמת הדבוסות נמוכה יותר. גם באצבעות" בודדות של חשיש לא יציעו לך היום ביפו. לא מתעסקים בקטנות. אם אתה רוצה חשיש, יציעו לך אותו בכמות של -רבע" שק. ששה -שקים" משקלם קילו אחד. מכל שק אתה יכול לגזור כחמישים מנות.

סמים, סמים. קהל הצורכים מתחלק לכמה אוכלוסיות מוגדרות, חמטוונות לפי רמת ההתמכרות וכוח הקנייה. אחת האוכלוטיות קרוייה -הגמורים". אלה שהגיעו לתחתית, מיצו את כל מקורות אינם מחימנים על המוכרים. לא מקבלים מתייחסים אליהם כאל מיטרד. שולה (שם בדוי) היא אחת מן הנמורים". היא תיגש אל שולחננו בשעת ערב מאוחרת, תנסה להשיג מאתנו מימון לרכישת "מנה". האיש שלנו אומר שהיא היתה פעם בברת עלא־ביפאק", -היי־טוסאיטי" ועוד ביוצא באלה ביטויים האמורים להעיד על טיב מעמדה הקודם. הוא מספר שהיתה נשואה, אם לשני ילדים. לאחר שהתדרדרה לסמים ולא נגמלה, בעלה נטש אתה ואת הילדים הרחיקו ממנה. אפילו הוריה מתנכרים לה חיום.

35 មានខ្មង់ខ

מנות אחרונות אצל האיש עם החצוצרה

י לא מכיר את הגבר, הרבק בנאמנות בעקבות קבוצת הכרורטל של מכבי ת"א. מי לא ראה אותו, לפחות על מסך הטלוויזיה, עם מיכל האויר הרחוס המפעיל צופר אימים. 🗸 🗠 לעירודה ותפארתה של מכבי ת"א כמובן. קוראים לו גרי. יש לו מכונית קטנה ושחורה, שר משחת אמיתי. יש לו שעון זהב ותכשיטי זהב אחרים על אמתותיו ואצבער תיו. יש לו גם עסק משגשג לתכשירי ניקרי כככר המדיר גה ועוד תנות, בכן יהודה, למשחקי וידאו. או מה חסר לבנארם: חסרה לו מסערה. אל תראגו, גבו מסערה יש לו. סטייל הפאב. כרוווב כן יהורה זו בתל אניב. קורי אים לה "סיבה למסיבה". מסערה סולידית ער תשעי עשר בערב. פאב עולץ, עם זמרים מתחלפים וכל היתר, משעה זו ואילר. יש שם בירה מצויינת מהתכית. המגי־ עה לכום דרך מיתקן מיוחר, כעל כקרה מיוחרת, השומר רת על שמפרטורה קבועה ועל כמות גזים קבועה. כל מיני הטיפים. נקניקיות מצויינות. סיגרים וכל הסלאטים הישראלים המקובלים במסעדות המוחזיות שלנו. יש גם תשרים, משניצלונים בסומסום ועד עוף בזיתים. אכל לא בשכיל אלה כאנו לשם. כשכיל המנות האחרונות כאנו. התחשק לנו לשתות מלורה, שהוא משקה פרסי, על

כסים של איטריות מקורנפלור, עם סוכר ומי שושנים, מעורג בקרח כתוש. משהו שגעון. בארמון השאה הפרסי היו מגישים את זה במשום הפונש השר, המכיל אלכוהול ומשום כך אסור בשתייה על המוסלמים. מקומות בוד רים כארץ הזו מכינים ומוכרים את המשקה הזה, אף שמטפר יוצאי איראן כארץ ואלה הנוהים אחרי משקה זה אינו מבוטל. ביו המקומות המאוד בודדים הללו נימ־ נה המקום הזה של גדי, שאינבו מיוצאי איראן, אכל אחד שיורע מה למכוד ואיך למכוד.

בקיצור, מלודה לא שתינו. אמרו לנו כי עכשיו

גדי של חומרי חזיקוי, המסעדה והחצוצרה: באביב יש גם פלודה. (צילום: שמואל רחמני)

טע'תות

יין בששון

החיך הישראלי, שהיה אמון בעיקר על יין קידוש מתוק, קלט במרוצת השנים האוורונות את מח שקוראים אצלגן יינות שולחניים. חיקבים חישראליים. פקעו קדימה פקיעות משמעותיות ושוב אין חם מודנבים במרחק ניכה אחדי הגדולים של חו״ל. יותר ויותה דואים בקבוקי יין על שולחנות במסעדה חישואלית הממוצעת פלוס. התחרות בין חיקבים השווים ערה. הלקוה הישראלי יוצא לשכר. הרמה עולה בהתמדה והמחירים, מתמתנים. בעוד זמן מרו יתחילו לשווק בארץ את חיון מחדש של "אליעויי – "מוביניון: בלאן" מבציר 1983. לדברי היצרנים מבנימינה, אוור אלואם שבצרפת. לנמנו מהיין החדש בשישה יקבי בשרק בשרי שוה ונוא אווי של חות, שחלקו חגדול מיועד לייצוא, איננו מומחי זין, אבל כשותי זין ממוצעים, חמתנים חטוב חניע עד אלינו. כל אחד מבני החבודה לעתים די מזומנות ללגום יין עם ארוחום. חוטיף למרק שלו קצת חילנה, קצת טחוג לצחים די מזומנות ללגום יין עם ארוחום. מצאון אותן טוב לחיך. הוא אינור מהן שקוואים ומעט לימון, שאלוו אותהו איר המרקז והם מדולה אבל הוא בתחקט זין מאוזן ולא החוח "אמר מה אחדי שנשון.

לו כל טיבה לחתבייש בווברתם של חיינות ווישראלים האחדים.

בבש ואורו אצל "ציון"

מ בריט מדש נוסף לאמרונה לתבריט של מסעדת "ציון" בכרם התימנים בתל אגיב -"עוזי, מאכל בדואי". כך כתוב בתפריט. את המנח הזו מגישים גם ב"ציון" הרגילה וגם ב"ציון־אכקלוקיב". חמות מגיעה כובעה דחופה ומפוגנות של אורו. בחוך העדימה תמחודקת, הספונה שומן כבש וקיומון, אתה מוצא פיסוה קשנות של בשר כבש. על -מערימה, תמצא פיסות בשר גדולות יותר ותמוורת: של צוובר. מוזיר תמנה חזו 15 שקל. שווה כל שקל. סופר לנו כן ב-ציון אבסכלוסיב" מנושים את המנון רווו קצת מחוח "ברואית" בלומר: על כל המרכיבים שהוכום

המשיפים גם שקדים ושוינים. מולנו ושבח חבורה של תיולום דלי הקצוב. כל אחד מבני החבורה העליות הומון ותקק היה חום כתה, תכולתו שמיבה וניחותו העוב חביע עד אלינו. כל אחד מבני החבורה

אט גדי נמצא שם כמקרה, עם חצוצרת האימים שלו, תוכלו לבקש ממנו בסיום לקיקתבם, תרועה תגיי נית אחת – לתפארה קסכת הדבש רעוגת המום שלו.

החורף בעיצומו ומעטים הישראלים המומינים משקה

שחלק ניכר מתכולתו הוא קרה כתוש. ובסיחו לנו כי

בעוד ומן מה, כשהאגיב יוחדל לחייך מבין עוגי החורף,

יושילו לייצר שוב את המלודה, לשמונום של מעריצי המשפה הזה ולתשארת הימים הסובים שהיו לאחינו בגר

במקום הפלודה הזפנו וקיבלנו חיש מהר קסטה

דכש ומוס שוקולר. הקסטה עשוייה מרכש מעורנכ

בסחלב ובחומר מצמג. מניחים את התערכות הוו, בצורת ריבוע, על גבי ואפלה מסוג משובח (ירושלמית) , סאינה

מתרככת ממגע עם אויך, או ווומר נחלי. מגישים את וה

לשולחן צונן והטעם לעילא ולעילא. ואנו איננו סתם

מוס. הוא מגיע בצורת פרוסת עוגה משולשת והוא אכן

יותר מאשר אותו המום השיגרתי. אם כי סעמו של

הדבר הזה מוכיר בהחלט טעמו של מוס מושבת חמוס

של -סיבה למסיבה" הוא ביסודו עוצון תופין עם שוקרי

לר מומס, יין ושמנת מתוקה מגישים שם גם בוואריה

תתרת כית. אך זו אינה מגיעה לקרטולי שתי הכעות

William 14 11 11

39 Blazaio

נפתחים קורסים מסוג 1+1; ב ב: 18.2.86 • קורסי ערב מזורזים פעמיים נשבוע נמשך B חדשים • קורסי נוקר וערב אינטופיניים 3 פעמים נשנוע נחש השיטה המשולבת מקצרת את חקומת הלימורים 'חצי אמוזילה את שכר הלימור בשליש הורס כתבנות או אנגלית חינם לכל למר במוסר מוכר בנה לבחינות סיווג ממשלחיות • קבוצות לימוד ק. חיים וביאליק ו- וביאליק ו- נין ילקח ני נין ילקח ני TO MO מל 1985 מל 1986 מל 1986 מל 199 מל 19

מכוו 'שראלי 7מינהל

הן 1985 און 1985 און

ה גרפיקה וציור בריתן בזמון הע

לא תלות בניל בהשכלה

אנו מציעים לך להיות

טכנאי שרות

ווידאו טלויזיה

: הקורס בעבודה מעשית.

אשרדינו פתוחים בין השעות 18.30-9.00 רצוף.

44-104 PUP FIFTER 1004-10

המכון להכשרה מקצועים

שעה

טרוניקה

מכון להכשרה מקצועית:

תתחלת לימודים

.PASCAL ;R.P.G ;PLI

חינם - 14 שעית ניסמת

הינך מיזמן/מיזמנת למביז[הקאמה ולשיחת ייעוץ והדנמה מפרדינו מחוחים בין השעות 19.00.00 (19.10)

בחודשים פברואר מרץ

מקצועית מוכרת במכון הכשרות לוקיצונית (מכון הכתו במקום 1 בשיח הכתו למוע ממשלתו הכת למוע מחשלתו במקום 1 במקול לא שנו ממשלתו במקול במ זעבודה לקראת התואר תכניתו 1 קורסים לעובדי מוסדות

משרד המסחר והומשיה, המשדד לבי שוה לאפי. משרי הגריאות. משרד הקליטה, שניברסיטת הימה, אליהה הקממות הקיבוצים, טו בלה, אליהה הקממות הקיבוצים, טו בלה למבט, בירול אשרדר, אלשינט, מרבו העשיה מדע, בלחיה שאבי גדק. נפתחים קורטי בוקר וערב

תואר ראשון במדעי המחשב תוך שנתיים נוספות בארה"ב כירים פוכרים בארחייב עייי מספר

להיילים משוחררים תנאים מיוחדים

המכון להכשרה מקצועית 25 שנית נסיון יותר מ־100,000 בוגרים

אנו מציעים לך להיות **מזכירה רפואית**

קורסי ערב, בוקר או שעורים פרטיים

למינהל י שראלי

וסתחים קורסי בוקר וערב בתל אביב BOJ 790 TV 79713 32 291 T

נפתחים קורטים מזורזים לקראת מועדי יוני 86 ינואר 87 – לימוד בכתב, לימודי ערבאו משולב לפי בחידה. מוברת של בחינות ופתרונותוחינ כיתות קטנות, טיפול אישי

השקם הסצמק!!! לימוד מקצום או שפה-השקשה לכל החיים ...

למדי מקצוע תוך חודש

מזכירות • כתבנות וקבנות •

תמלילנות מפעילות 🌑

מחשבים צהריים או ערב לפי בחירה זל אביב. בן יחירה 25. זל 197421 115 pages 2/23/17

טל כייחול ירושלים, ימופל, טל 18612 רמת גן, ו בוטינסקי ופ ליד רמו. טל 18635 פת, באליק דו פינת חוצ ול 184160 אשל"ב, הטשילר 15.

984601 70 OMN'MGIN, N'C'TIC 21. O' 3686 9 מניים, רונושילי פו פינח 22404 U. 24 PER OF 1275

זלה, הוצל 44 מעל כל"ל טל. 242366 בארישבע, החלוץ 88 שדחד, בית פאן לון מרכו ז

וני למשרדנו חקרוב כל יו ין השעות 19.30-8.00

תנון שראלי למינו:

מאקום הוגקט היום

שיים ויישור מיישור שניים במיישור שניים ויישור שניים ויישור שניים במיישור שניישור שניים במיישור שניים במיישור שניים במיישור שניים במיישור שניישור שניים במיישור שניים במיישור שניים במיישור שניים במיישור שניישור שניי ABC לווטים לי דמבותל TOEFEL

על גבי מחשבים

סידוד מיוחד למשרתים

לונדים המשרחים בפילואים משלים: את תחופר בקורס מקביל

יעוץ תעסוקתי לבוגרים

ומכון מקוים מחלקה ליעוך העסוק שפויעת לנוגניים למצוא ולחקלני הצלחה בענודה מתואם לכישוריה זשניהם בלימודים

קורםי ערב קורטים רנילים

היינות הל קורה ניתנית היינות בכר ביצע וה ליבות 1946-19. מז בריית מוריית 1947-19. מוריית בריית מוריית מורית מוריית מוריית מוריית מורית מורית מוריית מוריית מוריית מו

programmer and service and ser

חרשות מחלם

שארית אחרונה מן המסע לפולניה. משהו שרציתי לספר לכם עליו. חלם.

מאוד רציתי להיות בחלם. יש בפולניה עיר כזו. הנעתי לא רחוק ממנה, לאיזור עיירות ויערות נידה שזיידמן סיפר לי, אחרי שחזרתי, שקוראים לו איזור אתונות מלך אביון. אח, השפח שלום שקוברת אותנו עשר אמות בתוך עילגות אשרו שלנו.

לחלם לא הגעתי, בסוף, ולא הצלחתי להנשים הלום קטן, שאכתוב לכם רשימה משם, ואותום; מאיר עוויאל, שליחנו בחלם.

אכל הנעתי די קרוב, לעיירה נירות, אחוות מלך אכוון ורש, סוסבנוביצה שמה (לא מסנוכיון שליך בנדין, שהיא עיר גדולה) שם ברד בנצית, בינשתי לאשנב קיוסק דל,

סיפור לבני הנעורים. מסופר בו על כיתה שבה לומד לא יהודי נהוא גם לא נוצרי, הוא

44444144 M.

סקירת ההצגות האנטי־גזעניות האחרונות

לשיר בעמק שירי ארץ ישראל

עם שרה'לה שרון

התכנית תוקלט לטלוויזיה

גראנד חוטל, מונטה קארלו

בגלל דרישות השוק, וירידה לטעם המחנכים,

מי שרוצה להזמין הצגה כזו למען ילדיו, או

ללכת אליה בעצמו למען הוריו, יאכד את ראשו

נוכח השפע והגיוון. המדריך הקצר שלפניכם

יסרר מעט את המתרחש בתחום זה שהבילבול בו

מופע לילדים פיצפונים ער מאוד. זהו מופע

המשלב קוסם ופנטומימה. מסופר כו בשיר וכזמר

על שתי ידיים, אחת לכנה, ואחת לא, אשר

עוברות כל מיני צרות ולא מצליחות להתגבר

עליהן, ער שהן פועלות כיחר ואו הן כן מצליחות

להתגבר עליהן. בסוף – שתי הידיים לוחצות

יריים, וביניהן פורחות יונים ויוצאת מספחת

מציף אותנו גל של הצגות, מופעים, חזיונות

ומיצגים בעלי מסר אנטי־גזעני.

רב עדיין מנשוא ביותר:

ציבעונית שהופכת לפרחים.

האנטי־גזען הקטן

יליד הארץ, ואחיו יושכ בכלא על פעילות

חבלנית עויינת, אבל בסיפור לא מזכירים את

מוצאו במפורש, כי זה גזעני). בכיתה הכל בסרר,

ואין כל בעיות, עד שהמחואי מתחיל להכנים

לשם בעיות, ויש המון בעיות. אחרי ההצגה יש

דיון. השחקנים מצויידים בתשובות כאישור

משרד החינוך והתרבות, והנשיא גם, לכל שאלה

שתתעורר או לא. מכיל: 28% אנטי־גוענות

בתרחיף, 20% נסיוב נגל שנאת זרים, 52% חומר

דראמה מחיינו בארץ הזו כאן זעכשיו זאחר־

כך. סיפור על שני אחים, אחד יהודי ואחר ערכי,

שכסוף התחתנו עם שתי אחיות, אחת יהודיה

ואחת ערכיה, אכל להיפך.

כיכר העיירה הצגה המתאימה כיותר לכתי־הטפר. מסופר בה על עיירה יהודית שהנאצים נכנסים אליה. קריין מפרש את התמונות פירוש אקטואלי בקטעים המתאימים, בלוויית סרטוני וידיאו פופ האהוכים על הנוער ומקרבים את ההטוואה להבנתו. ההצגה גורמת לילד לחשוב לבד, ולהגיע בעצמו, בעורת גערות המורה, למסקנות הנכונות ללא כפיה.

משהו:

אני חושב, משמע אין לי מחשב

A I In The William Is to

אלתרמן במופע הקולנוע של רוקי או שפלת החרמון

כפי שהקורא התרכותי שם לב, מדובר כמופע סאטירי מסוגע מטורף־מטורף צעיר ושוכב. הרבה עקיצות אנטי גזעניות, וממש אין סוף של בריחות למען הרמוקרטיה.

דברי ימי הוואפלים

לעוברה שאנחנו ארץ של תקופות, והתקופות ניכרות בוואפלות. ארץ תקופות וואפלים שונות אנחנו. מפעם לפעם מתפשטת הודעה באוויר: יים וואפל חדש." ופסק הומן תם ומתהילה תקופת משהו סוב חרש. ומשהו טוב מולך עד שיבוא הוופל הבא. צריך לרשום את זה פעם

בצורה מסודרת: כראשית היה הוואפל ספורט, ולאחר מלוך הוואפל ספורט מלך הוואפל הכחול, ולאחר הכדול מלך המצופה לבית שקם, ולאחר מצופה מלך טוויסט, ולאחר סוויסט - טוב־טעם, ולאחר טוביטעם – טורטית, ולאחר טורטית – פסקיומן, ולאחר פסקיומן - כיףיכיף, וכיףיכיף מלך שלושה ימים, ויכוא וואפל חדש, משהרטוב שמו, ויעל על ארץ ישראל, ויככשנה.

העיר בראש החווית שעל הבקבוק. לקחתי את הבקבוק איתי, ובמלון השרתי אותו במים, ער שהתווית יררה כדי שאוכל להדפים אותה

מפה לשם סיפר לי זיירמן עוד סיפור. אפשר לייחס אותו להלמאים, אם רוצים, ואפשר סתם לראות בו הסבר סופי לשאלה מה זו אמא יהודינה אשח יהודיה היו לה שתי תרנגולות. תרנגולה אחת חלתה, או היא שחטה את השניה כרי לעשות לראשונה מרק עוף.

עור משהו, רק עור משהו לסיום: אמרו לי שהיתה כארץ כשנות החמישים חברה בשם חלם בעים. אלו היו ראשי תיכות של: תכרה ליעילות

וולרשן לי עכשוו, אני ואשב, לסיים: מאת בתבנר

וביקשתי משהו לשתות. זה היה הרגע שנגעתי בחלם. קיבלתי בקבוק מיץ דוברבנים שיוצר

בחלם. החלמאים, גאים בעירם, הרפיסו את שם

חיים ואוהבים

אוהבת... מתעבת... מטורפת על...

- 100 1

מו כשעת מפגש ראשון של היכרות, כאשר אתם עדיין ממששים זה את זה, כאילן מגש" שים בחשכה, ואתם נסחפים לאמירות אישיות נוסת אני אוהבת/ לא אוהבת לעשות את זה, ואת זה, ואת זה... ולפעמים הופכות האמירות הללו לריאלוגים ואז גיתו לעמוד על אופיו של הצד שכנגד. אפשר גם לשחק משחק זוגי ולכתוב אחד לשני מכת־ בים מן הסוב אוהכת/ לא אוהכת. הנה מה שהעליתי על הכתב – ולא כדי לשלוח למישהו. המישהו כבר

אוהבת את רודאו של קופלנד, את הפוטסטית של ברליוז, את התשיעית של בטווובן ואת המשיח של חנוך -מוסיקה לרחיצת כלים

אוהבת... גורי כלבים וחחולים/ תינוק באמב־ טיה/ פרח גן ערן אחר/ סרט אהכה או צפיה חוזרת כשבת אחר־הצהרים (פלוס גרעיני עמולה) כמו: "האדור מים", -קובלנקה", -אהובת הקצין הצרפתי", -קאובוי של חצות", -מי מפחד מוירג'יניה וולףז"/ ריח של סבון

אוהבת את ליאונרד ברנשטיין מוצח על הפילהרמונית שלנו

משובה/ עוגת טורט פשוטה עם קרם שוקולד פשוט/ נסיעה בקרון המיוחד של רכבת ישראל בקו תל־אביב־ חיפה/ לצפות מאחורי חלון בגשמי זעף.

לא אוהבת... לפתוח את מעטפת חשבון החש־ מל/ מלפפונים בחומץ/ אישימוש בדיאודורנט/ עשן דיול/ רוכסנים חרשים שמיד מתקלקלים/ מגש ריק של קוביות קרח/ מכנסי ג'ינס המסרבים להיראות יש־ נים ומשופשפים/ טלפון בשעה שתים בבוקר מישרא־ לים השוכחים את פער הומן בין ניריורק ותל־אביב/ להתכונן בצסורים בגן חיות.

ארהבת... להתכונן בקופים בגן חיות/ ריח ומגע של עתון טרי/ ארומה" של בגד עור טרי, של קפה טרי, של טשולנס שמיד יעלה על השולחן/ שעה תמי־ מה של שירי סוכנות/ הרים בשעת שקיעה, לא חשוב איפה: באילת, בגליל, בקניון הגדול, בהימאליח.

לא פובלת... אנשים שאינם מפסיקים לקטר/ סלט ירקות עייף/ חרר מררגות מוזנה ומטונף/ נשות חברה באיצטלה של נשים צדקניות/ רווק בן חמישים שתמיר גר עם אמא שלו/ מרק פושר, מי סורה פוש־ רים, לחיצת־יר פושרת, אמכט פושר/ אנשים שלא

אוהבת את הנשיקה של החלה ביום חמישי

מתה על... בוקר שבת חורפי, לא לצאת מתחת לשמיכה. הרים של עתונים, .אתם שם במטבח הסתררו לכם בלעדי"/ נוף שלכת ארומה בגיויאינגלר/ חצי מנה פלאמל ליד השק"ם כתל־אביב וברחוב הנביאים בחיפה/ מלון סוג כ' עם שירות סוג א"/ מלון סוג א'. מתעצבנת מ... קרקסים וליצנים/ סולניות/ לחד זור מן הים ולהכין מיד ארוחה/ פותחן חשמלי/ תקלי-

רה מלאה כדלי סיגריות, אוהבת... להאריך הצאיות מול הטלוויזיה/ לג־ הץ כביסה לחה/ שטיחים שאפשר לשקוע בהם/ אב־ טיח וגבינה מלוחה/ להתבונן כבולי־עצים כאח/ פרחי חמגיה אמיתיות/ גברים עם חום בעינים/ נשים ענלג־

פי מוסיקה רבילית שהנוער בבית רווקא אוהב/ מאסר

הורוסקופ

אוהבת את עמוס עוז בנאום פוליטי

לא אוהבת... להיכנס בכוקר למטכח מכולגן מן

נבנסת לרסרסיה מ... אולם קבלה של בית מלון

אוהבת את... הרגע הנדיר בשעת טכנה לאומית

かいてん ツノ

תחזית לשבוע שבין 14.2 ל־20.2

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר) מרוייקט בתחום הקאריירה נראה מבטיח למרוח אזהרותיו של חבר. אל תניחו לחברים לתניא אה־ כם מלעשות מה שאתם מוצאים לוכון. זה זמן טוב לאירוח כביוז, אך עליכם לגלות התוושבות ברגי שותו של קרוב משפחת.

דגים (19 בפברואר ער 20 במארט) אתם אינכם מקבלים את ההיענות הרצויה מצד תממונים עליכם: כדאי לחכוח לזמן מתאים יותי לגבי הצעה בתחום הקאריירה. בכלל, הקבוע עדיף לכם לעסוק בעניינים שברוח. הישמרו ממני הנטיה להתלונו ולפטר.

פנטראר קצר, בתסרוקת יוונית יורד על מצחו. רק כשאתה מתקרב אתה רואה את הזמן שתרץ קמטים כלחייו, את הנימים הרקים של העורקים שהתפוצצו ויצרן מראה של לחיים אדומות, רעננות. את העייפות בעיניים ואולי משהו עמוק, שניר לא הכחין בו אכל אכיו אורי כבר ראה. מבט של אדם המשקיף אל שנותיו הכלות

ידירות מיוחדת במינה נוצרה בין אורי לשכן מהקומה התשיעית. .איש הצב" קראה לו גליה. .האיש מטלטל את השיריון שלו ומוציא אותו לטיול, כמו ארם היורד לטייל עם הפסל של עצמו".

האיש היה תעלומה לאנשי הבית המשותף. השיתות שגילגל עם אורי היו גלא לפרסום". אפילו לא לאזגיה של גליה. לעתים היה אורי יורד לחלוק עם השכן את דירתו הכודרה. את הנוחיות שנכנתה לשרת

עכשיו עלה השכן וירו השמאלית מגובסת. תלויה בתתבושת לצורארו. אורי הצטמרר לעצם המחשבה על הבדירות האיומה של אדם ששכב מתעלף כביתו, אורי מאזין לסיפורי הימים ההם, ומוזשכותיו נעות אל הדלת הראשית פתוחה ואיש לא נכנס להשקות אותו

רק כשיצא השכן עם ירו המנובסת, ידע אורי

ישבו בסלון. באחת מהפסקות שידורי הטלוויזיה. גליה הכינה מגש עם סנרוויצ'ים קטנים טעימים של רג וגכינה צהובה. כוסות ספה. זכך, הפליגה השיחה אל אותם זכרונות שכנייהבית המשותף אוהבים לחזור

רינה אמרה לאחיה ניר "ספר לי על המקרה שהיה עם אכא. והאוטובוס".

חריכך, כאשר ניסה לתאר באזני אורי את ודגע הזה שבו נשאר מתעלף על רצפת הס־ לון, מצא כי המלים יכולות לבטא רק רברים

מה את יודעתו נסענו אבא ואני באוטוכוס. מירושלים לתליאביב. לפנינו ישב ברגש אחר קרח אבא, חניגה. חשתי, יה־אללה איזה אבא מפורסם יש לחלוטין. את יודעת, סרחות כאלה שמרגדגות את לי. רק אחריכך גיליתי שהוא פסוט הלך ועסה האצבעות. אבל, כדי לשגע אותנו באמת היו לו שלוש פרצופים של מוקיון ברהוב וכל האנשים הכתכלו עליו שערות, ג'ינג'יות, ארוכות שהוא התיחם אליהן כנראה כמו על משוגע". כאל רעמת שיער עבותה".

אה היה בימים שאכא היה משוגעז" שאלה ריגה.

לה (11 במארם עד 19 באמריל) השבוע תצטרבו להשקיע עבודה־מחקר נוספה נפוייקט כלשתו. אל תתייעצו בשלב זה עם מומי רוצים לסדר בבית. ענייני שוחפויות עולים יפה וים, כי ביקורת עלולה לעצור את התקדמותכם. בשעות הבוקר, ואחר הצהריים אתם מודאנים חיי החברה מודגשים בימים אלת, ותיטיבו לתרי שם את הסביבה באישיותכם. ביוונים מוונדים.

> שור (20 באפריל עוד 20 במאי) הישמרו מפני נטיית רברבנות. מוטב לחתפשר

ראי הבדידות

מתעלף שעתיים לבדי".

נייטרליים כמו שובע, כמו מחשבות אכל

כאשר המלים נאלצות להתמורד עם רגשות כמו פחד,

כאב או עונג הן דומות לחמור המטפס על סולם,

צולעות, אינו מסוגלות אפילו לבטא את אפס קצה

ותחושה. בעלתי את הדלת הראשית. זה היה מאוחר.

חורתי עייף, אתה יודע, קצת מכולבל ואני חושכ

שאפילו קצת שתוי. משכתי את הרלת כדי לנעול

אתה, פשאני לופת את הרופן בכף ידי השמאלית,

ארבע אצבעות פשוטות ואגורל סוגר על הרלת ואו

אני זוכר רק ברקים. כמו זרם חשמל נורא שחלף בגופי,

ואחריכך מצאתי את עצמי על השטיח... שככתי

אברהם זונגפלר, השכן מהקומה התשיעית. רווק,

ולמן או גרוש, את זאת לעולם לא הצליחו בני הבית

ללשד. חי לבר. מתעטף כבדירותו כמו בשיריון. גבר

בתחילת שנות ה־60. שומר על מראהו הצעיר. שיער

ם לב לבעיות של אתיקה ומצמון. ענייני שותמוי־ קציורה המול אחכם.

ורטן (21 ביוני עד 22 ביולי) נתבונה. זהגו במתינות.

(ביולי ער 22 באוגוסט) ביולי ער

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) אתם לא מצליחים לסדר את כל הדברים שתייתם מאחריות שמוטלת עליכם. אחם ומשכים לשני

מאזניים (25 בספטמבר עד 22 באוקטובר) שני תיהוו משיחוף פעולה של חבר, עדויו יהיה יכול לחיות שהשבוע התקשו לחעביר את רעיונו" שניון בספי שידאיג אתכם. דעיונות מרחיקי-לכת תיכם לאחרים, או להגיע לחסכמים ידידותיים. בתחום חקאריירה נוטים לחיות בלתי מעשיים. חכנית כלשהי להגדלת החכנסה גראית מבטיחה. רויוהרו לא לאבד את כרטיס־האשראי שלכם. הדי גישו השבוע הגאות וכילוי.

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנוכמבר) קחב לוודאי שתצטרכו לשנות תכנית כלשתי. שיר אנשים יחקשו לומר לכם "לא" השבוע, אבל אתם מצטרכו לרעת לומר "לא" לעצמכם בקשר לביו־ ה ידושו מידה לא מעטה של תן־וקה. אל תטייי בוזים. בכלל, נושא הכסף רגיש בימים אלה. מסיי חודנים - יחית צורך להכנט לפרטים. בענייני בות שתערכו בביתכם יחיו מוצלחות, אך האור חים עלולים להשתולל.

קשת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר): יכל להיות שחצטרכו לקצר טיול בגלל התחייבי החלטיות מצידכם האפשר לכם לפתור בעיה בחי יות נביה. עבודה יצירחיה תדרוש שיפוצים. התי"ד הווס הביתי. אל תכועו לניסיומה לרפות את ידי שקיותיו של ידיד ישאירו אתכם תלויים באוויר. כם, אך גם אל תחביישו לשמוע דיעות של אחי אתם מעים חשבוע למשוך מחשבונותיכם, שלא רים. אתם אינכם שומרים על בריאותכם, או שקשה לכם לשמור על דיאטה.

(ברצמבר עד פו בינואר) מינואר) (יין קאריירה ישארו השבוע בלתי פתורים. תוכ" אם כי אתם נהגים מתמיכתו של חבר, יש לכם ה לעשות שומיום מוצלחים בזירת הביתית. בתי וטיח לבסימיות בימים אלה. כדאי לוטות להישאר מם היומאטיקה, אתם נוטים לדאוג ולהיות לחוי עליזים ככל האפשר. כשאתם יוצאים לקניות. יביאו עמם הוצאות:

אני מקווה שאכא לא נירפא מהשגעון הזה שלו". צחסה גליה.

.בקיצור אנא אומר לי 'תלוש לו שערה אחת'. אמרתי לאכא 'השתנעת, הוא יהרוג אותי'. אבא אומר לי 'תלוש'. אני אומר לו 'כחיים שלי לא' אז אבא אומר בשקט 'תראה, כן, אם אתה לא תתלוש אני אעשה את זה. אבל הקרח הזה כחיים שלו לא יאמין שאדם מכוגר השתנע לתלוש שערות של אנשים זרים והוא יהיה בטוח שוה אתה. או למה לך כל הסיבוך הוה. ככה לפחות תהנה".

שתלשתו" שאלה רינה.

כשהאוטו היטלטל והאיש הניה את הראש על... המסר, שלוש השערות הארוכות שלו השתרעו על תמוכת הברול של המושב. ואני פשוט באצבע אחת, לחצתי שערה ג'ינג'ית ארוכה אל הברול. וכטהוא

מושך הנאה מהחמימות הזאת של משפחתו ישב השכן מהקומה התשיעית. אל הברירות העגומה של האיש, שאמר לו -הצרה שלי שאני תמיד חוזר הביתה לבדי. אני חוזר לכד מהעבודה. אני חוזר לכך מסרם. אני תור לבר אפילו ממסיבה. אני קורא ספרים. אני יודע את כל הפתרונות החכמים איך אדם צריך לחיות להעריך כאמת את משמעות המשפחה החמה שביצר לבר. את תמצית כל ההנות של הפילוסופים האלה, את הדרך שבה אדם צריך לקבל את שנותיו המאוחרות ולהסתכל בחיוך על הרפתקאות, על אהכה, על נשים, אבל כל התוכמה הזאת לא עוזרת לי כלום. לעומת זה כשמישהי נוגעת בידי, היד שלה מרברת יותר מכל הפילוסופים הארורים האלה". מאזין ולא מאזין אל החמימות של הבית, אל הצחוק, לסיפורים שסיפר ניר על גאכא פעם התערב איתי שהוא יילך ברחוב וכל האנשים יסתכלו עלי. הייתי או כן שכע או שמונה. הלכנו בריזנגוף ולא תאמינו כל האנשים הסתכלו על

פעם, כרגע של גילוי סיפר לו .אים הצב": .מגיל סש אני יתום ומאז אני אסיר־תורה על כל מה שנתנו לי. על אשה שאימצה אותי כשהייתי מכוגר יותר והיתה לי אמא. על הלחם שנתנה לי. על חבר שעזר לי בלימורים. על ידירי, ששילם נחשאי שנתיים של לימודי בסכניון סבחיפה, כאשר גמרתי הנדסה. אני חי

באסירות תורה שאתה לא תבין אותה לעולם". איעליפייכן סיפר לאורי על הפעם האחת והיחידה שאיכוב מישהו שאהב אותו. גואת היתה הבת שלך. רינה. אתם הלכתם לסרט ניר היה כצכא. היא התעוררה פתאום נפחר. היא צעקה. טלפנה אלי. ביקשה שאני אעלה. אותו זמן שכבתי קודת היה לי ועם נבוה. אתם לא ידעתם. אף־פעם אתם לא יודעים מה עובר עלי. אני עולה אליכם רק כשאני מרגים טוב. כל הנוף רעד לי. הרמתי את הטלפון, שמעתי אותה זועקת מפחר ולא יכולתי לקום מהמיטה. ניסיתי. אמרתי לה שאני אניע – אבל צוועני על השטיח. אני חושב שאיבדתי את ההכרה. התעוררתי מאותר עם וצגשה שאיכובתי אותה. שהיא פחרה ואני לא עליתי. שהבטחתי. ואתה יודע שאני ורינה ידידים טובים... עכשיו אני לא יורע איך להמחכל כעיניים שלה. הרכה זמן לאחר־מכן לא ידעתי איך לפייס אותה".

באווירה הוו של משפחה היושכת ליד תנור, מכרסמת ערמונים לוהטים הצורבים את הידיים ותוכם רך ומתום, שאל כמו במסרה אורי את רינה .את זוכרת שאכרהם אמר לך שהוא יעלה פעם והוא לא עלה, כשפורת להשאר לכרו"

רינה משכה בכחפיה, ניכר היה שקשה לה להינתק מהסיפורים על אודות תעלוליו של אכא. -אוי, וה היה מומן. אני גם לא כליכך פחרתי. כפראיתי שהוא לא בא הלכתי לישון. טוב, מה אפשר ככר לצפות מאיש הצכ המצחיק הזה".

Ripevio 42

פתות כל מוציע מייחה שיי חתי לביירב רצור

שש שוני שעול בות לפנים אונים ונדינית אין אינטציע מד -. 190 משול בות ובת לפנים אונים ונדינית בים ו

עודפי יצוא ב־FIRST-ONE אופנה מס' 1 בישראל

עד 60% הנחות ממשיות וב־3 תש' ללא ריבית

בקרו ברח' וולפסון 48/א קומה ב", ג':

ר"ג, רח' זיבוטינטקי 79, טל. 7511992 03

חלימת בר מצוח

מפוטר מעולח

חליפות חתן ואלגנט

טרנינגים במבחר עצום

ובמשד כל השבוע מ-00.0 בבוקר עד 00.2

ותיאן טייפים דו סניוער ארזיטצי פר-1790 מאולעשיונבדדו סניוער ארזיטצי פר-1790 מאוויים

ורציאו, טטריאו וטפוונות

וידראו, טטיראו וטכיירות החברת עד 13 תשלומים ישירות ממחסני החברת

מר29 שיח

תולצות ספורט ואלגנט - מ־14 שיח

סווצרים לנוער וגברים מ־19 שיח

ג'ינסים מכל הסוגים - מ־19 שיח

מכנסי ספורט ואלונט

וצערב רצור

99 שירו

119 ש"רו

השבוע לפני 35 שנה

הנשק נתכנסה

לפני כן יתבדרו לפני כל תלונות הסולונל דה רירר חודיש

מכית שפירא

רוויב 'יורטול פ

משרדי לשכת חסגל והבמוח של

לחיבי אויר לישראל בעים

ביכוים זו, בו, מ לפכרואר לרגלי העברתם מתל-אביב

חקחל ייפיב לא לחיבור אחרי קניות מבוחלות ויפדר את חקניות לפי המקופל פכל השנים.

הירדנים נכנעו – ועדת שביתת

בעמוד זה מבחר מהיריעות

בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר.

ליקט: גבריאל שטרסמן.

והמודעות שפורסמו ב"מעריב"

וערת שביתת הגשק ער שיחוסל סכסוך ק"מ 76 כררישתם.

תחילה, כי לא יוכל לשנות את

כתוצאה מן חודתפוצצות האר יומה שאירעה וישות מספר אחרי זה התמוסט הכית כליל ונחרגו

אורדון" מספרים כי אור ליום ד"

כשעה שלוש וחצי לפנות בוקר

ניחו לידו שלושה או ארבעה

במקום עשרה איש תפצעו כשמר נה, כולם ממשפחת המוכחר.

מכן ניות משא עם מחפנים (היברים) במצב מצייון 7 מ ב 7 ר ה

בחירות פ.

ישיש כראש

ד. ניימן אינו מתנורר בכביעות

עירית פתח

המכונית נעצרה במרחק מה | בית וזרין העליון החלים הבוקר

כך התקרמו, התקרבו לביתו של | תקרת. היפוד לתחלמה זו היא

מכונות גהוץ

A18177 ל-אותגה בע"ב זקור חימי וצביעה מחת הקרם

כמר נוום כי パイ・ブタフ・ロ・フリルス

מכונות מפורה מירות המינים מירות המינים מירות המינים מירות המינים מינים מינים מינים ייבשר היישים

של שר הפנים. אעפ"כ היה הרר ממשלת ישראל דתמשרה. ראש הממשלח מר ד. בך | שם הראשון כי לרכרים כרורים

בוריון וודיע על זאת חיום בשר | ער כדי כך לא התכוננו. כי היתה עה 3 אתר הצחרים בכנפת דקה | זו התקשה כללית לא על תבסר אוצרי הצבעה שבה הצביעו 49 | סיה של החזית הדתית כלכד, ציונים כלליים, דתיים, מפיים, | אלא על זכות האפוטרופסות של החזית הרתית על ענייני הרת חרות, מק"י ולוחמים נגד חוד־ עת תממשלה בענין החנוך בכר | כמדינה. עברות. בער הממשלת הצביעו רק 42 אנשי (מפאיי ומפרדים) - שלושת הפורגרטיבים נמנעו.

ועדת הכנסת

פרישתו מסיעת -חרות" וכן לא יחיח לאיש במדינה מור | מכתבה של סיעת -תרות' שּאַליו.

תבשיאות עדיין לא החליסה בינתיים יושבעו חיום כמליי

את תכנסת שני החברים חרשים של הבנסת ישראל ישעיהו ונחוך אייונשטארט. כי עתידים חם לשמוע תשובה

מאיימים בשביתה...

המרכז בין ההמתודות לבין נגיני בעלי בתי הארחה בחביעות 1200 עובדים פמסערות וכוני מלון בתיא חניע לקמאון וקבר רים כי ההמתרוזת תכריו בעוד על שביתה בענף תו. חמרם ותנהל כמשך שכר

דימוש בקנה מירה בדול נערך עות ולבסוך לא הסבימו בעלי דיום בצחרים על ידי המשפרת בתי הארתה לתביעות הפועלים ב,בורסה חשתורותי ברוצב ליי | להעלאת תוספת הוותק המשם

נם ענין המנקיים בחיא שים מאות אנשים שהיו כשטח מצא סידורו והמחלקה לאינה חמוקי עברו ויוצי תעוד חיפוש | מקצועי בוצח של ההסחורות בכליהם, עשרות מהם נעצרן 'תרון שוב בישיבתה חוום נבעיה לשם חקירות נוספת, אך רובם שר. זו, המעמירה בטכנה את הלוסו

תרו את כן בתונת המשפח. הואוש הקיף את בווטת הרי "תפרי בעלים בת"א והביין חב וגם אותו קטע של הנחוב, על שביתה בלליון, לאחן שלא שבו מורכו עיקד המסחר כמצר | נתמלאו תביעותיהם לחנלאת כי מוזו, הפצים ותכשישים, ביחוד | השכר ושיפור התגאים הפציא של צולים הרשים, המשטרה ליים, שברי בתי השלווף פיבש תביעותיהם ויתחילו ביפים וכן בשעו שירד נשם, רוכה האנשים רובים במרט ישיר עם בקלים! משני עברי חדות: ועברו בריעה השרלנוט שופלי האמיה ממר! אחר אחר, השוטרים היאשן גם להגיש לבעל המאמיוה המלע אקרי מסחתרים בחדים מודיבות להעלאת שלום הימל ב-1900. המלקה

תוצאה מעציבה זו, שתמיל את חמרינה לתוך קלחת קשה B. B. B. A.

של פולמום מפלגתי בשעח המורח ביותר - בשעת משבר כלכלי ובינלאומי - באה עקב אולמיטמום שהציג ראש חמר משלה בדברי הסיכום שלו לחד | מכתבו של עדי ז'בוטינסקי על וית הדתית הלאומית.

ניפולין על זדית. לא ניתן למפלד | מצורף מכתב התתפטרות הישן גות ודוזית חותית אפומרום" של ערי ז'בוטינסקי מהכנמה סות יחידה על החנוך הדתיו (שניתן למפלגה ערב הבחירות) אנחנו, אנשי המפלגות האוד עריין מונחים בפני נשיאת הכני דות, מייצגים את חיחדות מת. חשרשית לא מחית מכמויי נעי מה זו, בנוסתאות שונות, חזרה על דרך הפעולה

ונשנתח בנאום ווגרול של ראש חממשלח אשר לו ציפו בדרי בות רבה כל כך. הבית היה מלא על גדותיו וביציע קשה חיה למצוא אפילו מקום עמידה. אנשי החוית חדי תית ישבו על כסאותיהם וירעו

ב"בורסה

השחורה"

באזור פתח תקוח אלא בשיבון תריפה של ד. ברגוריון לנאומו סגיה ולכן חיתה הצבעתר ספו-לפי תחלטת בית חדין ישוב חיפוש גדול מר ספיר לכהן כראש עירית פתח זקוה עד שתיערך הצבעה חרשה. נערך היום

שברולטים, חורנים ופורד למנות למתוח הקורה, ניצוב פינסקר נולי פינסנים. בשנות מש בכקר עד ש למנות עלב,

לונבלום בתיא, שנחסמו מבוי ארתיו מבל תצרוים.

כלכלה את מעשית באריבות.

חריהוט כמוער וכשיב המוכטווים! מה במוצ'ש מ־17.00–22.00 ובמשך השבוע כל שבוע מ־9.00–19.00 רצוף שברור הוא. שהוומרים שמום מעוצבים סלון דגם יירגביי שלם כפי יפולת ותיתרו ב-4 תשלומוש שווים. מחיר מבצע כולל מעיים שלוויות 695 שייח 世界的120年 חדרי שינוד מחיר *בפלנות אומל מבצע ロッサンンカブルボ כולל מע"מ המבצע בשיתוף עם

היכן לקנות בשבת ובמוצ"ש

ובמשך השבוע בחנויות המפעל

באומנת FIRST-ONE תוכל(י)

רהיטי גלילי

לא תמיד כא המחיר האטרקטיכי על

חשכון האיכות, למרות שיצרנים רכים

הגריר של מחיר עממי ומוצר מעולה. הייחור של "אלירו גליליץ, 14 שנה

בענף הרוזיטים, הוא כיושרו וכאמינותו.

אותו כיום ל-סיכוב" שני ושולחים אליו

את קרוביוזם ומכריהם. -עליו אפשר

לסמוך" – הם מציינים – -כל מה

זאת חטיבה שלקווותיו הנאמנים פוקרים

גלילי הבקי בענף הרהיטים מקפיר לקכל ולעקוב אחרי הסיסרות המקצועית

והחירושים בענף. עוברה זאת מתכטאת

בייתור העיצוב ברמה בינלאומית,

בייעוץ המקצועי, כשירות אדיכ של

המוכרות החינניות ושל גלילי עצמו ובטיפול האינריבירואלי בכל לפוח.

אצל גלילי אולם תצוגה ענק של 700

מ"ר. מערכות סלון, מזנונים, ודרי שינה

ארונות קיד, חרדי ילדים, ומורונים מכל

הסוגים. מחרר תצונה אפשר להתרשם,

ה,עץ" הוא אומנם עץ מסיכיז האם כרי

הריפור הם מאיכות מעולהו האם יעמור

החלקים הנסתרים שאין העין רואה. האם:

אך לא תמיד לרעת ממה מורכבים

בעל עסק בהתחייבותו ויספק את

אכל משוכח". לפוזית במקום אחר

כ-רהיטי גלילי" מצאנו את השילוכ

מתחררים כסיטמאות ש-אצלם יקר אמנם

להשלים את מלתחתך לקראת סוף עונה.

במחירי מבצע תוכלו להשיג כאן:

אשראי – ותשלומים

נוחים מוצעים לצרכן !!!

בגרים אופנתיים באיכות גבוהה, כאן הקניה חסכונית – לכל המשפחה.

חיום, יותר מתמיד, חשוב לכם לקנות מוצר מבית טוב.

כשמחפשים ריחוט מבית טוב, פונים חיום למר גלילי.

עורך ויזל זאב

439456 ,439247 🕿

ללא ריבית וללא הצמרה. תוכלו לכקר

במקום כמשך השבוע ואגב, על כל קניה

תקבלו שי – עניבה צבעונית) ובמוצ"ש.

רוטשי גלילי הם עץ אורן מסיכי

גומאוויר אליאנס" כחול וכרים.

וכל פרים שמומן עובר תחת עינו

שרכש מוניטיו בכל רחבי הארץ

הפשחוה של בעל מקצוע, מר גלילי.

מתוצות חוץ. כל רהיט הנמצא כתצוגה

בלילי" אינו רק סוחר, יש לו גם מסר

חברתי. ריחוט יציב, אמין, איכותי ויפה

אינו מיוער לעשירים כלבר, הוא אומר.

גם חסרי אמצעים זכאים ליהנות מאיכות

חיים ומאיכות סביבה, מרמת חיים

מי שמתכנן לקנות ריהוט סלוני בקרוב, כראי לו להקרים ו יפה שעת

אחת קורם". למכצעים המוצעים עתה ברחיםי גלילי" פשוט קשה לסרב.

מערכת סלת ברגם -סער" נקטיפות מרהיבות תוצרת חוץ כ־1,790 ש"ח

במחיד מבצע של --695 ש"ח כלכר.

חבל על הומת היכנסו עור וזיום

בלבר. והמערכת היפהפיה מרגם -רגכ"

תולמת ומבית מרוהט בטעם.

-

הודיעו נציגי ישראל כי הם מוכי נים להשתתף כישיבה רק כשני א) שנציני ירדו יכטלו את הודעתם כישיבת שלשום שאין

עברה את קורי שביתת הנשק מכונית משא יהורית שמנסיה חיו כבויים ובה כחמישה עשר חיילים הם מוכנים להשתתף בישיכות כ) שתלונות ישראל שהוגשו מהכסר. אנשיה ירדו ופתונו באש | לפכול את בתירתו של כור פ.

מנשק אוטומטי על הכפר. אגב | רשיש פראש עירית פתח המוכחר כן ה-70 עלי משעל וה" | מפקנת בית חדין העליון כי מד

בני קימל, מלבוב מבוקשונ עיי דקם

אל-על

יהיו סגורים לקהל

לשרח התעופה בלור.

נלוי דעת

אנו כוריעים לפחל הרחב שהנקורות לנעלים הן בתוקפן השאין כל יפור לשפועות על בופולן. ארגון טוחרי הנעלים

שליר חתמחדות חפוחרים חכללית

81323io 44

משתלם לגשת לדג ברשת

מנת שיפודי דגים ותוספות

לפעמים באמצע מסע קניות או סתם הפסקת צהרים של עבודה יום יומית, מתחשק לאכול ארוחה מתירה טובה ווולה. ברגעים כאלה תמיד עולה לנגד עינינו תמונת מסערות ה־Fast Food המזורות בכל ערי העולם והמזוהות כנותנות שרות מהיר והמשלכות איכות, טיב ומחיר זול.

השהייה כמקום לחוויה נעימה מלווה כניתוחות כינלאומיים.

בביקורנו במקום היינו שלושה סוערים רעבים ומלאי ציפיה, ניגשנו לרלפס ההגשה ולנגר עינינו תמונות צכעוניות מאירות עיניים ומעוררות תיאכון. כחרנו כל אחר כמנה שונה ותוך רקות ספורות ניגשנו לשולחן בשבידינו מגשים עמוסים ממש כפי שהופיעו כתמונה שמעל דלפק ההגשה. מנה אחת כללה דג סול ותוספות. המנה השניה כללה שיפורי דגים

מלכר הדגים כללו המנות תוספות של סלטים, צ'יפס ורטכים מיוחרים.

הישיבה כרג ברשת הופכת כל ביקור במקום לתוויה מענגת, הצמחיו המקיפה את שולחנות היושבים, מוסיקת הרקע, הניקיון, השרות האדיו והמהיר כל אלה מחזקים את עמרתנו שאפשר גם כך.

עוברה חשובה בעיקר לקהל המחפש אוכל כשר. כמו כן הרגישו שהמקום מתאים לארוחה משפחתית עם ילרים שהרי האיכות, חטיב, הקחיר הנול וקלות האכולה של מוצרי הגים חמוגשים כלי עצמות ומתאימים לגיל הרך. פרט מענין נוסף: קיימת אסשרות ל־Take away – המסופק במהירות ובנותות ומקל עליך עקרת תכית במתן פתרון לארוחה קלה, מזינה ומהירה.

נסו וחווכחתו

דג ברשת

-1-1

כנחנות שרות מהיר והמשלבות איכות, שיב ומחיר זול. מעתה מסערה כזו גם כתל'אביב – נקודה השובה כמפה הגסטרונומית בישראל – "דג ברשת" – מסערת Food Fast המספקת מאכלים בסגנון Fish & chips סגנון המוכר כל כך לכל ישראלי המטייל בעולם. מסערת דג ברשת נמצאת כרח' דיזנוף במרכז העניינים. המסעדה משתרעת על שטח גרחב המעוצב כקו חדשני המקרין נוחות ונקיון והושך את

וחירוש מענין וטעים). ואילו המנה חשלישית דג ממולא (גפילטפיש).

תצאיות צמר צרות ופליסה ב מצאיות קטיפה אושחיות מצמר, בחברה אושחיות מצמר, מנות האוכל הצטיינו בשעמם המשוכת ובקלות האכילה – שחרי כל הרגים הרגשו ללא עצמות, ובצורה ויזואלית של אופן הגשת המגות, שהפכו עד מהרה לחגיגת טעמים מעודנים ומיוחרים אשר הוכירו לנו את החוויה לה הינו

רגילים באוכלנו ברחבי העולם. מרכיבי המוון מסופקים לרג ברשת ע"י הברת NORDA הידועה בגרמניו ובעולם כולו כאיכות ובטיב מוצריה.

ואכן עוברה זו כאה לירי ביטוי משכנע בארוחה. עוברה חשובה נוספת הראויה לציון היא, כרג ברשת חשבו גם על אותם אלו אשר אינם מפחרים מהתמודרות עם עצמות הדגים ואכן ניתן למצוא במקום מנות של דגי בודי, מורל או מושט. המוגשים לאחר טיגון עדין כשהם החבים, פריכים וטעימים להפליא. מחיר המנה של רג שכזה מקביל לרמה הכללית החלה של מחירי

ההפתעה הגדולה היתה בעת התשלום, מחיר הארוחה היה זול כצורה מפתיעה. לרוגמא: מנת שיפודי רגים עם תוספות עלתה 4.3 ש"ח (כן, ארבעה שקלים ושלושים אנורות בלבר). בעלי המקום הדגישו בפנינו את עובדת היות המקום כשר בהשגחה,

כל האמור לעיל, הופך את הביקור כדג ברשת למשחלם ומהנה.

לדעתנה כייף חול ברג כרשת לאכול.

ריזנגוף 196 תל אביב

קטיפה ועוד עד גווד 50 א ב הרקים א מבוסי סקי וסווצדים מפופר במבוטי קריפסו עד נודר 52 מתה במוצ"עו ١٩٠٥٥ مسلم 19.00

מדור פרסומי עורך ויול זאב

439456 ,439247 🕿

צכתה ובעיצוב חדשני. גם אם
אינכם מתכוונים לרהט את
דירתכם בקרוב. אם טתם בא
לכם לבלות בוקר או צחריים
בתברח טובה, בניחוח של
ארץ־ישראל אחרת וברמת
שירות וקבלת אורחים בסגנון
בינלאומי – אתם מוזמנים
לביקור בחווה. מתתיחו,
אברתם, מוטי צחי ועמית –
שמחו להביר אתכם, לייעץ,
שמחו להראתו בדאו

נם מרחוק #

חנויות המפעל

מונמיפיורי 36

19.00-8.3070

חיים עמר 4

לבנדה 30.

: א"וז

mrs 17.00-8.0070

MIND!

המשפחה שמאחורי הרהיטים

משפחת ליפטון מכפר או"ר היא "שמורת טבע" בקרב יצרני הרחיטים בישראל. 3 דורות של בני המשפחה מנהלים בצוותא את "חוות הרהיטים". הסב מתתיהו, הבנים אברהם, צחי ומוטי וחוכד עמית. ממפעל צנוע במושב כפר אז"ר, הפכה ייחוות הרהיטים" לעסק יוקרתי

50% הנחה ויותר

Tean Philips ...

עם דגמים יחודיים, בעיצוב חדשני ובלעדי.

201-401.

שמם ושמעם חלך לפניחם, החווח התעצמה, הביקוש גבר והחווח עקרה לאיזור התעשייה בפתחדתקוה והפכה למפעל עוק ולאולם תצוגה הרשום.

למפעל ענק ולאולם תצוגה מרשים. בגאווה בלתי מוסתרת הם מצביעים על הדגמים הייחודיים, תוצרת עצמית ומרי חדמיון הפורת והכימיה שבין הדורות. פינות ישיבה בלימוד מטלאים של עור וזמש, כורסת טלוויזיה עם מגנון הטייה (מטנט בלעדי) ריהוט כפרי קולוניאלי

16.2-21.2.86

ובנוסף כל יום יום המוצר

יום שני 17.2.86 יום שלישי 18.2.86 לנשים. גברים וילדים יום שישי 21.2.86 יום חמישי 20.2.86 יום רביעי 19.2.86 לנשים וגברים

Marks & Spencer Stillichael הצעה מיוחדת

שמויכות ממולאות

84.90_p 139-149 thpm מאות מוצרים בהנחות גדולות בכל המחלקות

משקום פון-פון ויק 69.90

Bipeaio 46